

Mimarlık, Sanat ve Tasarım Dergisi - Architecture, Art and Design Magazine

Seramik TÜRKİYE

Mart - Haziran 2013

March - June 2013

Architecture / Mimari : 42

ISSN 1304 - 6578

Ücretsizdir / Free of Charge

Türkiye Seramik Federasyonu Dergisi

Journal of Turkish Ceramic Federation

Louvre Müzesi İslam Sanatları Galerisi Louvre Museum Islamic Arts Gallery
Campo Baeza'dan Zamora'da Ofis Binası Zamora Offices by Campo Baeza
Nevzat Sayın'dan Kerbelâ Al Afaf Alışveriş Merkezi Karbelâ Al Afaf Mall by Nevzat Sayın
Seramik Cepheler Hakkında Mimar Yorumları Architect's Opinions about Ceramic Facades
Alev Ebüzziya ile söyleşi Interview with Alev Ebüzziya

Her Kalebodur çevreyi korur.

Kalebodur'un çevre dostluğu EPD ile tescillendi.

EPD sertifikalı Kalebodur ürünleri, kullanıldığı projelerin LEED ve BREEAM sertifikası almasına katkı sağlamaktadır. Sertifika alan projeler hem yeşil bina ünvanı ile prestij kazanmakta hem de çevre dostu olmaktadır.

Dünyaya olan bu katkımızın gururunu yaşıyoruz.

EPD belgeleri için.

EPD (Environmental Product Declaration): Yaşam döngüsü değerlendirmesini temel alan, ürünün çevresel performansını objektif olarak ortaya koyan ürüne yönelik en yaygın ve kapsamlı çevre belgesidir.

kale.com.tr facebook.com/kalebodur

Kalebodur

yaratıcılığınızın yapı taşı

red dot
design award winner 2012

Sağlığı size tasarımı bize ödül!

Tuvallette insan anatomisine uygun, doğal oturma biçiminin çömelme hareketi olduğu bilinmektedir. İlgüdüsel duruşu konforlu hale getiren Wc Health, ödüllü tasarımıyla, baştan sindirim sistemi bozuklukları olmak üzere birçok hastalığın gelişmesine neden olabilen yanlış tuvalet duruşundan sizi uzak tutabilir.

**Dünyanın en önemli tasarım ödüllerinden Reddot Design Award'ı alan
Güral Vit Wc Health klozet; sağlık, estetik ve konforu bir arada sunuyor.**

Güral Vit Wc Health
Sağlıklı Tasarım

Güral Vit Satış Noktalarında

27 Şubat - 03 Mart
UNICERA 25. Uluslararası
Seramik Banyo Mutfak Fuarı
SALON: 12 - STAND: 1212

GÜRALLAR

GÜRAL | VİT

guralvit.com.tr

[facebook.com/guralvit](https://www.facebook.com/guralvit)
twitter.com/guralvit

BAŞLARKEN - INTRODUCTION

Editörden - editorial	05
Başkan'ın mesajı - message from president	06
Kısa Kısa - short news	08

MİMARLIK - ARCHITECTURE

Louvre Müzesi İslam Sanatları Galerisi	24
<i>Louvre Museum Islamic Arts Gallery</i>	
Campo Baeza'dan Zamora'da Ofis Binası	36
<i>Zamora Offices by Campo Baeza</i>	
Seramik Cepheli Central St.Giles Binası	46
<i>Central St.Giles Building with Ceramic Facade</i>	
NSMH'den Kerbela Al Afaf Alışveriş Merkezi	56
<i>Karbela Al Afaf Mall by NSMH</i>	
Şişecam AR-GE Merkezi	64
<i>ŞİŞECAM R & D Center</i>	
Lund Halk Kütüphanesi Çocuk Bölümü	68
<i>Lund Public Library Children's Section</i>	
Seramik Cepheler Hakkında Mimar Yorumları	72
<i>Architect's Opinions about Ceramic Facades</i>	
Sibel Bozdoğan'dan Görüş	88
<i>Opinion of Sibel Bozdoğan</i>	
Kalebodur'la Mimarlar Konuşuyor	94
<i>Kalebodur and Architects Talk</i>	

SANAT / ART

Alev Ebuzziya ile söyleşi	96
<i>Interview with Alev Ebuzziya</i>	
Canan Dağdelen'in "an_uzam" Sergisi	104
<i>"moment_extent" exhibition by Canan Dağdelen</i>	
7. Çağdaş Sanat Fuarından İzlenimler	110
<i>Impressions from 7th Contemporary Art İstanbul</i>	

88

103

46

36

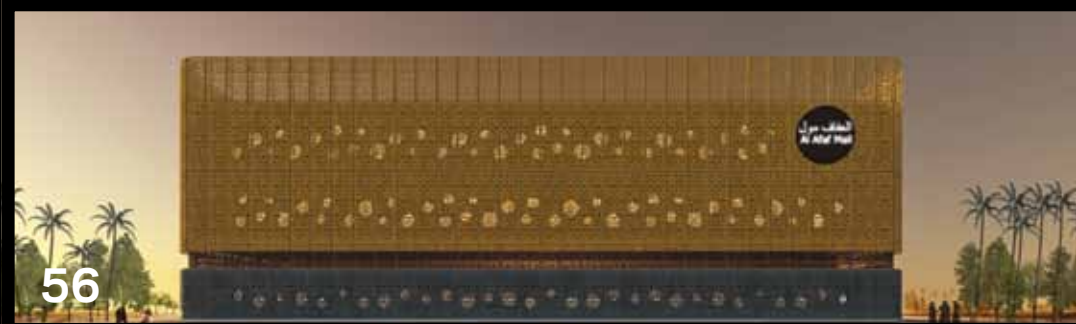
24

64

72

56

96

117

104

TÜRKİYE SERAMİK FEDERASYONU

künye | masthead

Türkiye Seramik Federasyonu Dergisi
Journal of Turkish Ceramics Federation

Türkiye Seramik Federasyonu Adına Sahibi /
Publisher for Turkish Ceramics Federation
Zeynep Bodur Okyay

Genel Koordinatör-Sorumlu Müdür / General Coordinator-Responsible Editor
Germiyan Saatçioğlu - germiyan@serfed.com

Sanat Editörleri / Art Editors

Yrd. Doç. Candan Güngör (Dokuz Eylül Üniversitesi)
candan.gungor@deu.edu.tr

Öğr. Gör. Mutlu Başkaya Yağcı (Hacettepe Üniversitesi)
mutlubaskaya@gmail.com

Fatma Batukan Belge
batufatu@yahoo.com

Bilim Editörleri / Science Editors

Prof. Dr. Akin Altun (Dokuz Eylül Üniversitesi)
akin.altun@deu.edu.tr

Prof. Dr. Z.Engin Erkmen (Marmara Üniversitesi)
eerkmn@marmara.edu.tr

Prof. Dr. Recep Arıtır (Marmara Üniversitesi)
recep.aritir@marmara.edu.tr

Doç. Dr. Taner Kavas (Afyon Kocatepe Üniversitesi)
tkavas@aku.edu.tr

Yayın Kurulu / Editorial Board

Prof. Dr. Ahmet Ekerim (Yıldız Teknik Üniversitesi)

Prof. Güngör Güner (Marmara Üniversitesi)

Prof. Dr. İskender Işık (Dumlupınar Üniversitesi)

Prof. Meltem Kaya Ertl (Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi)

Prof. Süleyman Belen (Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi)

Prof. Ömür Bakırer (Ortaoğu Teknik Üniversitesi)

Prof. Sevim Çizer (Dokuz Eylül Üniversitesi)

Doç. Dr. H. Aygöl Yeprem (Yıldız Teknik Üniversitesi)

Kemal Yıldırım (Akış Yapı)

Nesil Var (Creavit)

İlir Avuncar (Vitra Karo)

H. Oya Berik Yanardağ (Kale Grubu)

Ebru Uzluer (Bien Seramik)

Güler Çankaya (Hitit Seramik)

Ebru Tüzüner Ağva (Elmor A.Ş.)

Yeşim Bilgi Yörükoğlu (Kale Grubu)

Sevgin Ufluluğ (Seramik Tanıtım Grubu)

Gülen Bayer (T. Seramik Federasyonu)

Belgin Özdoğan (T. Seramik Federasyonu)

Gözde Tüfekçi Mercan (Kale Grubu)

Yayın Türü / Type of Publication

Yerel Süreli Yayın / Local Periodical

Yönetim Yeri / Address

ATATÜRK MAH. NAMIK KEMAL CAD. EKİNCİÖĞLU SOK. NO:44/1

ATAŞEHİR/İSTANBUL

TEL : 0216 629 01 00 FAKS : 0216 629 01 10 WEB : www.serfed.com

E MAİL : info@serfed.com germiyan@serfed.com

gulen@serfed.com belgin@serfed.com

Hakemli bir dergidir / Refereed Journal

Yayına hazırlık / Prepared for publication by

Genel Yayın Yönetmeni / Managing Editor

Bülent Tatlıcan

bulent@krmedya.com

Yayın Editörü / Editor

Mimar / Architect - Heval Zeliha Yüksel

yzeliha@yahoo.com

Yayın Danışmanı / Production Consultant

Aylin Muhaddisoğlu - aylin@krmedya.com

Görsel Yönetmen/Art Editor

Mehmet Akif Dilmen - makifdilmen@gmail.com

Fotoğraf Editörü / Photography Editor

Murat Sanaslan (Santral)

İngilizce Çeviriler/ English Translations

Ali Turan Aksoy

İletişim / Communications

Tel: 0212 262 07 66 Gsm: 0533 440 66 91

info@krmedya.com

Araba yolu cad. No:10/B Sarıyer / İSTANBUL

Baskı / Publishing

FRS Matbaacılık Mas- Sit Matbaacılar Sitesi

5. Cad. 34 Bağcılar 34204 İstanbul

turkishceramics

www.turkishceramics.com

Bu dergi Seramik Tanıtım Grubu'nun katkılarıyla yayınlanmaktadır.

This journal is published with contributions from Ceramic Promotion Group

Yazım Kuralları

Seramik matzemelerle ilgili (Cam, Çimento, Emaye dahil) orijinal araştırma, davetli makale, derleme, teknik rapor ve haber türündeki yazılar bilgisayarda yazılmış olarak PC Word belgesi formatında e-posta ile iletilmeli, ayrıca kağıt çıktısı da Türkiye Seramik Federasyonu adresine gönderilmelidir. Yazar, makalesinde yer alacak görseller 304 dpi çözünürlükte elektronik olarak taranıp CD'de teslim etmelidir. Eger bu mümkün değilse mutlaka dia ve kart baskı (10x15 cm) şeklinde gönderilmelidir. Yazılarda kullanılan şekil, şema grafikler "Word Belgesi" içine yapıştırılmamalı, her biri tek bir resim belgesi olarak CD ile gönderilmelidir. Kullanılan kaynaklar metin içinde numaralandırılmalı, metin sonunda mutlaka toplanmalıdır. Bilim ve sanat makalelerinde özet kısmının olması zorunludur. Gönderilecek makalelerin maksimum 1500 sözcüğü geçmemesi gerekmektedir. Gönderilen ya da istenen her yazının kabul edilip edilmemesi ya da düzeltme istenmesinde Yayın Kurulu tam yetkilidir. "Sanatsal ve Bilimsel" başlığı altında değerlendirilecek makaleler mutlaka en az bir hakem tarafından değerlendirildikten sonra Yayın Kurulu'na incelenmektedir. Dergideki yazılardan kaynak göstermek koşuluyla alıntı yapılabilir. Dergiye gönderilen yazılar yayınlansın ya da yayınlanmasın yazarına iade edilmez. Özgün ya da derleme yazılardaki bilgiler ve görüşler yazarın sorumluluğundadır. Ticari reklamlar firmaların sorumluluğundadır.

Yerel olana dikkat çekmek, yerellik ile modernliği bir araya getiren örnekleri sunmak ve ulaşması gereken yere zamanında duyurmak amacıyla sizlere bizden haberler vermek üzere tekrar huzurlarımızdayız... Şimdi ve her zaman...

Louvre Müzesi yıllar önce çok tartışılan Cam Piramit'in yapımının 23. yılında yine tartışılacak bir projeyi hayata geçirdi. Bir avlusunun üzerini uçan halı hissi yaratan bir tavan ile kapladı ve içine arşivlerde beklettiği geniş bir coğrafyaya ait pek çoğu bugüne kadar görülmemiş; İslam'ın doğuş, yayılış ve yaşatılma dönemine ait eserleri, çağdaş bir üslup ile sergilemekte. Yerinde incelediğimiz mekana ait gözlemlerimizi sizlerle paylaştık.

Daha evvelden kendisi ile söyleşi yaptığımız, her projesini özenle takip ettiğimiz minimal mimarlığın öncülerinden Campo Baeza, İspanya'nın Zamora kentinde tasarladığı son projelerinden yeni ofis yapısıyla ilgili bir metin kaleme alıp gönderdi. Metnin başlığını "Hava ile inşa etme" koymuştu. Başlık bir hayli ilginçti. Sizler için kendisinden için detaylarını öğrendik.

Coğrafi olarak çok uzak olmasa bile zihinsel olarak çok uzak bir mecradan; Issızlığın Ortası'ndan bir projeyi kapak konumuz olarak seçip sizin için detaylıca inceledik.

Zamansız çanakları ile dünya seramik sanatının sayılı ustaları arasında anılan Alev Ebüzziya ile son sergisi üzerinden dostane bir söyleşi gerçekleştirdik.

Her sayımızda modern zamanda pişirilmiş toprağın kullanıldığı "iyi mimarlık" örneklerini sayfalarımıza taşıdık: şimdi de Londra'dan Central St. Gilles projesi sayfalarımızdaki yerini aldı. Buna devam edeceğiz. Arada durup "iyi mimarlık" üreten mimarlarımıza aynı soruyu yönelttik: **Mimar için cephede seramik, terracotta, vb. malzeme kullanımının avantajı nedir?** Çok samimi cevaplar aldık.

İyi mimarlık örneklerini huzurlarınıza getirmek konusundaki ısrarımızı yineleyip, yeni sayıda görüşmek üzere diyelim. Mimarinin dünyayı güzelleştirme çabasına destek olmak dileğiyle...

Söz uçar, yazı kalır...

Mimar / Architect, Heval Zeliha Yüksel

We are before you once again with the purpose of drawing attention to what is local, to present specimens bringing together the local and the modern, and to announce them on time to where they should be announced, for giving you news about us... Now and always...

Louvre Museum in year 23 of the previously highly debated construction of glass pyramid, once again launched a debatable project. It covered the top of one of its yards with a ceiling giving the feeling of a flying carpet and inside, it exhibits in a contemporary style of expression works from Islam's period of birth, spreading and experiencing; most of which have never before seen, from a wide geography that were waiting to be seen in archives. Combining our observations of the space we scrutinized on site.

Campo Baeza -one of the most important figures of the minimal approach- who we have had the chance to make an interview, and whom we follow all the works wrote and sent a text about his new office building. The title of the text was "Building with air". The title was really interesting. We asked him the details of the structure for you.

We chose our cover page file and examined in detail from the Middle of Desertedness which is in a place although not far geographically, that is far mentally.

We had a friendly interview about her timeless bowls on the occasion of her last exhibition with Alev Ebüzziya who is mentioned by international art historians and critiques among few masters of world ceramic artist.

In every issue, we carried "good architecture" examples where fired earth was used in modern times to our pages: Central St. Giles project is now being issued. We will continue to do so. In the meantime, we stopped to direct the same question to some of our architects creating "good architecture": **What's the advantage of using ceramic, terracotta, etc. materials on the façade for an architect?** They replied very sincerely.

We reiterate our insistence in bringing the best architectural specimens to you; let's hope to meet in the new issue. Wishing to support the endeavour of architecture to beautify the world...

Verba volant, scripta manent...

Zeynep Bodur Okyay
SERFED Başkanı /
Chairman of SERFED

Değerli okuyucular,

2013 yılının ilk aylarını geride bırakırken, bu yıla sağlam ve emin adımlar ile başladığımızı ve ilerleyen aylar için de bu gücü hissederek yol aldığımızı görüyoruz. Ocak ayının sonunda, sektör olarak sevindirici bir gelişme ile devlet ve özel sektör işbirliği ilkesinde en iyi örneklerden birini teşkil eden “Seramik Sektörü Strateji Belgesi ve Eylem Planı”nın açıklandığı çok özel bir günde tüm paydaşlar olarak buluştuk.

Seramik sektörüne ışık tutacak olan bu plan çerçevesinde, sektörün uluslararası ivme kazanması da, bu konuda bir birlik olarak ulusal planlarından yararlanmamız da, hem kamu hem de özel sektörün üstüne düşen sorumluluklardan geçiyor.

Bu ayki dergimizde, seramiğin çok çeşitli kullanım alanlarını keşfedebileceğiniz gibi, farklı konu başlıkları ve proje dosyaları ile bu zenginlik ve sınırsız dünyanın kapılarını bir kez daha arayacağız.

Sayfalarımızda beğeni ile okuyacağınızı düşündüğüm konulardan biri; Louvre Müzesi ve yıllar önce çok tartışılan piramit ek yapımının ardından, müzede yapılan yeni bir ek yapıya ait proje detayı. Müze, bu yeni sergi mekanında görücüye çıkan İslam Sanatları Sergisi ile izleyicilerinin dikkatlerini çekerken, serginin kendisini bir nevi gölgede bırakan bir başka konu ise sergi mekanının ta kendisi oldu.

İslam Sanatları Sergisi’nde ziyaretçilerle buluşan ve 13.yüzyıla ait seramik duvar kaplaması emsallerinde görüldüğü gibi seramik; büründüğü farklı form ve kullanım şekilleri ile çok çeşitli alanları süslüyor. Seramiğin bu özelliklerini aynı anda barındıran bir diğer proje ise, dünyanın birçok yerinde geniş bir çeşitlilikte ürettiği mimari yapıtlarına bir yenisini daha ekleyen Renzo Piano Building Workshop (RPBW) imzalı, Central Saint Gilles binası.

Yine bu sayımızda yer verilen bir başka dosya konusunda ise, cephede seramik kullanımının sırları, tüm boyutları ile sizler için önemli mimari isimlere soruluyor.

Seramiğin yeni yaşam alanlarını şekillendirmesindeki güçlü yönüne tanıklık ederken, bu arenadaki önemli mimarlarımızdan Nevzat Sayın’ın Irak- Kerbela’daki Al Afaf Alışveriş Merkezi Projesi, yeşil bina olmaya aday Şişecam ARGE Merkezi, seramik sanatçısı Alev Ebüzziya Siesbye’in Galerî Nev’de ziyaretçiler ile buluşan yeni çalışmalarını ve daha birçok sektör haberimizi keyifle okuyacağınızı umuyorum.

Yine bu dönemde 27 Şubat – 3 Mart tarihleri arasında, dünyanın en önemli fuar organizasyonlarından birisi olan, seramik-banyo sektörünün sahneye çıktığı 25. Uluslararası Unicera Fuarı’nda buluşmak üzere hepinize saygılarımı sunuyorum, dergimizi keyifle okumanızı diliyorum.

Valued readers,

As we leave behind the first months of 2013, I see that we started this year with sound and assured steps, getting ahead feeling this power for the upcoming months as well. At the end of January, we came together as all stakeholders on a very special day when “Ceramic Industry Strategy Document and Action Plan” which constitutes one of the best examples under the government and private sector collaboration in a pleasing development for our industry.

Under the framework of this plan which will shed light to the ceramic industry, the sector’s gaining international momentum and our making use of national plans as a union in this field involves responsibilities of both the government and also the private sector.

In this month’s magazine, you may discover usage fields of ceramic and we will set ajar once more the doors of this wealthy and boundless world with different topic headings and project files.

One of the subjects I believe you will read on our pages with great appreciation is the project detail of a new additional structure built in the museum after the pyramid structure added to Louvre Museum, which was debated quite a lot years ago. While the museum draws the attention of the audience with the Islamic Arts Exhibition which was presented in this new exhibition venue, another topic, which sort of overshadowed the exhibition itself, was the exhibition venue.

As seen in the ceramic floor tile examples from 13th century presented to the audience at Islamic Arts Exhibition, ceramic both “embellishes” highly diverse areas through its different forms and uses, also performs different functions like protecting surfaces as it does here. Yet another project, which accommodates these types of properties of ceramic at the same time, is the Central Saint Gilles building authored by Renzo Piano Building Workshop (RPBW).

In another file again discussed in this issue, the secrets of using ceramics on façades are queried from important architects in all their dimensions.

In this new issue, we are witnesses to ceramic’s powerful capability in shaping new living spaces, hoping that you will read with pleasure about one of our important architects in this arena, Nevzat Sayın’s views on Al Afaf Shopping Center Project in Kerbela, Iraq; Şişecam R&D Center, candidate for becoming a green building; ceramic fine artist Alev Ebüzziya Siesbye’s new works presented to visitors at Galerî Nev and many more news items from the trade.

Again in this period, we will hold Unicera 25 which is one of the most important trade fair events where the ceramic bathroom industry takes the stage from February 27 to March 3. I would like to give all of you my best regards for meeting at Unicera, hoping that you will enjoy reading our magazine.

SERAMIĞİN
KALBİNDE

Compact • Easy • Reliable

sts italiana

XAAR®

DÜNYANIN EN ÖNEMLİ MARKETLERİNDE KURULU
200'DEN FAZLA MAKİNEYÜKSEK ÜRETİM, DÜŞÜK YÖNETİM GİDERLERİ, YEREL YEDEK PARÇA DESTEĞİ,
DİJİTAL SIR, REAKTİF VE DEĞERLİ MALZEMELER İÇİN ÇÖZÜMLER

YEREL TEKNİK ASİSTANLIK HİZMETİ

VivaJet on line

TECNOEXAMINA
tile revolution

CERAMICA EMPOLI İLE AKDENİZ RÜYASI MEDITERRANEAN DREAM WITH CERAMICA EMPOLI

Akdeniz'in geleneksel tasarımları, modern üretim teknikleri ile CERAMICA EMPOLI'de yeniden hayat buluyor. Akdeniz mimari tarzının en belirgin örneklerinden olan bu retro tasarımlar, geleneksel, hayat dolu İtalyan tarzını, modern üretim teknikleri ile günümüz mekanlarına taşıyor. Graniser çağdaş tasarımlarının yanı sıra, Ceramica Empoli ile tarihin o hiç eskimeyen motiflerini modern bir yaklaşımla, deneyimli ve eğitilmiş tasarımcıların yorumlarıyla günümüz mekanlarına taşıyor. Tüm yaşam alanlarında keyifle kullanılacak 20x20 ölçülerindeki karolar, bütünleşerek büyük bir deseni oluşturuyor.

The traditional designs of the Mediterranean are re-launched with CERAMICA EMPOLI through modern production techniques. These retro designs, which are among the most distinct specimens of the Mediterranean architecture, carry the traditional full of life Italian style to the present day spaces through modern production techniques. Graniser, alongside of contemporary designs with Ceramica Empoli, carries those never worn out motifs of history in a modern approach to the spaces of our day with the interpretations of experienced and trained designers. The tiles of 20x20, which may be used enjoyably in all living spaces, form a great pattern through integration.

ÇANAKKALE SERAMİK'TEN BANYOLARINDA ALTIN İŞİLTİSİNİ SEVENLERE: İRİS KOLEKSİYONU

FROM ÇANAKKALE SERAMİK TO THOSE WHO LOVE THE GLITTER OF GOLD IN THEIR BATHROOMS: IRIS COLLECTION

Zengin koleksiyonlarıyla her zevke hitap eden Çanakkale Seramik, farklı bir tarz oluşturmak isteyen kullanıcılar için tasarladığı İris Koleksiyonuyla banyolara ışıltılı bir görünüm kazandırıyor.

İris çiçeğinin zarafeti ile altının parlaklığı ve zenginliğini bir arada sunan koleksiyon, mekânlara asalet getiriyor. Konut, otel, ofis ve kafeler için tasarlanan serinin canlı ve soft tonlardaki kontrast renkleri, alışılmışın dışında bir görüntü oluşturuyor. İris serisi, üç boyutlu duvar karoları, renkli bordürleri ve ışıltılı dekorlarıyla da zarafeti banyolara taşıyor. İris Koleksiyonu, beyaz, pudra, bordo, mint ve petrol mavisi renkleriyle romantik ve gözalıcı bir mekan sunuyor.

Catering to all tastes with its rich collections, Çanakkale Seramik introduces a glittering look to bathrooms with its Iris Collection designed for consumers wishing to create a discerning style. The collection, offering the elegance of the flower iris with the glossiness and richness of gold together, brings nobility to spaces. The contrast colors in vivid and soft shades of the series designed for residences, hotels, offices and cafés create an unaccustomed look. The Iris series carries elegance to bathrooms with its three-dimensional wall tiles, colored border tiles and glimmering décors. Iris Collection offers a romantic and bedazzling space with its white, powder, burgundy, mint and petroleum blue colors.

CREAVİT "CREAM" BANYO MOBİLYASI İLE BANYONUZA İPEKSI DOKUNUŞLAR

SILKY TOUCHES ON YOUR BATHROOM WITH CREAVIT
"CREAM" BATHROOM FURNITURE

İncelikli bir zevkin ürünü olan Cream Banyo Mobilyası ile dekorasyonunuza sihirli bir el değiyor. Cream, estetik tasarımı ve ipeksi görüntüsüyle modern banyoların vazgeçilmezi olmaya aday.

A magic hand touches on your décor with Cream Bathroom Furniture which is a product of refined taste. Cream is a candidate for being indispensable for modern bathrooms with its aesthetic design and silky look.

Creavit'ten 2013'e damgasını vuracak yepyeni bir banyo mobilyası serisi geliyor. Cream, banyolarınıza soft bir güzellik getiren ipeksi dokunuşları ve zarif çizgileri ile evinizin havasını değiştiriyor. Tasarımın gücünü estetik ve fonksiyonellikle buluşturan Cream gizli çekmeceli alt modül, led aydınlatmalı ayna, açık raflı üst modül ve 90 cm'lik boy dolabından oluşuyor. Açık ceviz gövdesi, parlak beyaz lake kapaklarıyla mükemmel bir bütünlük oluşturan 100 cm'lik banyo dolabının kullanışlı çekmeceleri ve açık rafları banyo mobilyasına fonksiyonellik sağlarken, gizli aydınlatma gibi ayrıntılar ürünün şıklığını tamamlıyor. Creavit'in 2013 koleksiyonu arasında yer alan Cream Banyo Mobilyası adından da yola çıkarak, banyo dekorasyonuna yumuşak ve estetik bir dokunuş sergiliyor.

A brand new bathroom furniture series comes from Creavit which will make its mark in 2013. Cream changes the atmosphere of your home with silky touches and elegant lines introducing a soft beauty to your bathrooms. Bringing together the might of design with aesthetics and functionality, Cream comprises a hidden-drawer lower module, led lit mirror, open shelf upper module and 90-cm tall cabinet. The useful drawers and upper shelves of the 100-cm bathroom cabinet forming a perfect whole with its light walnut body and bright white lacquered lids give functionality to bathroom furniture with details like hidden lighting, completing the elegance of the product. Cream bathroom furniture which is a part of Creavit's 2013 collection brings a soft and aesthetic touch to bathroom decoration as suggested by its name.

creavit®

We are waiting for you to Creavit stand in Unicera Fair.

Banyo bu tarafta

iyi fikir

Ürettiği "İyi Fikir"lerle banyoları yaşam alanlarına çeviren Creavit, Unicera Fuar'ında TÜYAP Fuar Merkezi 3. Salon 319 no'lu standında sizleri bekliyor.

27 Şubat – 3 Mart 2013
Salon: 3 Stand No: 319
TÜYAP FUAR MERKEZİ
Beylikdüzü / İstanbul

27 February – 3 March
Saloon:3 Stand:319
TÜYAP International Exhibition and Congress Center
Beylikdüzü / İstanbul

f | t | /creavitTurkiye

MERMER SERAMİKTE HAYAT BULDU: SERAMİKSAN CARRERA SERİSİ

MARBLE FINDS LIFE IN CERAMIC:
SERAMİKSAN CARRERA SERIES

Seramiksın, carrying the real marble effect to living spaces with its Carrera series, offers a brand new ceramic line to those seeking elegance and modernity in their homes. The Carrera series, with gray-white effects showing the space broader, is the preference of those seeking a classical elegance in home decoration. The ceramic Carrera line beautifies living spaces for those wishing to create a light, comfortable, glittering atmosphere, forming modern ambiances or add motion to a space through inspiration from nature. The Carrera series, manufactured at high glossiness with High Glossy technology developed by Seramiksın for the first time in Turkey, continues to add value to home and public use areas carrying an elegant touch to any place it's used.

Carrera serisi ile gerçek mermer efektini yaşam alanlarına taşıyan Seramiksın, evlerinde şıklık ve modernlik arayanlara yepyeni bir seramik serisi sunuyor. Gri beyaz arası efektlere sahip, mekânı geniş gösteren Carrera serisi, ev dekorasyonunda klasik bir şıklık arayanların tercihi oluyor. Aydınlık, ferah, ışıltılı bir atmosfer yaratmak, modern ambiyanslar oluşturmak ya da mekâna hareketlilik katmak isteyenler için doğadan ilham alan Seramiksın Carrera serisi, yaşam alanlarını güzelleştiriyor. Türkiye'de ilk defa Seramiksın tarafından geliştirilen High Glossy teknolojsi ile yüksek parlaklıkta üretilen Carrera Serisi kullanıldığı her alana zarif bir dokunuş taşıyarak ev ve genel kullanım alanlarına değer katmaya devam ediyor.

2013
banyo
koleksiyonu

LOTUS MONOBLOK LAVABO

LOTUS KOMBI WC &
YERDEN KILIF REZERVUAR

A'DESIGN AWARD
WINNER 2012

www.bienseramik.com

Bien

VALLİS SERİSİYLE DOĞAL VE ESTETİK ÇÖZÜM NATURAL AND AESTHETIC SOLUTION WITH VALLIS SERIES

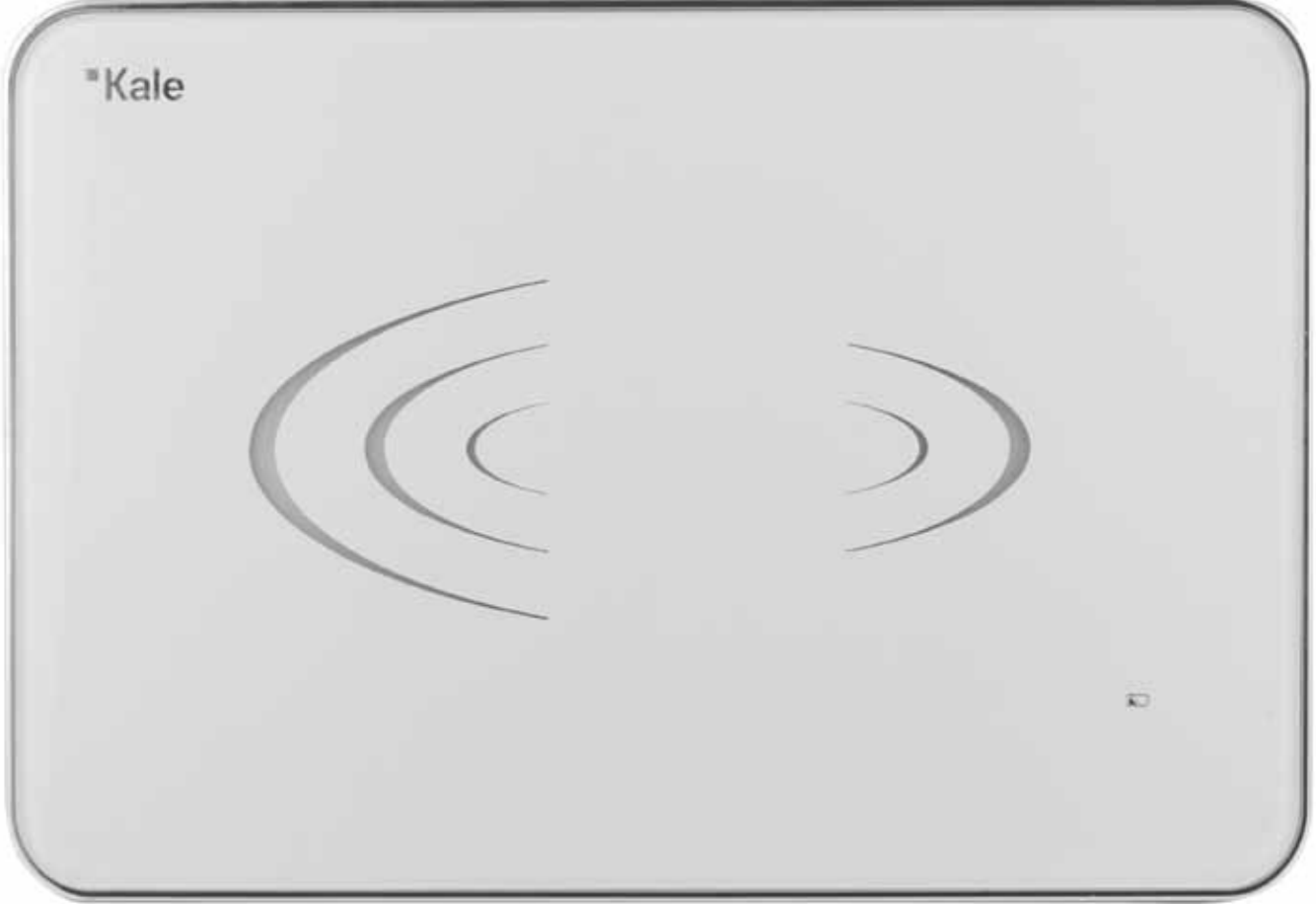

Seramik sektörüne yenilikçi bir bakış kazandıran İda Seramik, doğal taş görünümlü Vallis serisiyle iç ve dış mekânlarda estetik çözümler sunuyor. Doğal görünümü ile bukle dekoru Vallis'in fonksiyonelliği ile şekilleniyor. Doğanın dokularını taşıyan ahşap ve taş görünümlü yer karoları ve benzersiz duvar dekorlarıyla ürün gamını sürekli yenileyen İda Seramik, Vallis serisi ile kullanıcıların hayallerindeki mekânlara kolayca kavuşmasını sağlıyor.

İda Seramik, which brings an innovative perspective to the ceramic industry, offers aesthetic solutions in interior and exterior spaces with its natural stone look Vallis series. With its natural look, the spiral decor is shaped with the functionality of Vallis. İda Seramik, which continuously renews its product range with its floor tiles and unique wall tiles with wooden and stone look bearing the texture of nature, İda Seramik with its Vallis series, allows users to embrace the venues in their dreams easily.

KALE'DEN BANYOLARA KULLANIŞLI VE ESTETİK ÇÖZÜM

UTILITARIAN AND AESTHETIC SOLUTION TO BATHROOMS FROM KALE

Modern teknolojisi ve zengin ürün seçenekleri ile banyolarda kullanışlı ve estetik çözümler üreten Kale, algılayıcı sistemi sayesinde el değmeden çalışan ve dünyanın en az su tüketimi yapan gömme rezervuarı Feel serisi ile hayranlık uyandırıyor. Zengin koleksiyonlarıyla her zevke hitap eden Kale'nin, 1,5 ya da 2,7 litre su tüketimiyle ciddi oranda tasarruf sağlayan Feel serisi, kullanışlı özellikleriyle öne çıkıyor. Aquasmart klozetlerle de uyumlu olan seri, kapasitif sensör özelliğiyle el değmeden çalışıyor. Pille çalışan gömme rezervuar, tek set pille 100 bin kere su boşaltma yapıyor. Kullanılmadığı takdirde ayda bir kez klozeti otomatik olarak temizleyen ve pil seviyesi azaldığında görsel uyarı sistemi devreye giren seride, LED ışıklı aydınlatma paneli yer alıyor. Temperli cam paneli sayesinde darbelere karşı dayanıklı olan Feel, gömme rezervuar çeşitleri ve panel seçenekleriyle tüketicinin beğenisine sunuluyor.

Kale, producing utilitarian and aesthetic solutions in bathrooms with its modern technology and rich product choices, once again is admired with the embedded tank Feel series which runs with no hands touching and with least water consumption in the world, thanks to its detection system. Feel series of Kale, which caters to every taste with its rich collections, ensuring serious amounts of savings with 1.5 or 2.7 liters of water consumption, draws attention with its utilitarian features. The series, which is compatible with Aquasmart toilet bowls, runs hands off, thanks to its capacitive sensor. The embedded tank running on batteries may discharge water 100,000 times with a single set of batteries. The series, which cleans the toilet bowl automatically once a month if unused, where the visual warning system is activated when the battery runs low, features a LED panel. Feel, which is stroke-resistant, thanks to its tempered glass panel, is offered to the consumer with different embedded tank styles and panel choices.

KALE'NİN ÖZEL TASARIM BANYO SERİSİ; LAZULI NORDIC KALE'S SPECIAL DESIGN BATHROOM SERIES; LAZULI NORDIC

Kale, banyolarda farklı bir tarz yakalamak isteyenler için Lazuli Nordic koleksiyonunu tasarladı. Klasik tarzın güçlü unsurlarından vazgeçmeden, modern yaşamın mekânlarına hayat vermek üzere tasarlanan Lazuli Nordic, özel tasarımı ile öne çıkıyor. Banyolarda ihtiyaç duyulan yenilikçi detayları ile farklı bir tarz yakalamak isteyenler için tasarlanan koleksiyonda, lavabo altında bulunan paslanmaz çelik ayaklardaki havluluk alanı da unutulmamış. Banyo alanında farklı stiller yakalamak üzere, birçok farklı stillerde seramik karo ile tamamlanabilen koleksiyon; doğal tipolojideki seramiklerle klasik bir görünüm sunarken, çini tarzı karolar ile birlikte kullanıldığında provansiyel stili çarpıcı biçimde mekânlara taşıma imkanı sağlıyor.

Kale designed the Lazuli Nordic collection for those wishing to capture a different style in bathrooms. Lazuli Nordic, designed to give life to the spaces of modern living without giving up the powerful elements of the classic style, comes to the fore with its special design. In the collection designed for those wishing to capture a different style with innovative details needed in bathrooms, the towel holder area on the stainless steel pedestals under the basin were not forgotten either. The collection, which may be completed with ceramic tiles of numerous different styles to capture different styles in the bathroom, offers a classical look with natural type ceramic ware, allowing to carry the provincial style to spaces in a striking manner when used with china type tiles.

**Duravit banyolara
hayat verdi.**

SERAMİK TABAKTAN NOEL AĞACI CERAMIC PLATE CHRISTMAS TREE

Belçika şirketi Mooz'dan İnge Vanluyd ve Stefan Vanbergen, Belçika'da Hasselt'in ana meydanını süsleyen 'lezzet ağacı':

9 metre yükseklikteki heykel, şehrin sakinlerince başlılanan yaklaşık 5.000 parça tabak-çanakdan oluşuyor. Bu başış sadece heykel için malzeme sağlamakla kalmıyor, aynı zamanda yaratıcılığın dili ile şehrin sakinlerini bir araya getirme fırsatı oluşturuyor. İkili, tasarımlarını şöyle irdeliyor: "Evde hepimizin hiçbir şeye uymayan ve dolayısıyla dolaptan çıkamayan çeşitli tabak ve fincanları var. Dostlarımızın ve ailemizin de evde duran "yedek" tabakları olduğunu gördük. Bu, bizim kullanılmayan bu günlük objeler için yaratıcı bir kullanım alanı düşünmemizi sağladı. 'Lezzet başkenti' Hasselt (Belçika) şehrinde porselenden meydana gelen Noel ağacını bu şekilde yarattık. Ağacı, bu tasarım olmasa görünmez olarak kalacak objelerle süsledik".

Kaynak/Source: [Designboom](#)

İnge Vanluyd and Stefan Vanbergen from Belgian company Mooz's 'taste tree' adorning Hasselt's main square in Belgium:

The 9-meter-high sculpture is made up of about 5,000 items of crockery donated by the local residents of the city - not only providing material for the structure, but also created as an opportunity to bring the inhabitants of town together through the language of creativity. The duo discusses their design: "At home we all have odd plates and cups which just don't go with anything and as a consequence never find their way out of the cupboard. We noticed that friends and family also had 'spare' plates hanging around the house. This was enough to get us thinking about a creative destination for these everyday objects. That's how we ended up with a porcelain Christmas tree in the city of Hasselt (Belgium) 'the capital of taste'. We decorated the tree with objects which would otherwise have remained invisible."

Güzel mekanlarda,
güzel hayatlar yaşanır.

KUŞLAR İÇİN TASARIMLAR

Designs for Birds

Kuşların evlerin çatılarında inşa ettikleri yuvalardan esinlenen Hollandalı tasarımcı Klaas Kuiken ilginç bir çatı tuğlası dizayn etti. Hollanda Kuş Birliği (Vogelbescherming) ile yaptıkları bu çalışmada amaç, şehirlerdeki kuş popülasyonunun azalmasına bir çözüm bulmaktı. Kuiken, tasarımda arketip bir kuş evini örnek alarak kuşların yuvalarını kolayca bulabileceği bir giriş oluşturdu. Kuşların doğal hayattaki tipik davranışlarını inceleyerek rahatlıkla yaşayabilecekleri, aynı zamanda da havalandırması yeterli ve kediler gibi diğer canlılardan korunabilecekleri bir tasarım ortaya koydu.

Barcelona'dan Dom Arquitectura firması da, tasarımcılar Mikel Elorduy, Blanca elorduy ve Pablo Serrano'nun çalışmalarıyla kuşlar için çevresel ve mimari etkileri olan, tamamen el yapımı ahşaptan oluşan 'şehir yuvaları: geri dönün serçeler' ismini verdikleri bir koleksiyon tasarladı. Bu yuvaların tüm parçaları parlak renkli ekolojik boyalarla renklendirildi. Tasarımcılar, binanın duvarında kafes benzeri yerleşimi ve yeşil, sarı ve kahverenginin doğal gölgeleriyle inşa edilmiş çalışmayla bu işin, bulunduğu habitatı canlandıracağını düşünüyor.

Dutch designer KlaasKuiken, inspired by nests birds built on the roof of homes, designed an interesting roof tile. In this work carried out together with Dutch Bird Association (Vogelbescherming), the purpose was finding a solution to the decrease of bird population in cities. Kuiken, in his design, using an archetypical house as a model, formed an opening where birds could find their nests easily. Examining the typical behavior of birds in natural life, he created a design where they would in any case normally nestle while providing them with good ventilation and protection from domestic creatures such as cats. A creative studio based in Barcelona, DomArquitectura, through efforts of designers MikeElorduy, Blancaelorduy and Pablo Serrano, designed a collection which has an environmental and architectural impact, formed of handmade wood, entitled 'urban nests: come back sparrows'. All parts of these nests were colored with brightly colored ecological paints. Designers believe that this work, having been developed in three natural shades of green, yellow and brown, will bring a revival of the habitats formerly thriving avian life to the public space.

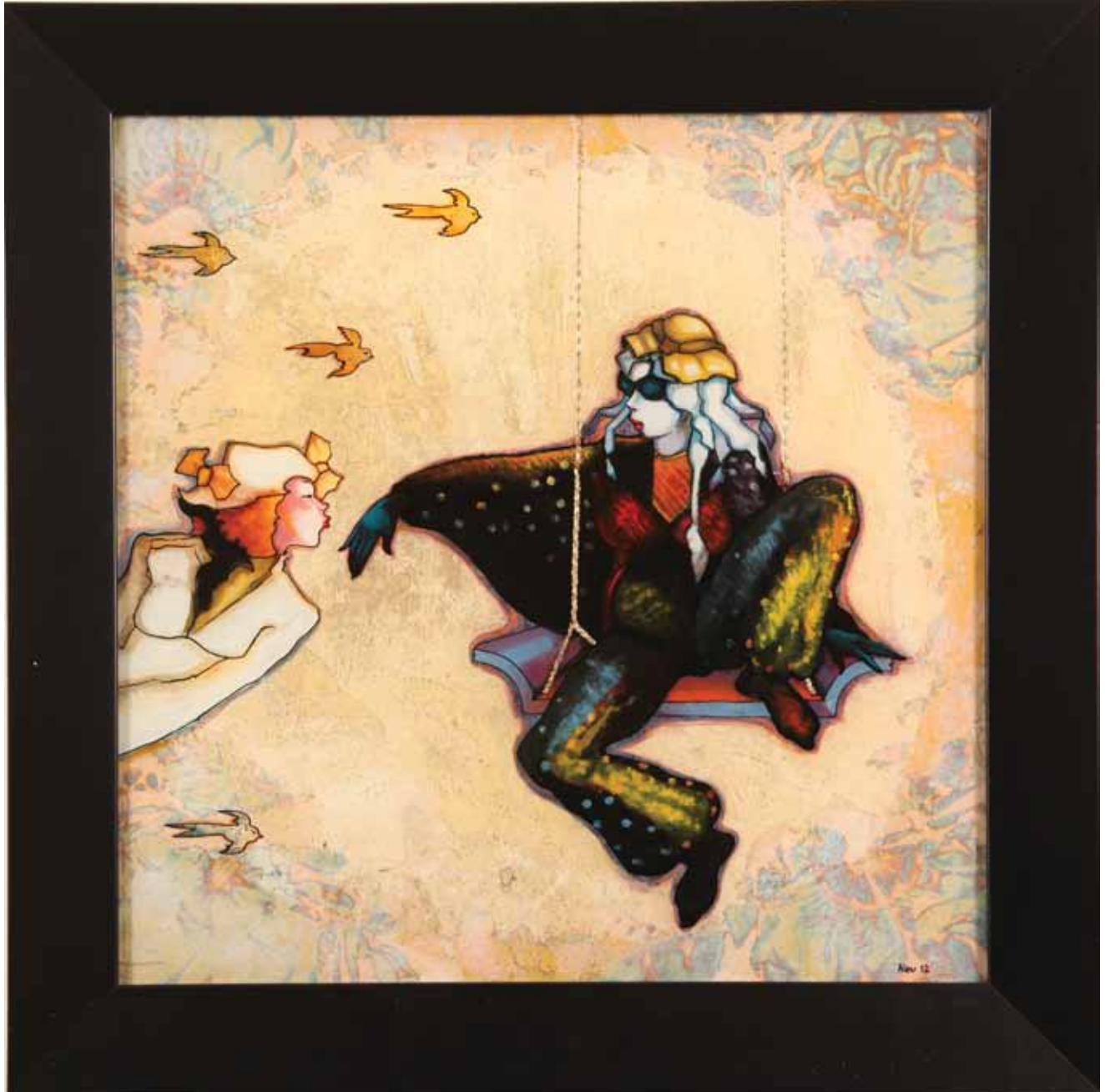
ALEV ERMİŞ MAVİTAN

İKTİDAR, "OYUN DEVAM EDİYOR'DA EL ÖPMELER"

INCUMBENCY, "HAND KISSING AT THE SHOW GOES ON"

CAMALTI SERGİSİ ■ UNDERGLASS EXHIBITION

Alev Ermiş Mavitan'ın camaltı resimlerinden oluşan İktidar, "Oyun devam ediyor"da el öpmeler" isimli sergisi 20 Mart-20 Nisan 2013 tarihleri arasında Galeri Selvin'de sanatseverlerle buluşuyor. Sanatçı, camaltı eserlerinden oluşan sergisi için şunları söylüyor: "Bu sergi kendi resmimi dünyanın birçok yerinde kullanılan eski bir teknikle (camaltı) günümüzde yaşananların bir tarafına parmak basmak üzere yaptığım çağdaş sanatsal denemelerdir."

Alev Ermiş Mavitan's exhibition entitled Incumbency, "Hand kissing at the show goes on" comprising underglass pictures is waiting for art lovers at Galeri Selvin from March 20 to April 20, 2013. The artist had this to say for her show comprising underglass works: "This exhibition comprises contemporary artistic tests for pressing a finger on a side of what goes on today by an old technique (underglass) used in many places around the world."

LOUVRE

**MÜZESİ İSLAM
SANATLARI GALERİSİ**
*MUSEUM ISLAMIC
ARTS GALLERY*

Hazırlayan / Prepared by : Heval Zeliha Yüksel, Mimar · Architect

LOUVRE MÜZESİ YILLAR ÖNCE ÇOK TARTIŞILAN CAM PİRAMİT'İN YAPIMININ 23. YILINDA YİNE TARTIŞILACAK BİR PROJİYİ HAYATA GEÇİRDİ. BİR AVLUSUNUN ÜZERİNİ UÇAN HALI HİSSİ YARATAN BİR TAVAN İLE KAPLADI VE İÇİNE ARŞİVLERDE BEKLETTİĞİ GENİŞ BİR COĞRAFYAYA AİT PEK ÇOĞU BUGÜNE KADAR GÖRÜLMEMİŞ; İSLAM'IN DOĞUŞ, YAYILIŞ VE YAŞATILMA DÖNEMİNE AİT ESERLERİ, ÇAĞDAŞ BİR ÜSLUP İLE SERGİLEMEYE BAŞLADI. YERİNDE İNCELEDİĞİM MEKANA AİT GÖZLEMLERİMİ MİMARLARINDAN GELEN BİLGİLER İLE BİRLEŞTİRİNCE İNSAN SORMADAN EDEMİYOR; BUGÜN BİZDEKİ LOUVRE MAHİYETİNDEKİ ESKİ BİR SARAYA BİR EK YAPILDIĞINDA BU KADAR ÖZGÜN OLUNABİLİR MİYDİ?

LOUVRE MUSEUM IN YEAR 23 OF THE PREVIOUSLY HIGHLY DEBATED CONSTRUCTION OF GLASS PYRAMID, ONCE AGAIN LAUNCHED A DEBATABLE PROJECT. IT COVERED THE TOP OF ONE OF ITS YARDS WITH A CEILING GIVING THE FEELING OF A FLYING CARPET AND INSIDE, IT STARTED TO EXHIBIT IN A CONTEMPORARY STYLE OF EXPRESSION WORKS FROM ISLAM'S PERIOD OF BIRTH, SPREADING AND EXPERIENCING; MOST OF WHICH HAVE NEVER BEFORE SEEN, FROM A WIDE GEOGRAPHY THAT WERE WAITING TO BE SEEN IN ARCHIVES. COMBINING MY OBSERVATIONS OF THE SPACE I SCRUTINIZED ON SITE FROM WHAT ITS ARCHITECTS SAY, ONE CAN'T STOP ASKING; COULD WE BE SO ORIGINAL IF AN ADDITION WAS MADE TO AN OLD PALACE LIKE LOUVRE WHICH WE HAD.

PARİS İÇİN EYFEL NE DEMEKSE PİRAMİT DE O DEMEK FOR PARIS, PYRAMID IS THE SAME AS EIFFEL

Yeni İslam Sanatları Galerisi Türk basınında, sergilenen eserlerin kaçırılmış olabileceği iddiasına dair pek çok haber ile ilgi odağı oldu, doğruluk payı yok değil ancak mirasın korunması konusunu bir kenara bırakırsak; yeni galerinin kendisi haber olmaya layık. Louvre'un orta yerine, I.M. Pei tarafından tasarlanan Cam Piramit yapıldığı zaman nasıl da konu olmuştu hatırlarsanız. Paniksiz, sessiz bir varoluş ile oturmuştu yerine. Yıllarca mimarlık derslerinde okuduk, kitaplarda gördük ve Louvre'a tek giriş oradan olduğu için de geçen sürede cümle alem içinden geçti Cam Piramit'in. Artık Eyfel gibi Paris'in simgesi oldu Piramit. Eyfel miktarıslarının yanında Cam Piramit figürü de sokaklarda yerini almıştı... Sene 2012 ve yine yenilik yapıyor Louvre; Milanolu mimar Mario Bellini ve Fransız meslektaşısı Rudy Ricciotti'nin taasupsuz projesine izin vererek...

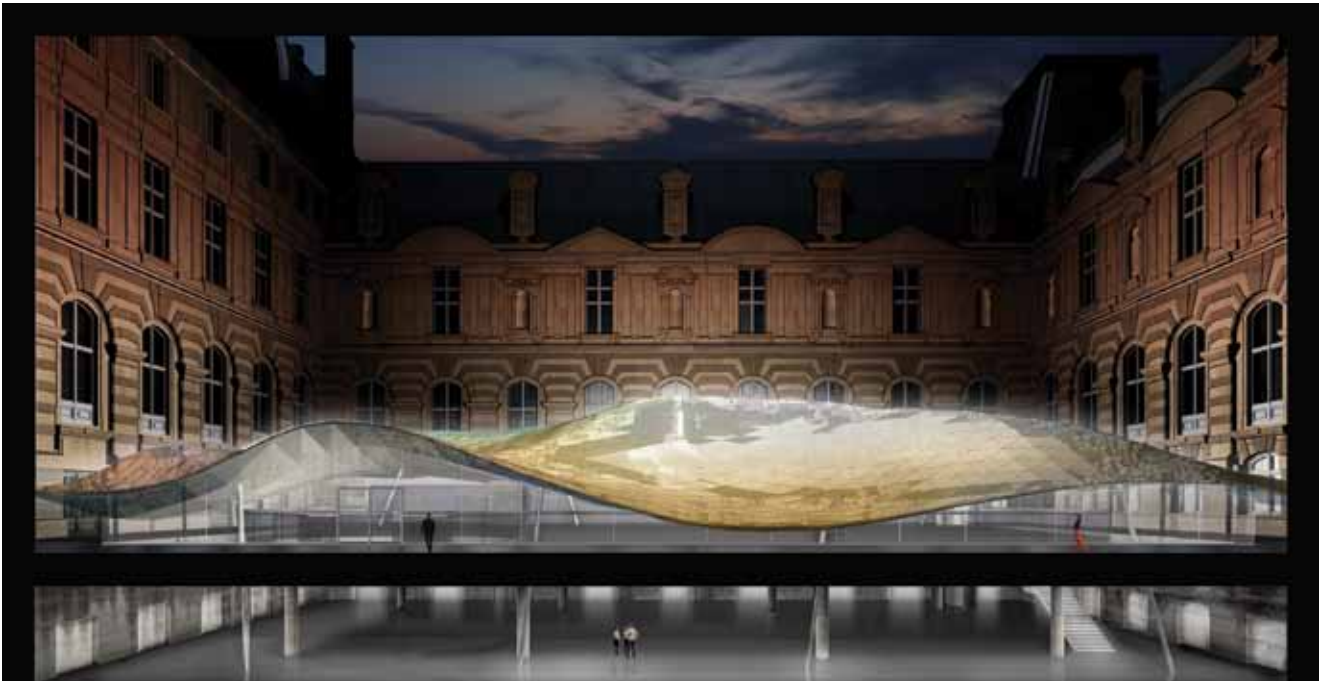
Ne bir bina, ne bir çatı: O uçan bir halı...

Bellini diyor ki: "Bize ilham olan herhangi bir kültürel öge değildi, sadece ve sadece stratejik bir seçimdi bu. 700'lü yılların Fransız krallarına ait kraliyet saraylarının özelliklerini taşıyan bir İslam sanatı sergilenmeliydi. Tam ortada çok katlı ama küçük bir yapının inşa edilmesi koleksiyonun bütünlüğünü kaybetmesi anlamına gelebilirdi. Çözümü rüzgarda neredeyse zemine dokunacak şekilde dalgalanır gibi görünüp, sarayı tamamen örtmeyen, tarihsel yönlerine de gölge düşürmeyecek bir uçan eşarp tasarlamakta bulduk."

The new Islamic Arts Gallery became the focus of attention in the Turkish press due to news items regarding the allegation that the exhibited works could have been hijacked; one can't say that this is inaccurate, but leaving aside the matter of conservation of heritage, the new gallery itself deserves to be in the news. Should you remember when the glass pyramid designed by I.M. Pei was built in the middle of Louvre, it had been a matter of debate. It had set in its place through a non-panicking quiet existence. We read in courses of architecture over the years, we saw in the books and everyone went through the glass pyramid during the elapsing time period since the only entrance to Louvre was through there. Now the pyramid has become a symbol of Paris just like Eiffel. The figure of glass pyramid took its place on the roads beside Eiffel magnets... It is 2012 and Louvre once again introduces an innovation; permitting the non-dogmatic project by an architect from Milan, Mario Bellini, and his French colleague Rudy Ricciotti...

Neither a building, nor a roof: It is a flying carpet...

Bellini says: "What inspired us was not just any cultural aspect, it was solely and solely a strategic pick. An Islamic art bearing the characteristics of royal palaces of French kings of years 700 should be exhibited. Building a multi-storey but a small building just in the middle could mean that the collection would lose its integrity. We found the solution in designing a flying scarf, appearing to be swaying as if it will touch the ground in the wind which would not fully cover the palace and would not shadow the historical aspects".

Yeni mimari kelimenin tam anlamıyla saydam bir örtü: Ne bir bina, ne de sarayın alelade bir çatısı. Tasarım çok cesur. Piramit tam bir cesaret işi iken bu sefer bir avluyu tamamen kıvrımlı üçgenlerle kaplamak, aralardan eski tarih görünürken; içeride yeni dönemi hissettirebilmek büyük başarı. Paris'in gökyüzünün altına yeniyi eskinin üzerine öyle bir yapıştırmışlar ki hiç ait olmamasına rağmen hep oradaymış gibi duruyor. Bizde nasıl olurdu acaba? Yani bir saray avlusuna yeni bir yapı yapılması gerektiğinde, olabilecekler konusunda birkaç saniyeliğine düşünelim desem, ne derdiniz?

Bu yapı nasıl ortaya çıkmış?

Cour Visconti'de hayata geçirilen proje aslında 7 yıllık çalışmanın sonucu. 3 yıllık inşaat süreci, öncesinde yarışma süreci ve yatırım bulma dönemi var. 6.800 m2'den daha fazla alandan oluşuyor ve bugüne kadar uygunsuz şartlarda sergilenen veya arşivlere kapatılmış 3.800 İslam eseri sergileniyor... Açılışı geçtiğimiz ay Fransız cumhurbaşkanı Francois Hollande'nin katılımıyla yapıldı. Destekleyenler arasında dünyanın dev inşaat firmalarından Bouygues var.

Koleksiyonda neler var?

Avluda oluşturulan giriş katında 632-1000 yılları arasındaki İslam'ın doğuş ve yayılış dönemine ait eserler var. Kaligrafik, Kuran yaprakları çoğunlukta. Bodrum katta ise 1000-1799 yıllarına ait eserler var, pek çoğunu Türkiye'de görmediğimizi söyleyebiliriz. 13. yüzyıl İran topraklarına ait seramiklerdeki zenginlik görülmeye değer. Karolardaki renklerin çeşitliliği, Memlük kapılarının önleri kadar arka yüzlerinin orijinalliği, İspanya'dan toplanan bronz döküm aslan ise masterpiece olarak görülebilir...

The new architecture in the full sense of the world is a transparent shawl: Neither a building nor an ordinary roof of a place. The design is very brave. While the pyramid is exactly an endeavor of courage; this time, covering a yard totally with folded triangles making the new age felt inside when the old history can be observed through. The new is so adhered onto the old under the Paris sky, it appears always to have been there although it just doesn't belong. How would this happen here, let's think? I mean if a new building was to be erected on a courtyard, what would you say if I said 'let's think about what could happen', for a few seconds?

How did this building come about?

The project launched at Cour Visconti actually is a result of a 7-year effort. There is a 3-year construction period prior to that, a competition period and the funding period. It comprises grounds of more than 6,800 m2 where 3,800 Islamic works which were exhibited in inappropriate conditions or kept in archives so far... The opening was done through participation of French president Francois Hollande last month. Among its sponsors is one of the world's giant construction firms, Bouygues.

What does the collection feature?

At the entrance floor in the yard, there are works from Islam's period of birth and spreading from 632 to 1000. Calligraphic works and leaves of the Quran are predominant. In the basement floor, there are works from years 1000-1799, we can say that we haven't seen most in Turkey. The richness in ceramics from Iran of 13th Century is worthy of seeing. The diversity of tile colors, the originality not only of the fronts but also the backs of Memluki doors, the bronze cast lion picked from Spain may be seen to be masterpieces...

“UÇAN HALI” ‘FLYING CARPET’

Rakamlarla • In Figures

Çelik borular Steel pipes

8000

Metal üçgenler Metal triangles

2.350

Çatı ağırlığı Roof weight ton/tons

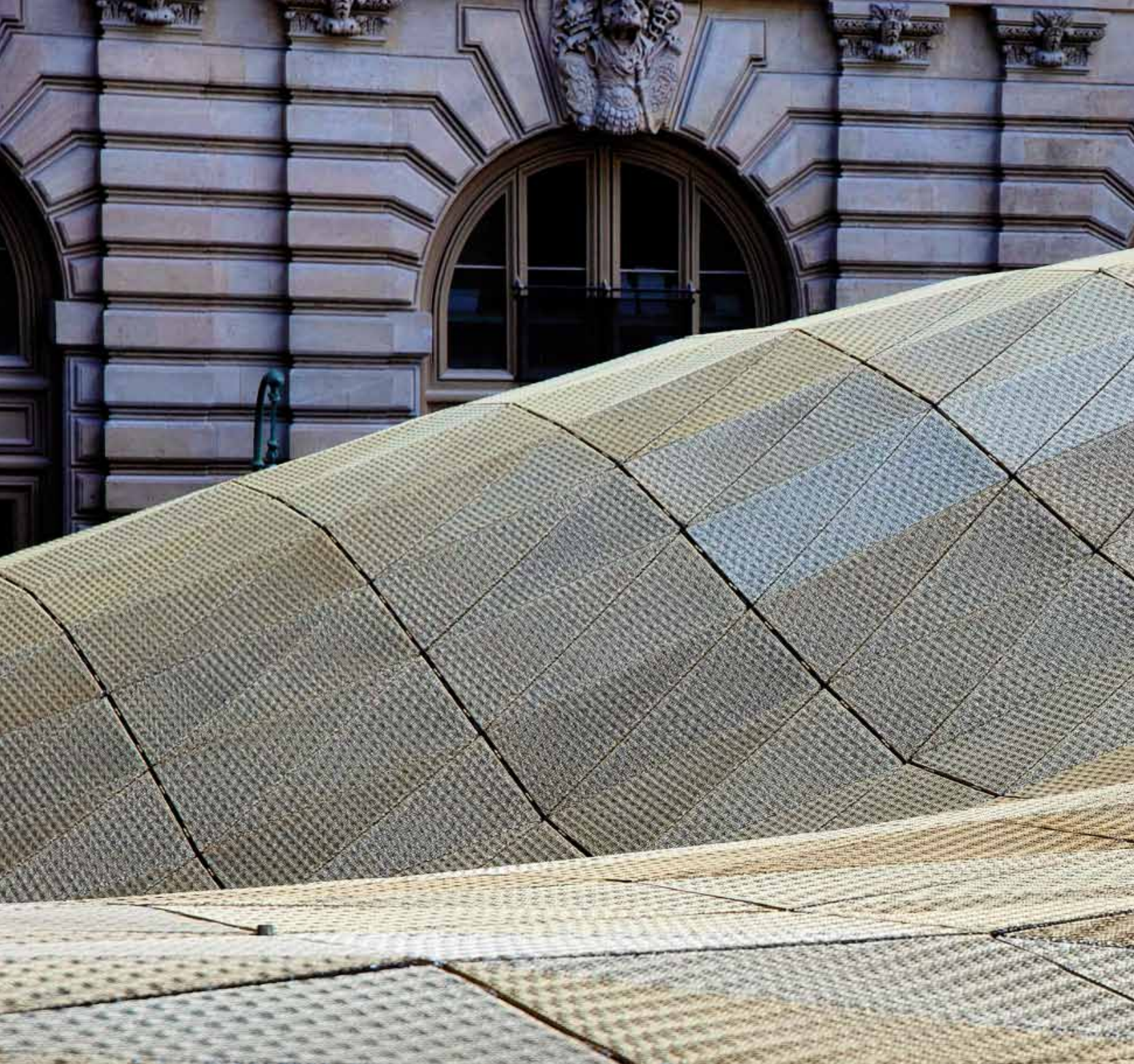
135

Taban alanı Footprint (55x40m) m²

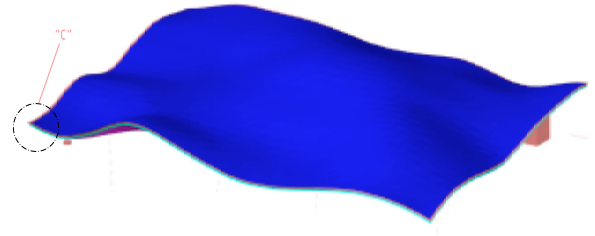
2.200

Kapalı alan Indoor area m²

6.800

proje detayı | project detail

Louvre Müzesi Koleksiyonu (parça)
Louvre Museum Collection (pieces)

15.000

Büyük Vitrinler Large Showcases

60

Musee des Decoratifs Koleksiyonu (parça)
Musee des Decoratifs Collection (pieces)

3.400

İnşaat bütçesi (Milyon Euro) Construction budge (Million Euro)

40

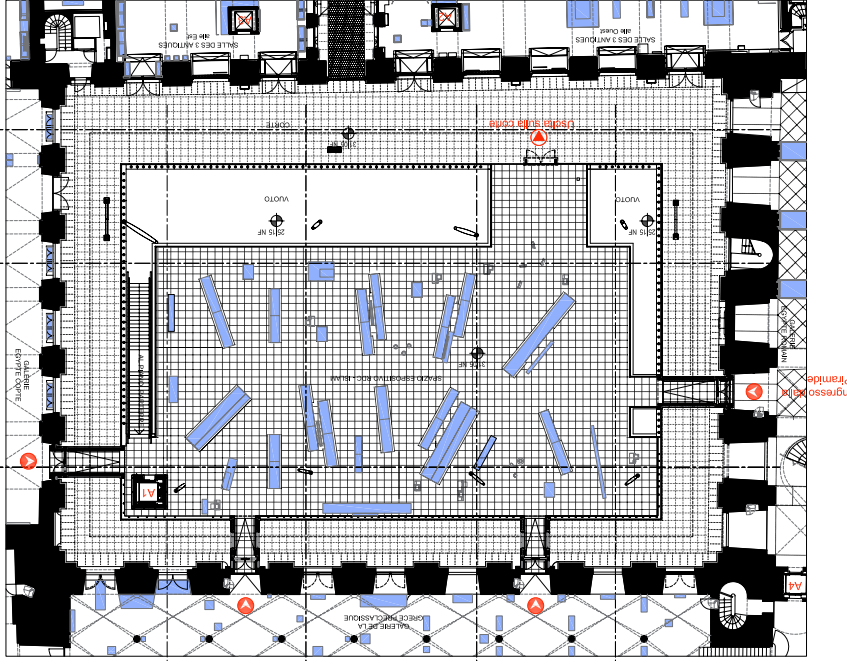
Proje Bütçesi (Milyon Euro) Design Budget (Million Euro)

98.5

*Piramit'ten sonra Çatı için sözlükten
seçilen kelimeler:
"Fular" "Eşarp" "Şal" "Yelken"
"Göçebe Çadırı" "Pelerin"
"Uçan Halı"*

**WORDS SELECTED FROM THE DICTIONARY FOR
THE ROOF AFTER THE PYRAMID:
"FOULARD" "SCARF" "SHAWL"
"SAIL" "NOMAD TENT"
"CAPE" "FLYING CARPET"**

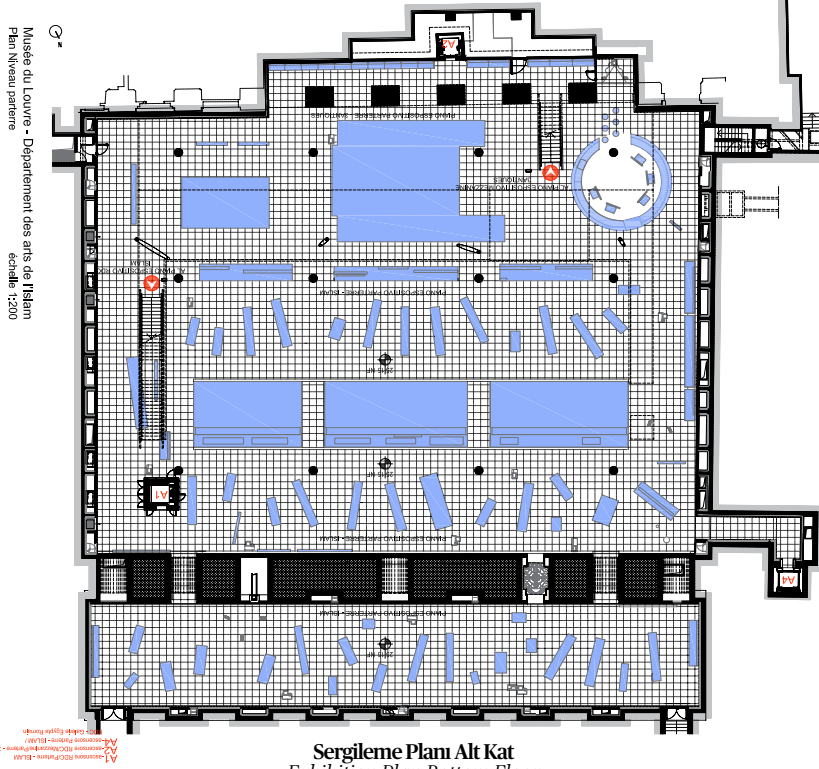
“AVLUDA OLUŞTURULAN GİRİŞ KATINDA 632-1000 YILLARI ARASINDAKİ İSLAM’IN DOĞUŞ VE YAYILIŞ DÖNEMİNE AİT ESERLER VAR. KALİGRAFİK, KURAN YAPRAKLARI ÇOĞUNLUKTA.”

“AT THE ENTRANCE FLOOR IN THE YARD, THERE ARE WORKS FROM ISLAM’S PERIOD OF BIRTH AND SPREADING FROM 632 TO 1000. CALLIGRAPHIC WORKS AND LEAVES OF THE QURAN ARE PREDOMINANT.”

Sergileme Planı Giriş Kat
Exhibition Plan Entrance Floor

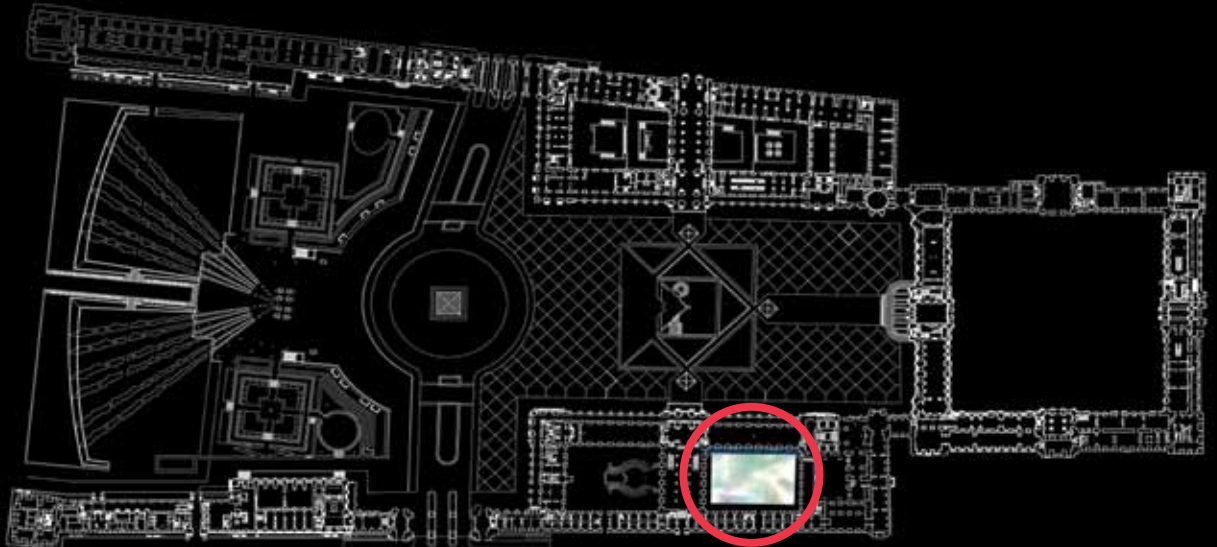
“BODRUM KATTA İSE 1000-1799 YILLARINA AİT ESERLER VAR, PEK ÇOĞUNU TÜRKİYE’DE GÖRMEYİŞİMİZİ SÖYLEYEBİLİRİZ. 13. YÜZYIL İRAN TOPRAKLARINA AİT SERAMİKLERDEKİ ZENGİNLİK GÖRÜLMEMEYE DEĞER.”

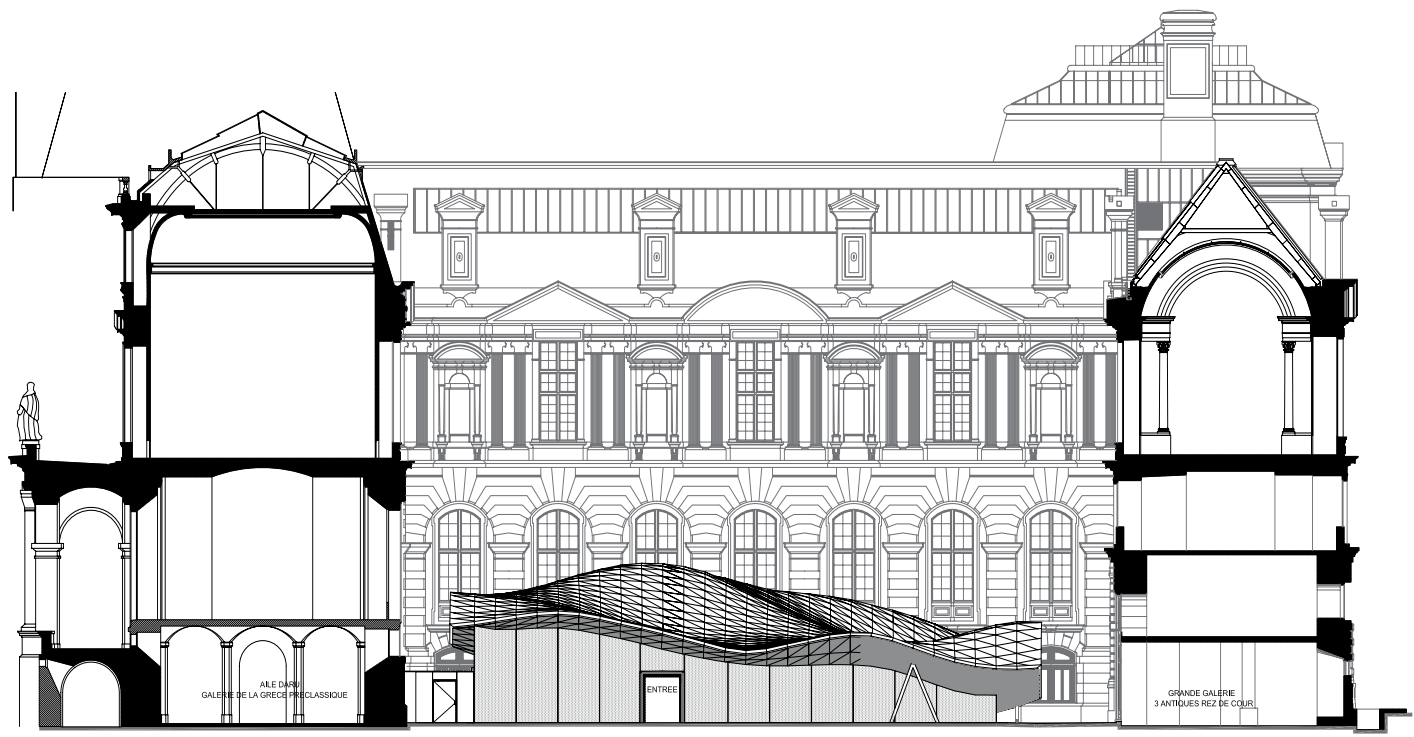
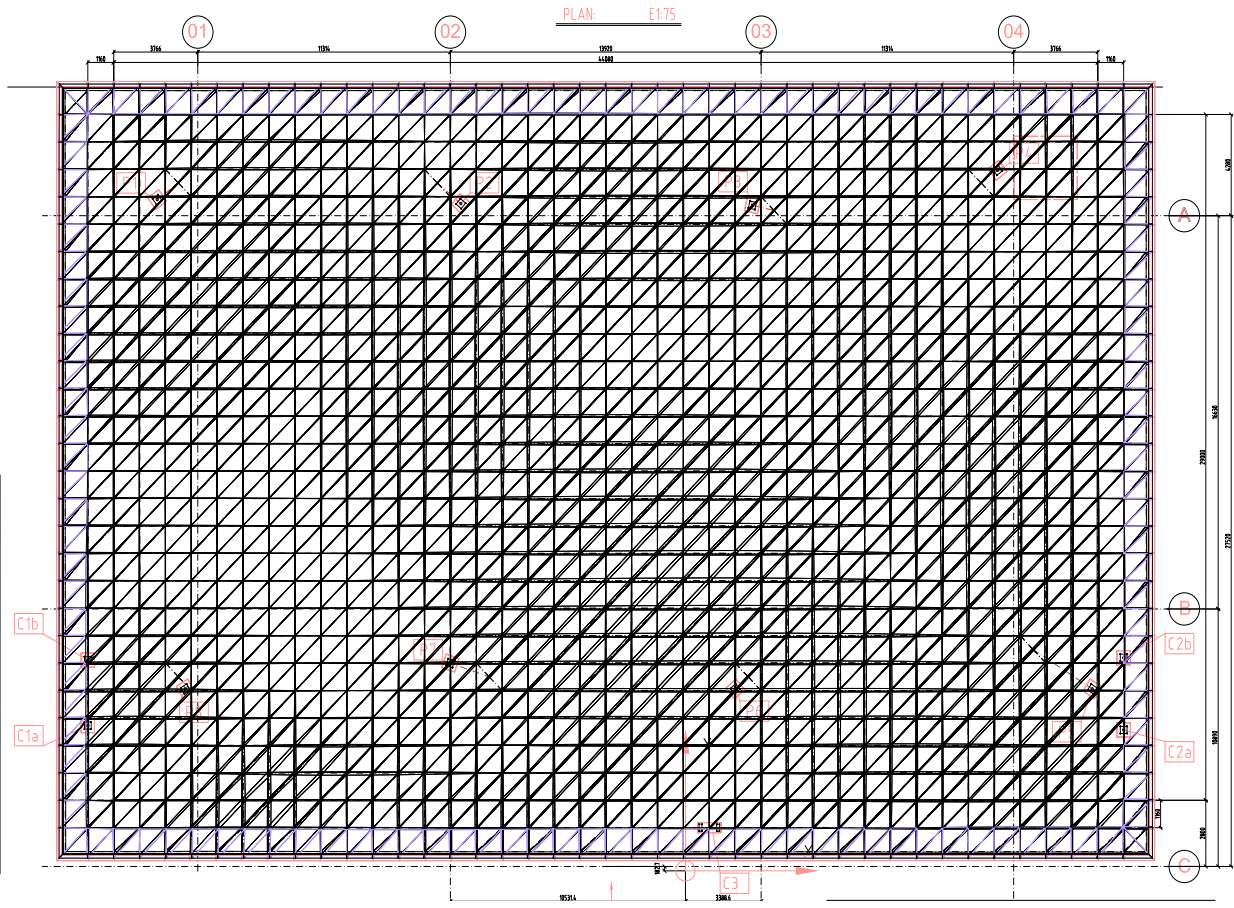
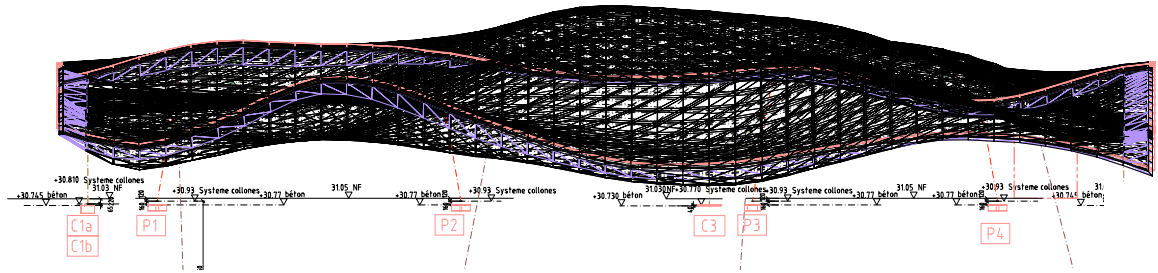

“IN THE BASEMENT FLOOR, THERE ARE WORKS FROM YEARS 1000-1799, WE CAN SAY THAT WE HAVEN’T SEEN MOST IN TURKEY. THE RICHNESS IN CERAMICS FROM IRAN OF 13TH CENTURY IS WORTHY OF SEEING.”

Sergileme Planı Alt Kat
Exhibition Plan Bottom Floor

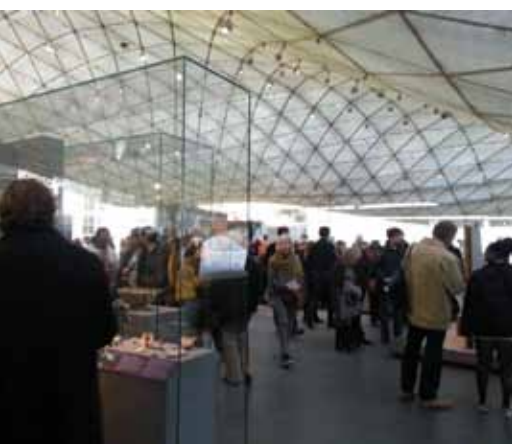
Louvre Müzesi
Plan
Louvre Museum
Plan

Sergiden Resimler Pictures From Exhibition

Şantiye Aşamasından Resimler Pictures From Construction site

PROJE KÜNYESİ/CREDITS

YARIŞMA: 2005

Mimar

Mario Bellini Architects ve Agence Rudy Ricciotti
Architecture

Tasarım Ekibi

Mario Bellini ve Rudy Ricciotti ile Giovanna Bonfanti
(proje lideri)

Giovanni Cappelletti, Maurizio Di Lauro

Proje Ekibi

Dario Varetto, Macginnis Cocivera, Frederique Pyra

3D: Luca Bosetti, Alessandro Zufferli; Photoshop:

Roman Boucher

İnşaat Aşaması: 2009 - 2012

Mimar

Mario Bellini Architects and Agence Rudy Ricciotti
Architecture

Tasarım Ekibi

Mario Bellini ile Giovanna Bonfanti (proje lideri),

Raffaele Cipolletta (çatı strüktürü ve cam cephe)

Proje Müdürü

Rudy Ricciotti ve Gerard Le Goff

Proje Ekibi

Edy Gaffulli, Egle de Luca, Cyril Emmanuel Issanchou

COMPETITION: 2005

Architect

Mario Bellini Architects and Agence Rudy Ricciotti
Architecture

Design Team

Mario Bellini and Rudy Ricciotti with Giovanna Bon-
fanti (chef du project)

Giovanni Cappelletti, Maurizio Di Lauro

Project Team

Dario Varetto, Macginnis Cocivera, Frederique Pyra

3D: Luca Bosetti, Alessandro Zufferli; Photoshop:

Roman Boucher

Costruction Phase: 2009 - 2012

Architect

Mario Bellini Architects and Agence Rudy Ricciotti
Architecture

Design Team

Mario Bellini with Giovanna Bonfanti (chef du projet),

Raffaele Cipolletta (roof structure and glass façade)

Contruaction Manager

Rudy Ricciotti and Gerard Le Goff

Project Team

Edy Gaffulli, Egle de Luca, Cyril Emmanuel Issanchou

CAMPO BAEZA

ZAMORA'DAKI
**JUNTA DE
CASTILLA Y LEÓN**
OFIS BINASI
OFFICES FOR
JUNTA DE
CASTILLA Y LEÓN
IN ZAMORA

Hazırlayan / Prepared by : **Heval Zeliha Yüksel**, Mimar · Architect

38

mimari architecture

DAHA EVVELDEN KENDİSİ İLE SÖYLEŞİ YAPTIĞIM, HER PROJESİNİ ÖZENLE TAKİP ETTİĞİM, MİNİMAL MİMARLIĞIN ÖNCÜLERİNDEN CAMPO BAEZA, İSPANYA'NIN ZAMORA KENTİNDE TASARLADIĞI SON PROJELERİNDEN YENİ OFİS YAPISIYLA İLGİLİ BİR METİN KALEME ALIP GÖNDERDİ. METNİN BAŞLIĞINI “HAVA İLE İNŞA ETME” KOYMUŞTU. NE ANLAMA GELDİĞİNİ SORDUĞUMDA; “CAM KUTUNUN AYDINLIĞI VE HAFİFLİĞİ DIŞARIDAKİ GÜÇLÜ TAŞ DUVARLAR İLE KONTRAST HALİNDE” DEDİ... CAMPO BAEZA -ONE OF THE MOST IMPORTANT FIGURES OF THE MINIMAL APPROACH- WHO I HAVE HAD THE CHANCE TO MAKE AN INTERVIEW, AND WHOM I FOLLOW ALL THE WORKS WROTE AND SENT A TEXT ABOUT HIS NEW OFFICE BUILDING. THE TITLE OF THE TEXT WAS “BUILDING WITH AIR”. I ASKED HIM THE MEANING OF THIS, AND HE ANSWERED: “BUILDING WITH AIR: IT MEANS THE LIGHTNESS AND LEVITY OF THE GLASS BOX. IN CONTRAST TO THE STRONG STONE WALLS IN THE OUTSIDE.”

Campo Baeza'nın kaleminden Zamora'da Castilla León Junta ofisleri:

“Hava ile inşa etmek, her mimarın süregelen hayalidir...”

HAVA İLE İNŞA ETMEK

Katedrale bakan ve eski manastırın mutfak bahçesinin sınırlarını gözen, göğe açık güçlü taş duvardan bir kutu inşa ettik. Duvarları ve zeminleri tamamen taştan. Katedralin taşları ile aynı. Gerçek bir Hortus Conclusus* yani saklı bahçe. Katedrale bakan köşede 250x150x50 cm ölçülerinde büyük bir taş duruyor. Gerçek bir köşe taşı. Ve o taşın üzerinde şöyle yazıyor;

HIC LAPIS ANGULARIS MAIO MMXII POSITO**

Taş kutunun içinde bir cam kutu inşa ettik, sadece camdan. Bir sera gibi. Trombe Duvarı'na benzer bir çift cephe. Cephenin tamamen camdan yapıldı, her bir cam levha 600x300x2,4 cm ebatlarında ve hepsi sadece inşaat silikonu ile birleştirildi. Başka hiçbir şey yok. Sanki tamamen havadan yapılmış gibi. Kutunun üç yüzünün tavanları da tamamen camdan yapılmış ve böylece şeffaflığın etkisi daha da vurgulandı. Mies'in Friedrichstrasse kulesinde aradığı şey tam işte buydu. Hava ile yapılmış üç cepheli bir yapı, gerçek bir Cam Köşe. Ve camın üzerinde asitle yazılı;

HOC VITRUM ANGULARIS MAIO MMXII POSITO***

Bellekten yapılmış taş kutu. Köşetaşı, toprağa iyice gömülmüş. Gelecek için yapılmış cam kutu. Cam Köşesi göğe karışıyor. Hava ile inşa etmek her mimarın süregelen hayalidir...

***HORTUS CONCLUSUS:**
****HIC LAPIS ANGULARIS MAIO MMXII:**
*****HOC VITRUM ANGULARIS MAIO
MMXII POSITO:**

The offices of the Castilla León Junta in Zamora written by Alberto Campo Baeza: “To build with air, the abiding dream of every architect...”

LATİNCE SAKLI BAHÇE ANLAMINA GELİYOR.
LATIN WORDS THAT MEANS CLOSED (SECRET) GARDEN.
“BU BİR KÖŞETAŞI, MAYIS 2012’DE YERLEŞTİRİLDİ.”
“THIS IS THE CORNER STONE, SET IN MAY 2012”
“BU BİR CAM KÖŞE, MAYIS 2012’DE YERLEŞTİRİLDİ”.
“THIS IS THE CORNER GLASS, SET IN MAY 2012”.

BUILDING WITH AIR

Facing the cathedral and following the outline of the former convent’s kitchen garden, we erect a strong stone wall box open to the sky. Its walls and floors entirely made of stone. The very same stone as the Cathedral. A real Hortus Conclusus*. In the corner facing the cathedral, a massive stone measuring 250x150x50 cm, a veritable Cornerstone. And chiselled on that stone:

HIC LAPIS ANGULARIS MAIO MMXII POSITO**

Within the stone box, a glass box, only glass. Like a greenhouse. With a double facade similar to a Trombe wall. The external skin of the facade is made of glass, each single sheet measuring 600x300x2,4 cm and all joined together simply with structural silicone and hardly anything else. As if entirely made of air. The trihedral upper angles of the box are made completely with glass, thus even further accentuating the effect of transparency. Precisely what Mies was looking for in his Friedrichstrasse tower. The trihedron built with air, a true Glass Corner. And engraved in acid on the glass:

HOC VITRUM ANGULARIS MAIO MMXII POSITO***

The stone box made from Memory. With its Cornerstone deeply rooted in the soil. The glass box made for the Future. With its Glass Corner blending into the sky. To build with air, the abiding dream of every architect...

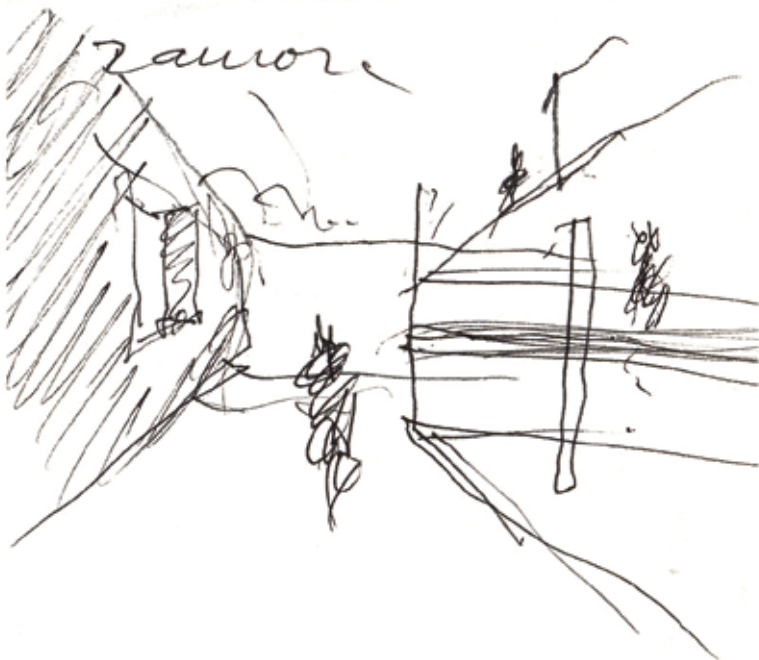
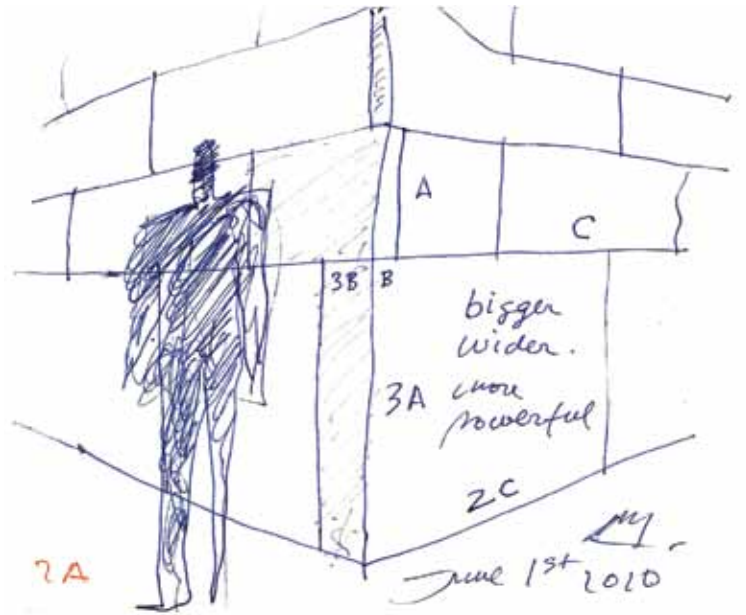
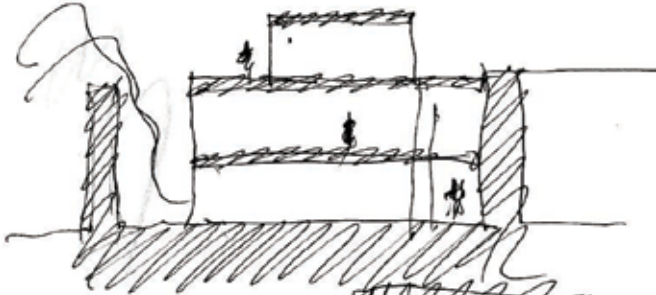
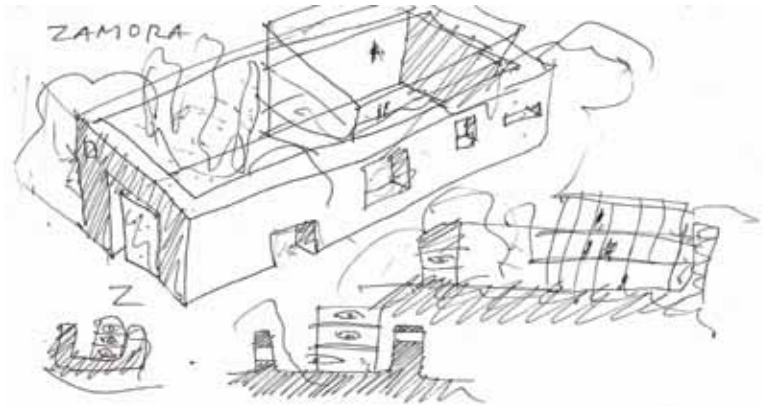
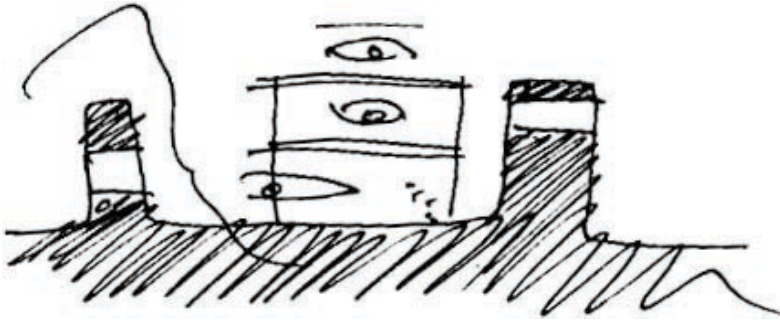
Taş kutu / Stone Box

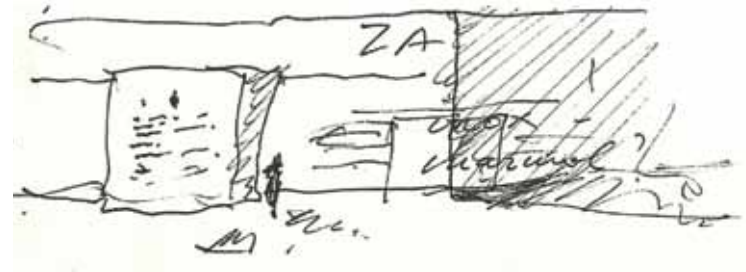

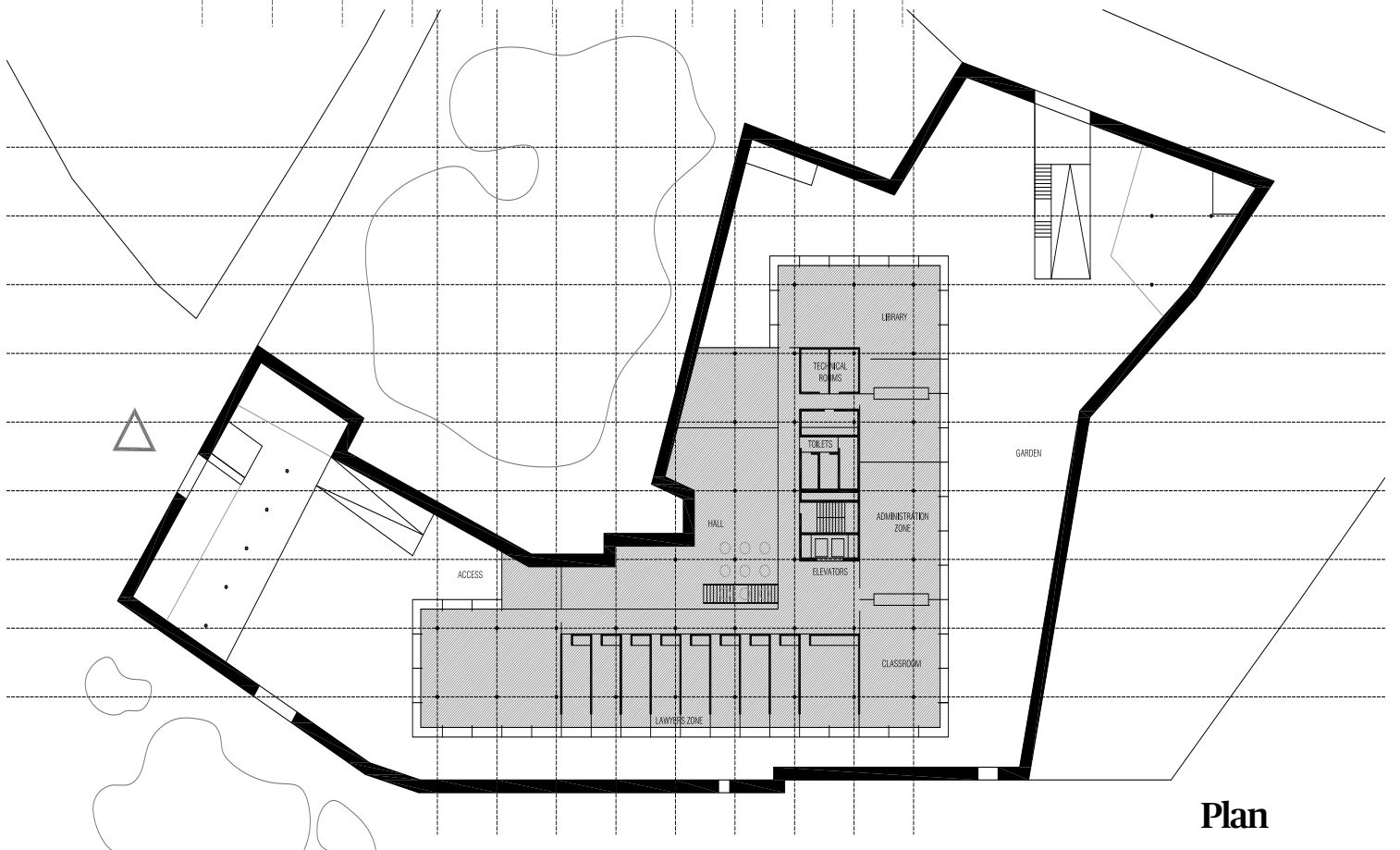
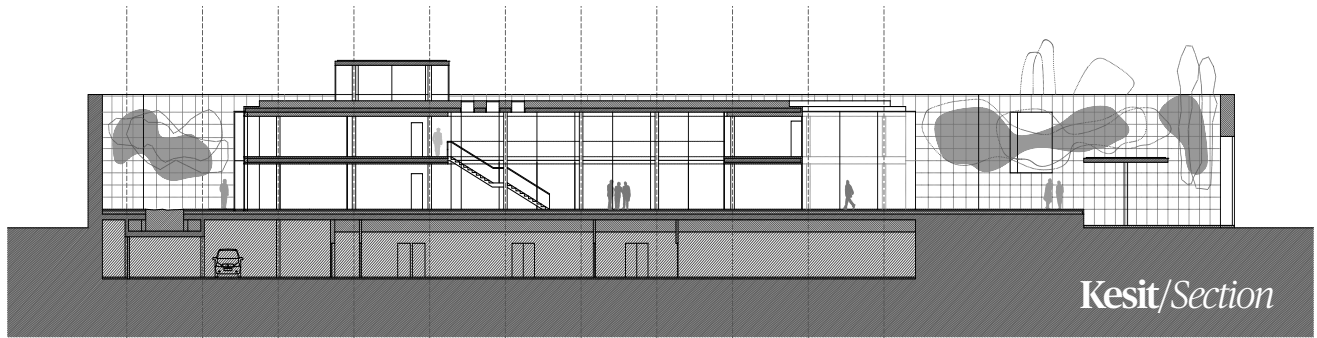
Cam Kutu / Glass Box

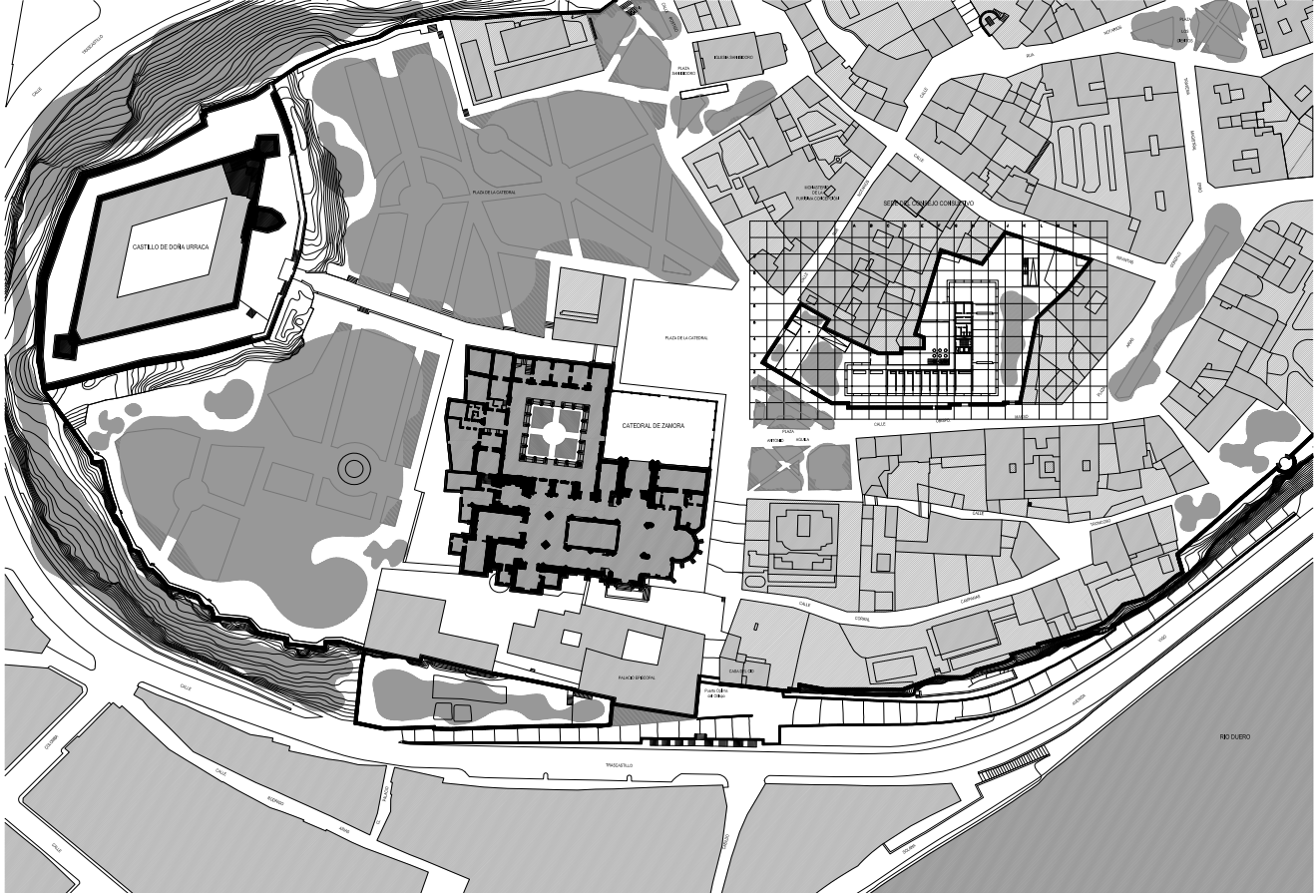

Alberto Campo Baeza'nın Eskizleri...
Sketches of Alberto Campo Baeza...

Proje Künyesi:

Proje Ekibi: Alberto Campo Baeza

Pablo Fernández Lorenzo

Pablo Redondo Díez

Alfonso González Gaisán

Francisco Blanco Velasco

Yer: Obispo Manso, 1. Zamora, İspanya

İşveren: Junta de Castilla y León.

Consejería de Hacienda

Takvim:

Yarışma 2004

Projelendirme 2006

İnşaat 2008-2012

Alan: 12.100 m2

İnşaat Projeleri: Eduardo Díez - IDEEE

Mekanik Projeleri: Úrculo Ingenieros

Cam Danışmanı: José Pablo Calvo Busello

Yapım:

Müteahhit: UTE Edificio Consejo Consultivo:

Dragados - San Gregorio

Taş işçiliği: Areniscas de los Pinares

Cam duvarlar: PROINLLER

Çatı kaplaması: Intemper

Paslanmaz çelik işleri: DACIN

Beton işleri: ARGAPREF

Fotoğraflar: Javier Callejas Sevilla

Project masthead:

Architects: Alberto Campo Baeza

Pablo Fernández Lorenzo

Pablo Redondo Díez

Alfonso González Gaisán

Francisco Blanco Velasco

Location: Obispo Manso, 1. Zamora, Spain

Client: Junta de Castilla y León.

Consejería de Hacienda

Timing:

competition 2004

project 2006

construction 2008-2012

Area: 12.100 m2

Structural engineer: Eduardo Díez - IDEEE

Mechanical engineer: Úrculo Ingenieros

Glass consultant: José Pablo Calvo Busello

Construction:

Contractor: UTE Edificio Consejo Consultivo:

Dragados - San Gregorio

Stone work: Areniscas de los Pinares

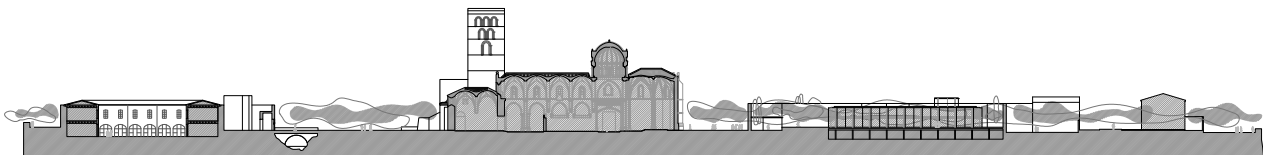
Glass curtain: PROINLLER

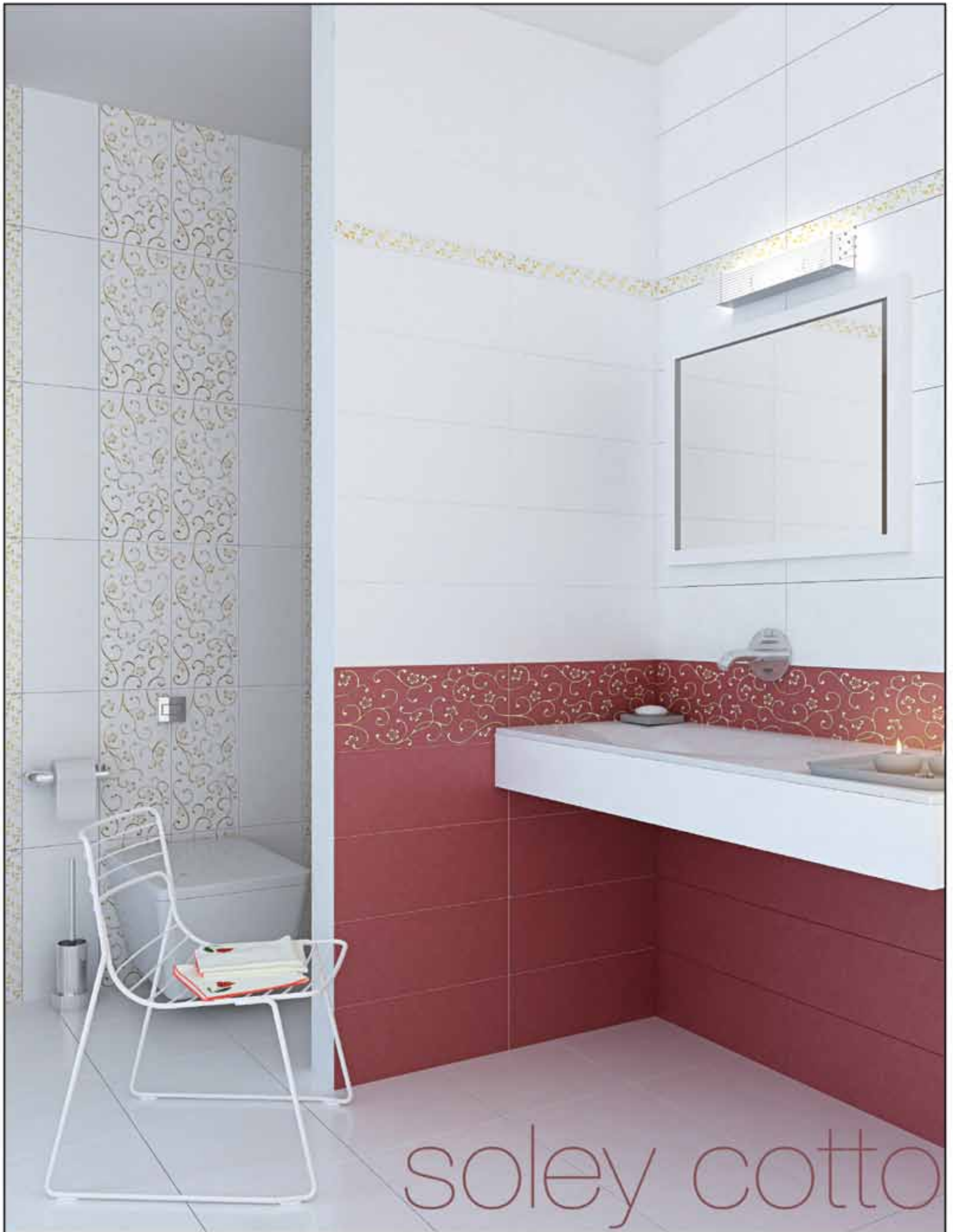
Roofing installation: Intemper

Stainless steel work: DACIN

Concrete paving: ARGAPREF

Photography: Javier Callejas Sevilla

soley cotto

Merkez: Güzel yurt Mah. Yıldırım Beyazıt Cad. Mor Menekşe Sitesi A1 Blok D:5/Yüküplü - Esenyurt / İstanbul
Tel (pbx): +90 (212) 854 10 42 Faks: +90 (212) 854 10 45

Fabrika: Etili Köyü 17420 Çan / Çanakkale
Tel (pbx): +90 (266) 423 26 00 Faks: +90 (266) 423 26 06

 Pera
SERAMİK
www.peraseramik.com

Central Saint Giles London

KARMA KULLANIMLI YAPI MIXED USE DEVELOPMENT

Hazırlayan / Prepared by: **Heval Zeliha Yüksel**, Mimar · Architect

TASARIM • DESIGN:

Renzo Piano Building Workshop (RPBW), Fletcher Priest Mimarlık • Architects

TASARIM EKİBİ • DESIGN TEAM:

J.Moolhuijzen, M.van der Staay, N.Mecattaf, L.Battaglia, S.Becchi, A.Belvedere, G.Carravieri, E.Chen, D.Colas, P.Colonna, W.Matthews, G.Mezzanotte, S.Mikou, Ph.Molter, Y.Pagès, M.Pare, L.Piazza, M.Reale, J.Rousseau, S.Singer Bayrle, R.Stampton and M.Aloisini, R.Biavati, M.Pierce, L.Voiland; O.Auber, C.Colson, Y.Kyrkos

İŞVEREN • CLIENT:

Legal & General Property

Mitsubishi Estate Corporation (yatırımcılar • investors)

Stanhope PLC (müteahhit • developer)

PROJE TAKVİMİ:

Masterplan Fizibilite Başlangıcı:	Kasım 2001
Planlama için Proje Başlangıcı:	Nisan 2003
Halka Açık Sunuş:	Şubat 2004
Plan Başvurusu:	Aralık 2004
Halka Açık Sunuş:	Şubat 2005
Plan Başvurusu:	Temmuz 2005
Son Plan Başvurusu:	Temmuz 2006
Plan Başvuru Onayı:	Eylül 2006
İnşaat Projesi Başlangıcı:	Eylül 2006
Mevcut Bina'nın Yıkımı:	Mart 2007 - Mayıs 2007
Mahalde İnşaat:	Nisan 2007 - Nisan 2010
Açılış Töreni:	26 Mayıs 2010

TIMELINE:

Masterplan Feasibility Kick off:	November 2001
Project Kick Off for Planning:	April 2003
1st Public Exhibition:	February 2004
1st Planning Application:	December 2004
2nd Public Exhibition:	February 2005
2nd Planning Application:	July 2005
Final Planning Application:	July 2006
Planning Application Approval:	September 2006
Construction Project Kick off:	September 2006
Demolition Existing Building:	March 2007 - May 2007
Construction on Site:	April 2007 - April 2010
Inauguration ceremony:	26 May 2010

KONUM:

Londra'da St Giles High Street, Earnshaw, Bucknall ve Dyott Street'leri arasında kalan 7082 M2'lik ada

ALAN:

TOPLAM BRÜT ALAN: 64368 M2

TOPLAM NET ALAN: 47800 M2

Zemin altı alan: 7460 M2

Zemin üstü alan: 56908 M2

BİNA ÖZELLİKLERİ:

Ofisler: 39000 M2 (10 kat)

Konutlar: 8800 M2

56 özel daire (11 kat)

53 uygun fiyatlı daire (14 kat)

Halka Açık Alanlar: 2050 M2

Restaurantlar, Café'ler ve Perakende Alanları: 2300 M2

Çalışma Lobisi: 550 M2

Piazza'nın ortasında 18 M yükseklikte 80 yaşında bir Meşe ağacı ve 12 M'lik daha küçük bir tane dikilmiştir.

SITE:

7082 SqM Island site bounded by St Giles High Street, Earnshaw, Bucknall and Dyott Streets in London

AREAS:

TOTAL GROSS AREA: 64.368 SqM

TOTAL NET AREA: 47.800 SqM

Floor area below grade: 7.460 SqM

Floor Area above grade: 56.908 SqM

BUILDINGS FEATURES:

Offices : 39.000 SqM on 10 floors

Residential : 8.800 SqM

56 private apartments (11 floors)

53 affordable apartments (14 floors)

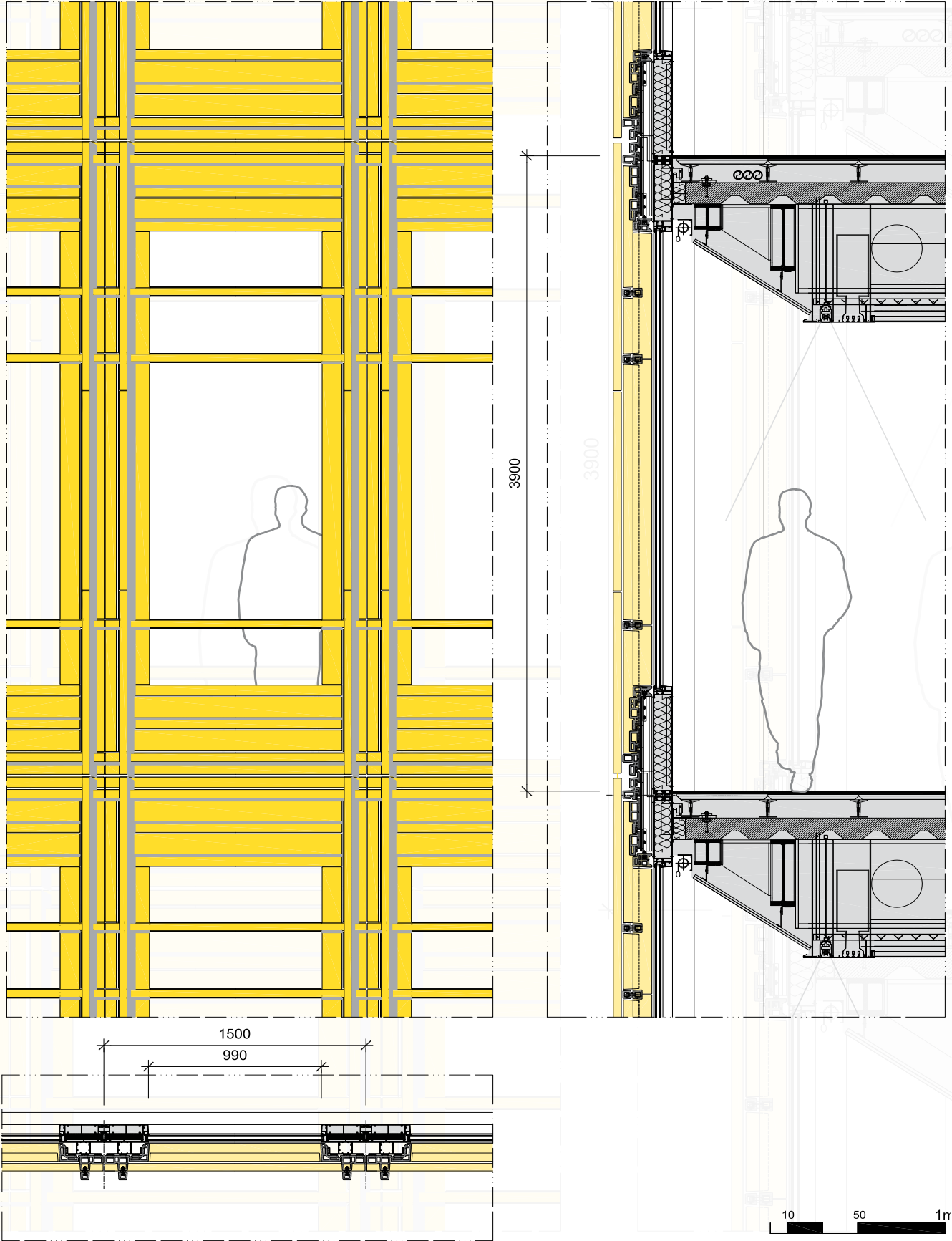
Public Piazza: 2.050 SqM

Restaurants, Cafés and Retail Spaces: 2.300 SqM

Work Lobby : 550 SqM

At the heart of the Piazza an 18 M high 80 year old Oak tree has been planted, and 12 M high smaller one

OFİS / SERAMİK CEPHE DETAYI • OFFICE / CERAMIC FACADE DETAIL

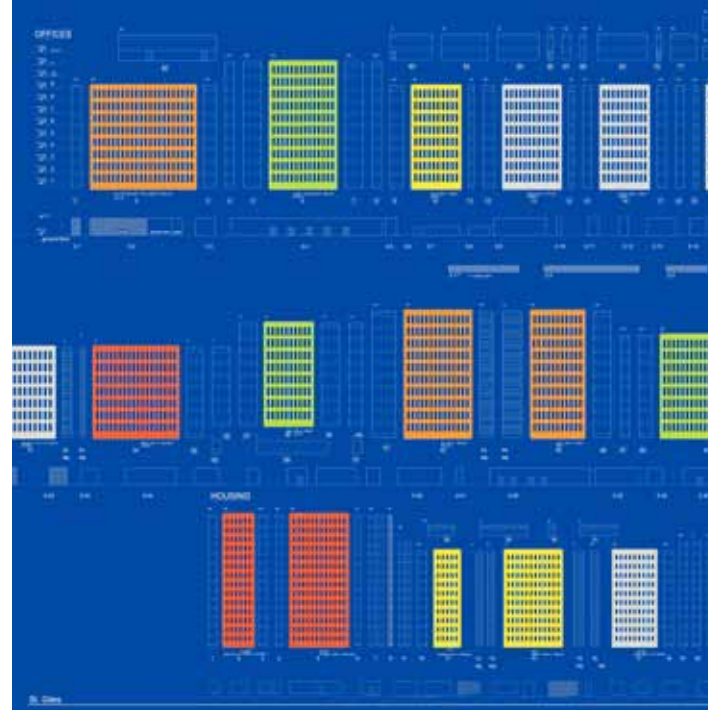

SERAMİK CEPHE HAKKINDA:

- Cephenin % 51'i seramik, % 47'si cam ve % 2'si opak cepheden oluşmaktadır.
- Seramik giydirmeli cepheler, her biri sürekli değişen, ışığa farklı açılarda tepki vermek üzere 22 parlak renkli bölüme ayrılıyor; bu, dışarıya uzayan ve daha sonra işlenmiş seramik parçalardan oluşan el yapımı bir yapı ile tamamlanmaktadır.
- 700'ün üzerinde farklı uzunluk ve renkte üretilen karolarla; 6 farklı renkte 18 farklı terracotta ekstrüzyon profili mevcuttur.
- Ekstrüzyonlar, çok sofistike, farklı kil karışımından preslenmiş, daha sonra birkaç gün kurutulmuş ve yüksek sıcaklıkta 24 saat kadar pişirilmiştir.
- İstenilen büyüklükte kesildikten sonra oluşan malzeme, sıvı şeklinde uygulanmış ve parçalar ikinci kez pişirilmiştir.
- Her bir ekstrüzyon, özel olarak bu proje için RPBW tarafından çekilmiş ve NBK ile işbirliği içinde teknik ince ayardan geçmiştir; her biri, tasarım süreci boyunca birkaç kez üretilmiş, uyarlanmış ve test edilmiştir.
- Bu proje için 6 farklı renk geliştirilmiştir
- 18 farklı terracotta ekstrüzyon profili kullanılmıştır
- Uzunluk, kesim, form ve rengi farklı 700 seramik çeşidi vardır
- Binalar üzerinde 3306 seramik giydirme cephe ünitesi kullanılmıştır (2310 adet Ofis binasında, 996 adet ise Konut Binasında)
- Her ünite toplam 400 parça şeklinde 32 seramik öge vardır
- Binalar üzerindeki toplam seramik parça sayısı 110 km'den uzun bir toplam uzunlukta 121.000 adet kullanılmıştır.
- Toplam Cephe Alanı: 25 361 M2 (Seramik cepheler toplam cephenin %51'ini oluşturmaktadır:12914 M2)

Londra'dan cephe örnekleri *Samples of London Facades*

Seramik Cephe Panelleri *Ceramic Facade Panels*

ABOUT CERAMIC FACADES:

51% the skin is made up of ceramic clad facades, 47% glass facades, and 2 % of opaque facades.

The ceramic clad facades are divided over 22 brightly coloured individual facets, each orientated in slightly different angles, thus reacting differently to the ever changing light conditions; this is enhanced by the crafted build up with extruded and subsequently machined ceramic pieces.

There are 18 different terracotta extrusion profiles in 6 different colours, with which are produced over 700 different tiles in length and colour.

The extrusions are pressed from a highly sophisticated mix of different types of clay, subsequently dried for several days, and then fired for around 24 hours.

After being cut to size, the glazing material is brought on in liquid form, and the pieces are fired a second time.

Each single extrusion has been drawn specially for this project by RPBW, and further technically fine-tuned in collaboration with NBK; each has been produced, adapted and tested several times during the design process.

6 different colours have been developed for this project

18 different terracotta extrusion profiles

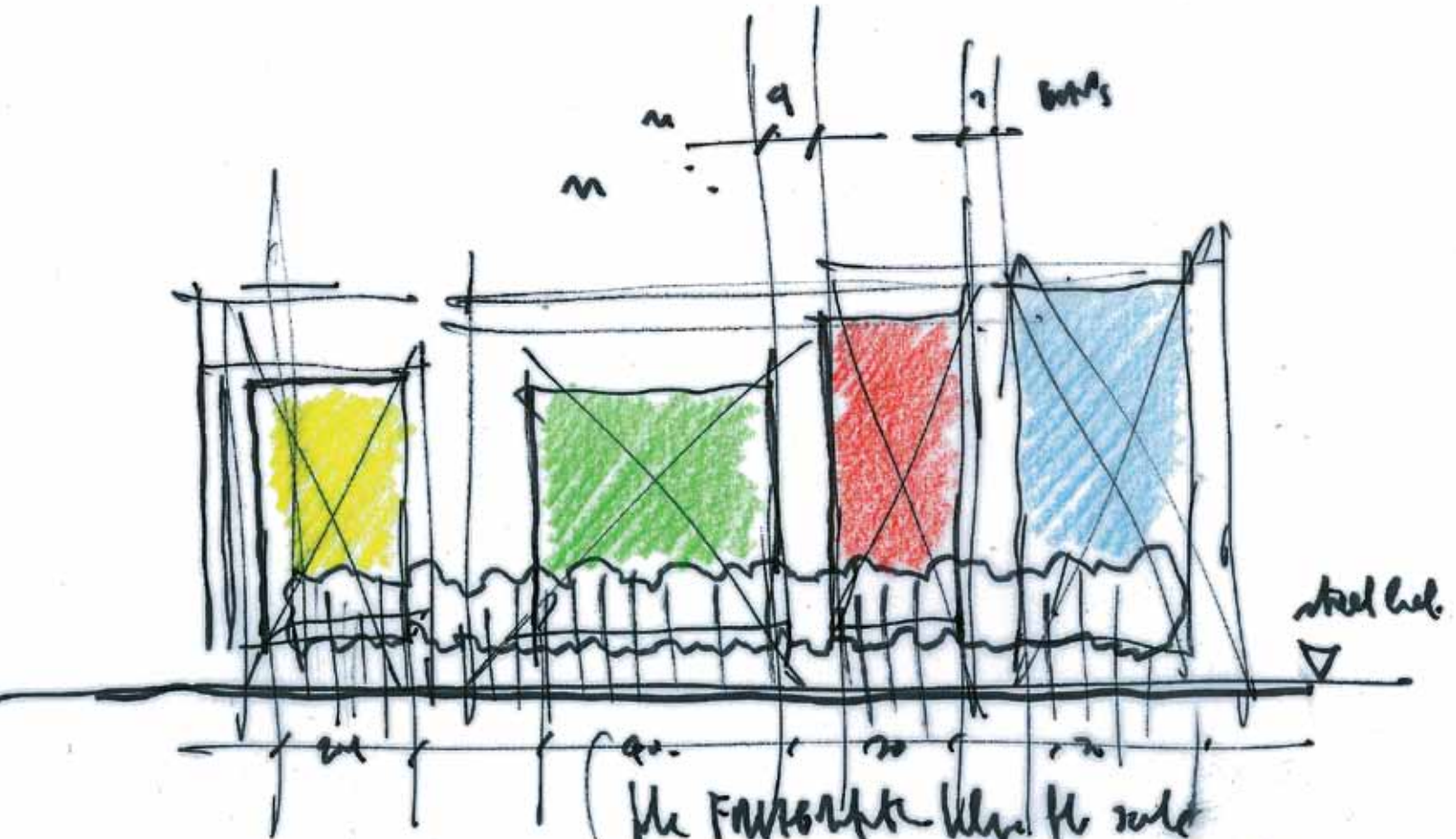
700 different ceramic elements in length, cutting and shaping, and colour

3306 ceramic clad facade units on the buildings (2310 on the Offices building, 996 on the Residential building)

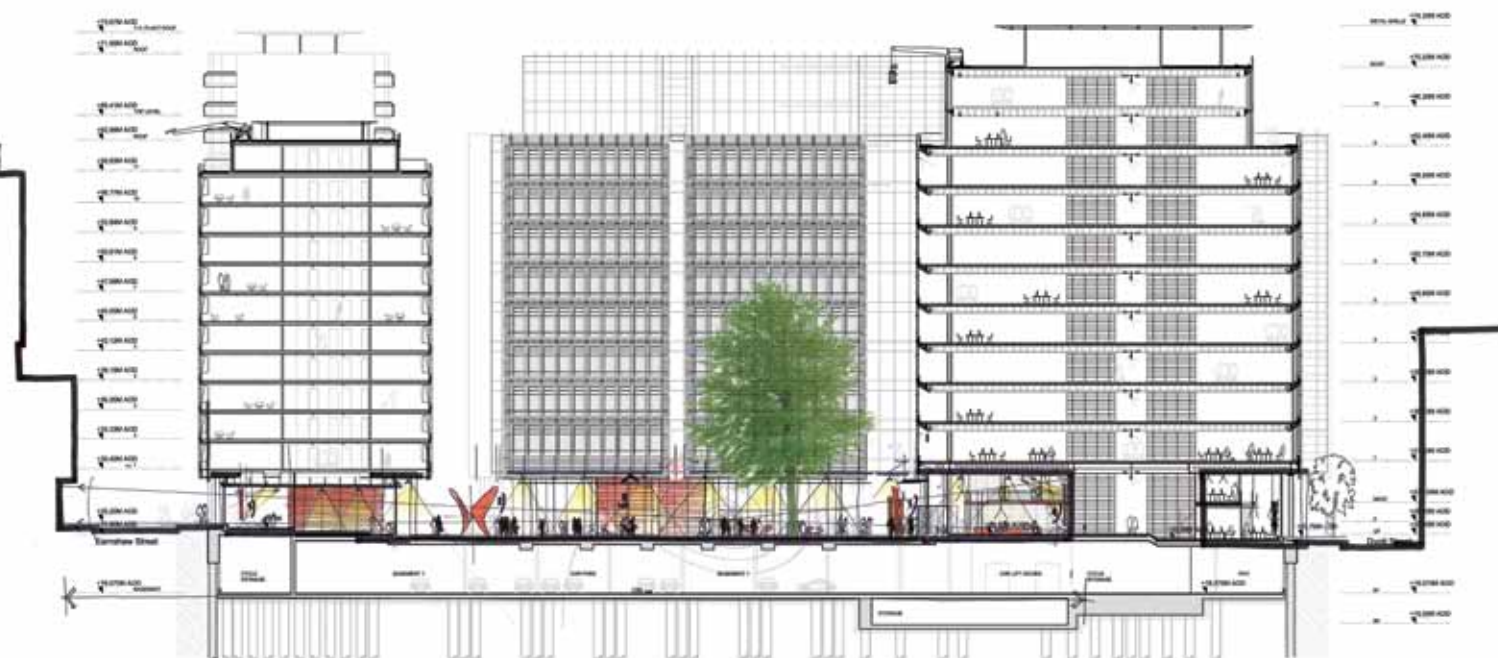

Each unit contains 32 ceramic elements on a total of over 400 components

The total number of ceramic pieces on the buildings are 121.000, amounting to a total length of more than a 110 km

Overall Facades Area: 25 361 SqM (of which ceramic clad facades: 12914 SqM , 51% of total facade)

the facade will be made
to JOOP & MURPHY : until the
it helps to
fight

Avludan görünüm *View from the yard*

RPBW Cevaplıyor:

1. Cephede seramik kullanmanın yararları neler?

Cephede seramik kullanmanın yararları, malzemenin dayanırlığı, yani her türlü meteorolojik duruma, soğuk, sıcak, yağmur ve rüzgara dayanıklı; ayrıca kirlenmeye karşı neredeyse hiç hassas değil ve temizlemesi çok kolay. Hem de belirli bir hava biriktirme kapasitesi var ve dolayısıyla binanın izolasyonuna yardımcı oluyor.

2. Central Saint Giles’de seramik kullanmanın ana nedeni neydi?

Central Saint Giles’de seramik kullanmamızın ana nedeni, yukarıda belirtilen avantajlar dışında, ekstrüzyon ve sırlama tekniği kullanıldığında istenilen tane ve canlılığı ve binanın farklı yüzlerini bireyselleştirecek canlı renklerin elde edilmesi için en uygun malzeme gibi gözüktü.

RPBW Answers:

1. What are the advantages of using ceramic on the facade?

The advantages of using ceramic on the facade are the durability of the material, e.g. it is very resistant to any meteorological circumstances, the cold, the heat, the rain and the wind; furthermore it is virtually not sensitive to pollution and very easy to clean. It also has a certain capacity of accumulating heat and so helps the insulation of the building.

2. What was the main reason for using ceramic in Central Saint Giles?

The main reason for using ceramic on Central Saint Giles has been, apart from the above mentioned advantages, that, in using the technique of extrusion and glazing, it seemed the most appropriate material to achieve the desired grain and vibrance, and the lively colours used to individualize the different faces of the building.

Seramiğin Parlayan Yıldızı...

Sanat eseri çizgisinde tasarımlara sahip
SERANOVA ile mekanlar yeniden anlam kazanıyor...

alışveriş merkezi

ALIŞVERİŞ MERKEZİ SHOPPING MALL

Hazırlayan / Prepared by : Nevzat Sayın Mimarlık Hizmetleri (NSMH)

العفاف مول

ISSIZLIĞIN ORTASINDA

Coğrafi olarak çok uzak olmasa bile zihinsel olarak çok uzak bir yerde bir “iş” yapmak kolay değildi bizim için. Tutunabilecek neredeyse hiçbir şeyin olmadığı bir bölgede bir yapı iyice zorlaştırdı.

Alışveriş merkezi olmasının getirdiği yersiz, yurtsuz bir yapı yapabilmeyen konforunu da kadınlar için bir alışveriş merkezi olacak olması alıyordu elimizden. Önce programı anlamaya çalıştık. Kadınlar için olmasının mekansal karşılığı ne olabilir diye sorduk. Kapalılık, örtü, süs, pırıltı, çocuklar ve çocukluklar, rahatlık, sokakta bulamadıklarını bulmaları gibi kelimeler ve tanımlar uçtu...

Sonra yeri gördük. “Star Wars” filmindeki mekanlar çok daha gerçek olabilirdi. Masal gibi bir yerdi. Masalın en etkileyici yeri Kutsal Türbe ve çevresi, sonra çarşı ve daha sonra da mahallelerdi. Bütün kadınların Darth Wader gibi giyindiği bu mekanlar sadece burada olabilirdi. Peki, buradaki Darth Wader’lar için bir çarşı nasıl olabilirdi?

Şu sorunun yanıtını alamadık. Kadınlar burada da sokaktaki gibi mi giyinecekler? Bu sorularla bir yere varmayacağımızı anlayınca, yapının yakın çevresine daha dikkatli bakmaya başladık.

Tozlu bir sarı sıcak ilk tespitlerimizle birleşince ne yapacağımızı bulduk. Nasıl yapılacağı konusundaki verileri de ekleyince neredeyse kendiliğinden ortaya çıktı kütle...

Dolaşım ve kullanışlı alanlar arasındaki ilişkilerin iyi çözüldüğü ve zamanla olabilecek değişikliklere izin veren serbest mekan, bütün çarşılarda olduğu gibi burada da iyi çözümler veriyordu. İç ayrıntıları için karışanı, görüşeni çok olan bu yapıda neredeyse tamamen geri çekilip, izleyici konumuna geçtik.

Şimdi ortaya çıkan görüntülere ve hazırlanan örneklerle bakınca iyi bir kütle elde edebildiğimizi ve yersiz, yurtsuz durmadığını düşünüyoruz. İyi bir çarşı olup, olmadığını ise zaman gösterecek.

Nevzat Sayın

IN THE MIDDLE OF DESERTEDNESS

It was not easy for us to do a “job” in a place although not far geographically, that is far mentally. A building in a place where there is nothing to hold onto was quite difficult.

The fact that it would be a shopping center for women took away the comfort of being able to build a structure with no place introduced by being a shopping center. First we tried to understand the program. We asked what the space-wise equivalent of its being for women could be. Words and definitions like being covered, veil, jewelry, glitter, children and child play, comfort, finding not they could find on the street, flew around...

Then we saw the location. The spaces in “Star Wars” could be much more realistic. It was a place like a fairy tale. The most impressive location of the fairy tale was the Sacred Tomb and its surroundings, then the marketplace and then the neighborhoods. These locations where all women dressed like Darth Wader could only be here. Then how could a marketplace be for the Dart Wader’s here.

We couldn’t get the answer to this question. Would the women dress here like on the street too? When we figured out that we couldn’t get anywhere with these questions, we started to look more closely at the near surroundings of the building.

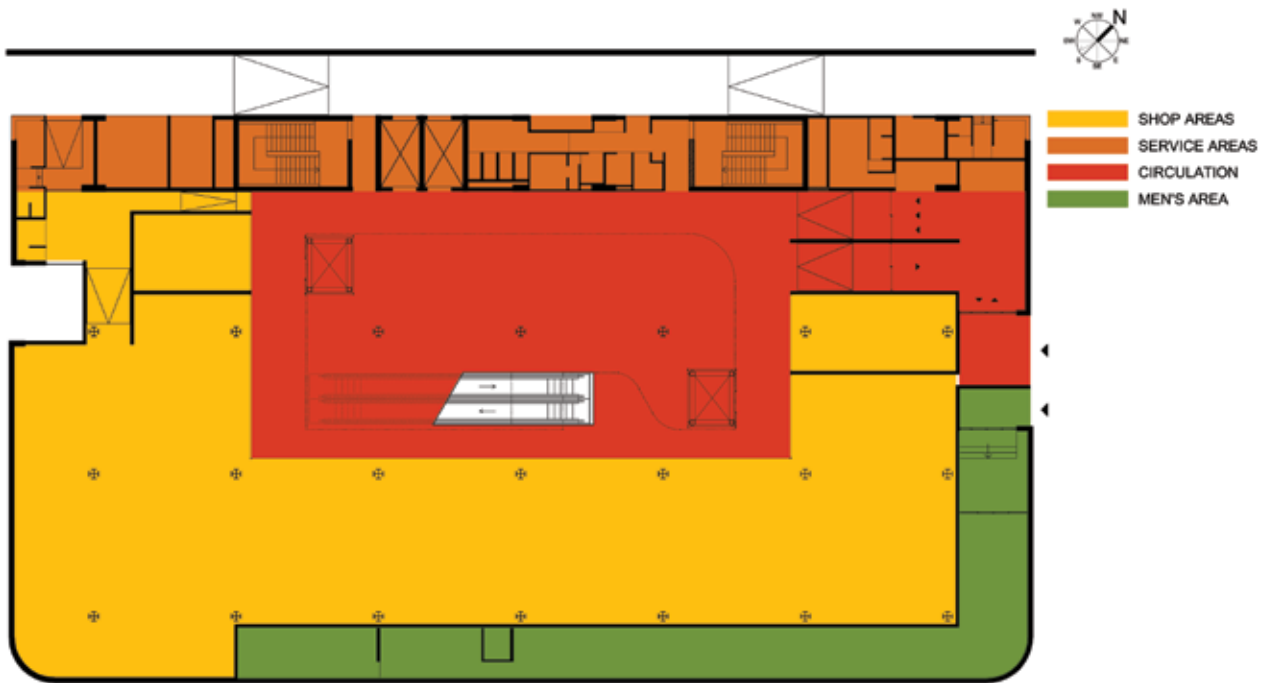
We found what we would do when a dusty yellow heat merged with our first findings. Adding data on how it would be built, the mass almost appeared itself...

The free space, where relations between circulation and utility areas were resolved well, allowing changes to occur in time, gave good solutions here like in all markets. In this structure with a lot of involved people for interior details, we almost drew back and became a viewer.

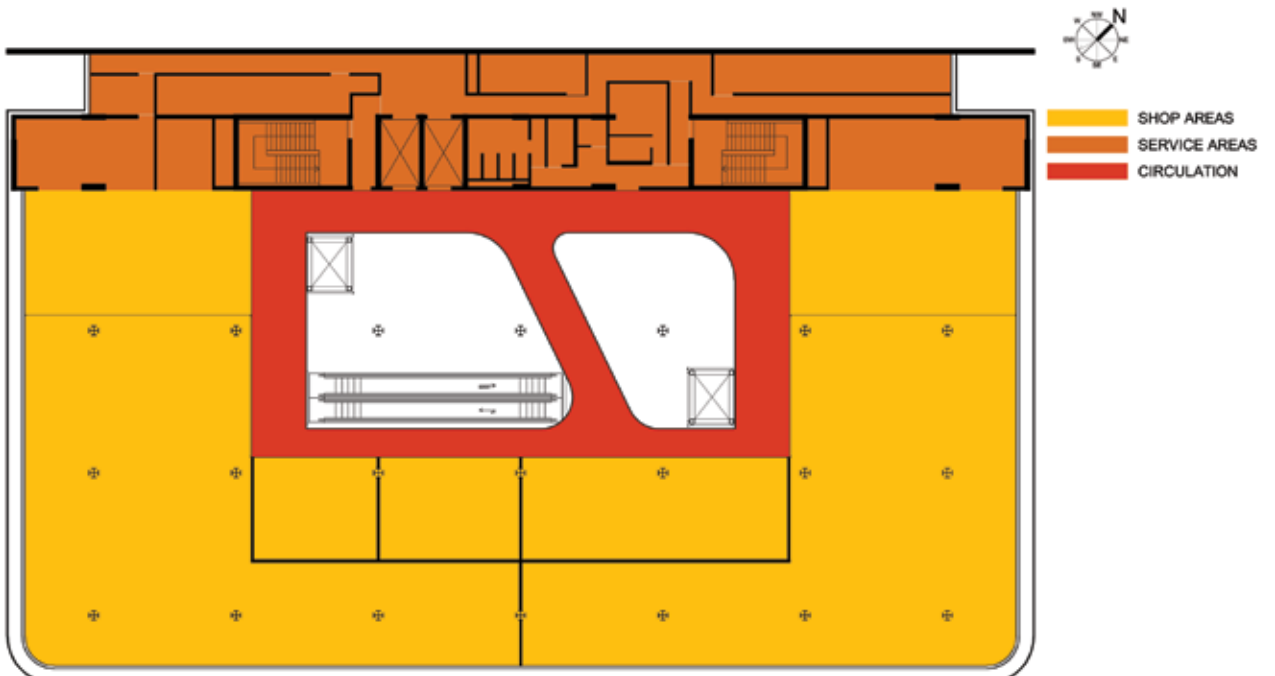
Now, looking at the emerging images and prepared models, we think that we derived a good mass and it didn’t look out of place. Only time will tell if it’s a good shopping center or not.

Nevzat Sayın

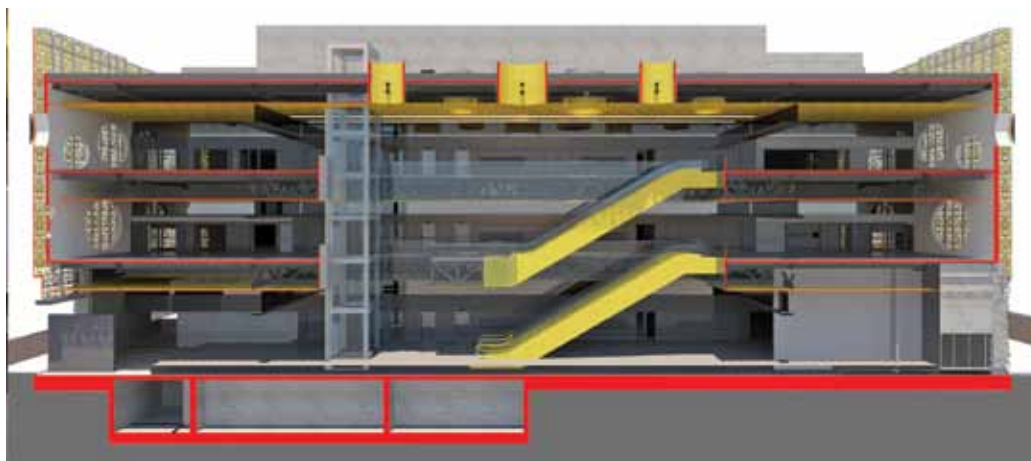

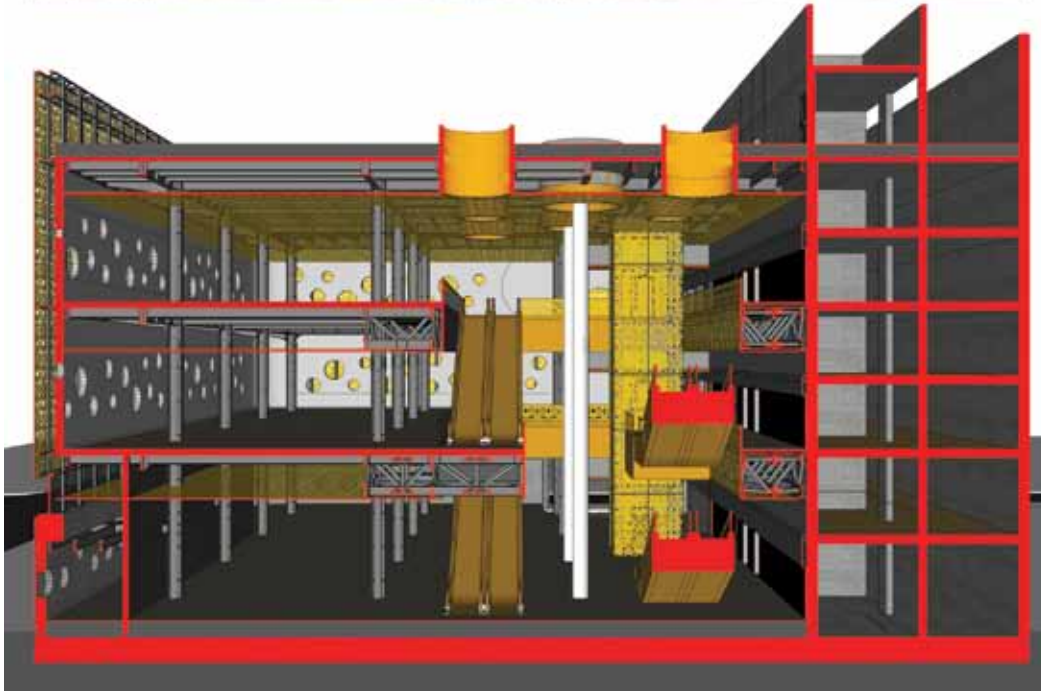

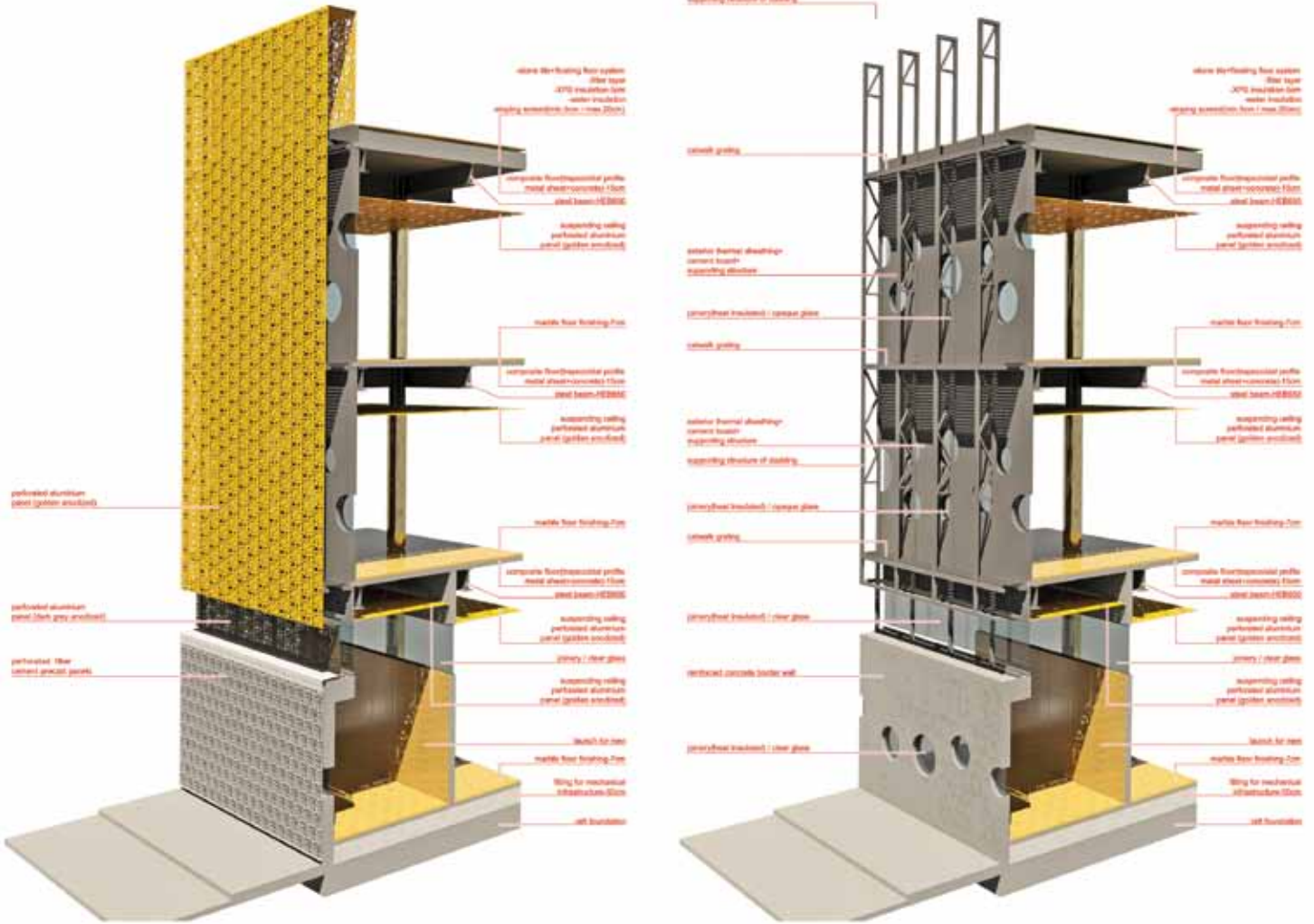
GROUND FLOOR PLAN

SHOP FLOOR PLAN

Şantiyeden resimler/Pictures from construction

PROJE KÜNYESİ

KARBELA AL AFAF ALIŞVERİŞ MERKEZİ / KARBALA AL AFAF SHOPPING MALL

MİMARİ TASARIM / ARCHITECTURAL DESIGN: NEVZAT SAYIN, SİBEL ÖZDOĞAN, HAKAN DENİZ ÖZDEMİR, GÜLENAY ERDEM

ANA İŞLEV / BUILDING FUNCTION: KADINLAR İÇİN ALIŞVERİŞ MERKEZİ SHOPPING MALL FOR WOMEN

İÇ MİMARİ / INTERIOR DESIGN: PELİN GÜLEY

STATİK / STRUCTURAL ENGINEERING: MODERN MUHENDİSLİK/GALİP TOPÖNDER

ELEKTRİK / ELECTRICAL ENGINEERING: ENKOM / BELGİN PEKCAN

MEKANİK / MECHANICAL ENGINEERING: PEMAK TEKNİK YAPI/ALİ KANDÖKER

İŞVEREN / CLIENT : AL ABBAS HOLY SHRINE

MÜTEAHHİT / CONTRACTOR: DETAY-YAPI

İNŞAAT ALANI / CONSTRUCTION AREA : 9000 m²

ANA STRÜKTÜR / STRUCTURAL SYSTEM: BETONARME+ÇELİK /CONCRETE+STEEL FRAME

PROJELENDİRME TARİHİ / PROJECT DATE: 2011

Şişecam

ARGE MERKEZİ R&D CENTER

SISECAM AR GE

GEBZE/KOCAELİ'DE 6.500 M2 KAPALI ALANA SAHİP YAPIDA 2 LABORATUVAR-OFİS KATI VE 1 TEKNİK HACİM KATINDAN OLUŞUYOR. TAMAMEN YEŞİL ÇATISIYLA BİRLİKTE İÇİNDE BULUNDUĞU DOĞAL ÇEVREYE UYUM SAĞLIYOR. EN ÜSTTEKİ TEKNİK HACİMİN ÇATISINDA YER ALAN FOTOVOLTAİK PANELLER İLE BİNANIN TÜM CEPHESİNDE DEVAM EDEN DÜŞEY CAM GÜNEŞ KIRICILAR, BİNANIN ÇEVRE DOSTU OLMASINI SAĞLIYOR. YAPININ, ÇEVRE DOSTU TASARIM KRİTERLERİ İLE LEED SERTİFİKASINA ADAY GÖSTERİLMESİ BEKLENİYOR.

THE BUILDING WITH AN INDOOR AREA OF 6,500 M2 IN GEBZE/KOCAELİ COMPRISES 2 LABORATORY OFFICE FLOORS AND 1 TECHNICAL SPACE FLOOR. IT IS IN HARMONY WITH ITS NATURAL ENVIRONMENT WITH ITS TOTALLY GREEN ROOF. THE PHOTOVOLTAIC PANELS AT THE ROOF OF THE TOP TECHNICAL SPACE AND THE VERTICAL GLASS SUNBREAKERS EXTENDING ALL OVER THE FAÇADE OF THE BUILDING ALLOW IT TO BECOME ENVIRONMENTALLY FRIENDLY. THE BUILDING IS EXPECTED TO BE NOMINATED FOR LEED CERTIFICATE WITH ITS ENVIRONMENTALLY FRIENDLY DESIGN CRITERIA.

Proje Künyesi

Mimar:

Boran Ekinci – Sinan Erbuğ

Mimari Tasarım:

BORAN EKİNCİ MİMARLIK LTD. ŞTİ.

ERBUĞ MİMARLIK LTD. ŞTİ.

Yardımcı Mimarlar:

Mürüvvet Gülcan Şahin (Boran Ekinci Mimarlık)

Handenur Yazıcı Engin (Boran Ekinci Mimarlık)

Erkmen Korkmaz (Boran Ekinci Mimarlık)

Emre Yiğit (Boran Ekinci Mimarlık)

Yeliz Tekin Çimen (Boran Ekinci Mimarlık)

Deniz Okten (Boran Ekinci Mimarlık)

Neslihan Şen (Erbuğ Mimarlık)

Yasemin İskenderoğlu (Erbuğ Mimarlık)

Yüklenici Firma:

T. Şişe ve Cam Fabrikaları A. Ş.

Yer: Gebze-Kocaeli

Proje tipi: Ticaret

Proje tasarım tarihi: Mayıs-2012

İnşaat alanı: 8.000 m2

Statik: Nodus Mühendislik Ltd. Şti.

Elektrik: Ram Mühendislik Ltd. Şti.

Mekanik: Fnp Mühendislik Ltd. Şti.

Görseller: Artı Eksi Sıfır Mimarlık

Credits

Architect:

Boran Ekinci – Sinan Erbuğ

Architectural Design:

BORAN EKİNCİ MİMARLIK LTD. ŞTİ.

ERBUĞ MİMARLIK LTD. ŞTİ.

Assistant Architects:

Mürüvvet Gülcan Şahin (Boran Ekinci Mimarlık)

Handenur Yazıcı Engin (Boran Ekinci Mimarlık)

Erkmen Korkmaz (Boran Ekinci Mimarlık)

Emre Yiğit (Boran Ekinci Mimarlık)

Yeliz Tekin Çimen (Boran Ekinci Mimarlık)

Deniz Okten (Boran Ekinci Mimarlık)

Neslihan Şen (Erbuğ Mimarlık)

Yasemin İskenderoğlu (Erbuğ Mimarlık)

Contractor:

T. Şişe ve Cam Fabrikaları A. Ş.

Venue: Gebze-Kocaeli

Type of project: Commercial

Project design date: May-2012

Construction area: 8.000 m2

Structural: Nodus Mühendislik Ltd. Şti.

Electrical: Ram Mühendislik Ltd. Şti.

Mechanical: Fnp Mühendislik Ltd. Şti.

Graphics: Artı Eksi Sıfır Mimarlık

SERANİT'TEN YAPI SEKTÖRÜNDE DEVİRİM!

SeraOxicoat

KÖTÜ KOKUYU YOK EDEN EKOLOJİK SIVA

Dünyada ilk kez bir iç mekan sıvası, içerdiği özel elementlerle mekanları ele geçiren yemek, sigara, tuvalet, boya, ilaç kokusu gibi kötü kokuları yok ediyor. Ayrıca küf, rutubet ve bakteri oluşumuna engel oluyor. Üstelik maliyetleri yükseltmeden... SeraOxicoat ile tanışın, kötü kokuları hayatınızdan çıkarın.

seranit
yapı grubu

seranit
EKOLOJİK
ÜRÜNLER

seraOxicoat

SeraOxicoat sadece Polisan satış noktalarında satılmaktadır.

Polisan
HOME COSMETICS

Yazan / Written by: **Nuray Aksu Genç**
Ürün Yöneticisi / Product Manager
Diyalog Ofis

Neşeli bir mekan: Lund Halk Kütüphanesi Çocuk Bölümü

A JOYFUL SPACE: LUND PUBLIC LIBRARY CHILDREN'S SECTION

DÜNYANIN EN ÖNEMLİ MOBİLYA ÜRETİCİLERİNİN ÖNDE GELEN MARKALARININ KUZAY AVRUPA ÜLKELERİNDEN OLDUĞUNU TECRÜBE EDİYORUZ SIKLIKLA. ÖZELLİKLE ÇOCUK MOBİLYASI KONUSUNDA ÇOK İLERİ BİR GÖRÜŞE SAHİPLER. SEÇENEĞİN FAZLA OLMASININ YANI SIRA KULLANIŞLILIK VE GÜVENLİK, TASARIM KRİTERLERİNİN BAŞINDA YER ALIYOR. LUND HALK KÜTÜPHANESİ'NİN İÇİNDE ÇOCUKLAR İÇİN DÜZENLENEN BÖLÜM DE BÖYLE BİR ÖRNEK...

WE FREQUENTLY HAVE THE EXPERIENCE THAT THE LEADING BRANDS OF THE WORLD'S MOST IMPORTANT FURNITURE MANUFACTURERS ARE FROM NORTH EUROPEAN COUNTRIES. THEY HAVE A HIGHLY ADVANCED VISION ESPECIALLY ON CHILDREN'S FURNITURE. IN ADDITION TO LOTS OF OPTIONS, UTILITY AND SAFETY LEAD DESIGN CRITERIA. THE SECTION ORGANIZED FOR CHILDREN IN LUND PUBLIC LIBRARY IS AN EXAMPLE OF THIS...

LUND Halk Kütüphanesi Çocuk Bölümü:

içerden ve dışarıdan bakıldığında çocukların ilgisini çekecek bir şekilde düzenlenmiş. Çocukları daha çok kitap sevgisine ve araştırmaya yöneltmek için enteresan, renkli, değişken bir oyun alanı gibi algılanmasını sağlamak esas alınmış. Çocuklar için tasarlanan bölümde, konsantrasyon süresi göz önüne alınarak, kütüphanede geçen zamanı daha zevkli ve eğlenceli hale getirmek için renkli sergileme ürünlerinin yanı sıra modüler, her türlü yerleşimdeki değişime esneklik gösteren, estetik ve emniyet yönünden kuvvetli ürünler seçilmiş. Kütüphane, her zaman her şeyi oyun gibi algılayan çocuklara, hem okumayı sevdirmekte, hem de interaktif sosyalleşme alanı sağlamaktadır. Seçtiği kitabı masada oturup okumak yerine daha rahat bir oturma alanı düzenlenerek, çocukları sınırlamayan bir ortam sunulmuş.

Proje Künyesi:

Yer: Lund, İsveç

Proje: Lund Halk Kütüphanesi Çocuk Bölümü

Proje tarihi: Kasım 2012

Architect: Lykke Jorgin, Lammhults Biblioteksdesign A/S (EUROBIB) Kopenhag, Danimarka

Furniture: LAMMHULTS

Tasarım: Anya Sebton

LUND PUBLIC LIBRARY CHILDREN'S:

Section is organized in such a way to draw the interest of children looking from inside and outside. The basic thing is to ensure that it is perceived as an interesting, colorful, changing play area for guiding children more and more towards love of books and research. Considering the concentration period, in the section designed for children, in addition to colored display products, to make time spent in the library more pleasurable and happy, products strong in terms of aesthetics and safety, flexible to change in any type of layout were selected. The library not only makes children who perceive everything as a play all the time love reading, it also provides an area of interactive socialization. A setting not restricting children is presented through a more comfortable sitting area instead of sitting at a desk and reading the book the child selects.

Credits:

Place: Lund, Sweden

Project: Lund Public Library Children's Section

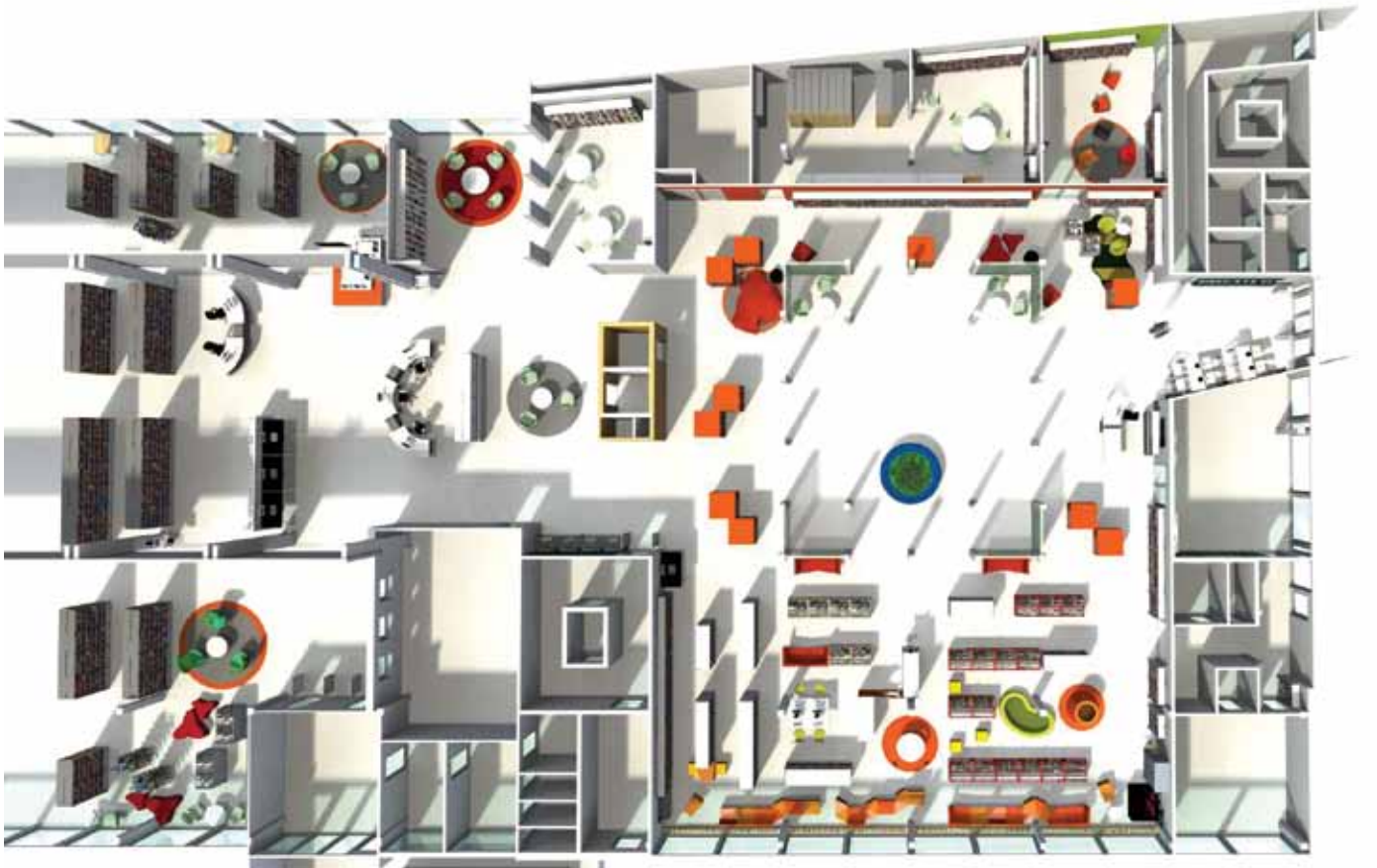
Project Date: November 2012

Architect: Lykke Jorgin, Lammhults Biblioteksdesign A/S (EUROBIB) Copenhagen, Denmark

Furniture: LAMMHULTS

Design: Anya Sebton

CEPHEDE 'SERAMİK'İN 'SIR'RI *The Glaze of 'Ceramic' on the Façade*

"ÇERRA" TOPRAK DEMEK. KADİM ZAMANLARDAN BERİ BAŞLICA KAYNAKLARDAN BİRİSİ TOPRAK. SAYISIZ KULLANIM ALANI VAR. GÜNEŞTE KURUTULMUŞ VEYA PİŞİRİLMİŞ TOPRAKTAN YAPILAN ALET, ÇANAK, ÇÖMLEKLER "SIR"LANDIKTAN SONRA YAPILARIN CEPHESİNDE DE KULLANILMIŞ. BİNLERCE YILLIK GELENEK, DÜNYANIN BAŞLICA KENTLERİNİ AYDINLANMA DÖNEMİNDE DE SÜSLEMİŞ. LONDRA'NIN SİMĞESİ HALİNE GELEN TUĞLA CEPHELİ BİNALAR YA DA İSPANYA'DA GAUDİ'NİN İMZASI HALİNE GELEN RENKLİ MOZAIKLER AKLA GELEN İLK ÖRNEKLERDEN. GÜNÜMÜZDE BİR YAPIYI DİĞERLERİNDEN AYIRT EDECEK EN ÖNEMLİ ÖZELLİĞİ CEPHESİ. HER SAYIMIZDA MODERN ZAMANDA PİŞİRİLMİŞ TOPRAĞIN KULLANILDIĞI İYİ MİMARLIK ÖRNEKLERİNİ SAYFALARIMIZA TAŞIDIK VE BUNA DEVAM EDECEĞİZ. ARADA DURUP "İYİ MİMARLIK" ÜRETEN MİMARLARIMIZA AYNI SORUYU YÖNELTTİK:

MİMAR İÇİN CEPHEDE SERAMİK, TERRACOTTA, VB. MALZEME KULLANIMININ AVANTAJI NEDİR?

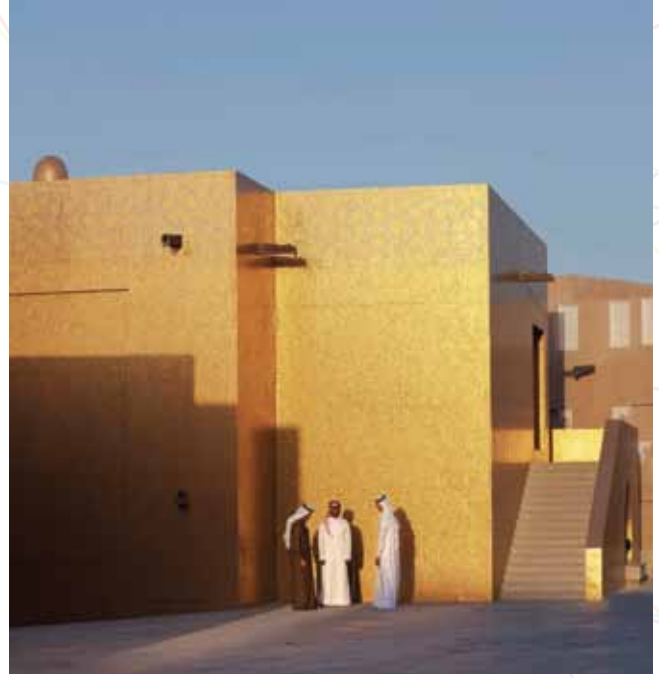
*What's the advantage of using
ceramic, terracotta, etc. materials on
the façade for an architect?*

"CERRA" MEANS EARTH. EARTH HAS BEEN ONE OF THE MAIN RESOURCES SINCE ANCIENT TIMES. IT HAS COUNTLESS USES. TOOLS, BOWLS AND POTS MADE OF EARTH DRIED OR FIRED IN THE SUN WERE USED IN THE FAÇADES OF BUILDINGS ALSO AFTER BEING "GLAZED". THE MILLENNIUMS-OLD TRADITION HAS DECORATED MAIN CITIES OF THE WORLD IN THE ENLIGHTENMENT PERIOD TOO. THE FIRST EXAMPLES COMING TO MIND ARE THE BRICK FAÇADED BUILDINGS WHICH BECAME THE SYMBOL OF LONDON OR COLORED MOSAICS, THE SIGNATURE OF GAUDI. IN SPAIN TODAY, THE MOST IMPORTANT FEATURE TO DISTINGUISH A BUILDING FROM THE OTHERS IS ITS FAÇADE. IN EVERY ISSUE, WE CARRIED GOOD ARCHITECTURE EXAMPLES WHERE FIRED EARTH WAS USED IN MODERN TIMES TO OUR PAGES AND WILL CONTINUE TO DO SO. IN THE MEANTIME, WE STOPPED TO DIRECT THE SAME QUESTION TO OUR ARCHITECTS CREATING "GOOD ARCHITECTURE".

ZEYNEP FADILLIOĞLU

TASARIMCI / DESIGNER

Mozaik, çini ve seramik yüzyıllardır mekânlarda farklılık yaratmak üzere kullanılmış. Örneğin çini, Selçuk, Orta Asya ve Osmanlı mimarisinde kullanılan önemli malzemelerden biri. Mozaik, yüzyıllardır cephe kaplamasında kullanılan bir malzeme. Roma, Bizans ve Mısır medeniyetlerinden sonra Osmanlı'da da "terrazzo" olarak kullanıldığı görülüyor. Gerek yarattığı doku farklılığı ve görsel zenginlik, gerekse her ebatta cepheye uyarlanabilirliği ve bakımının kolay oluşuyla uygulaması ve kullanımı rahat bir malzeme.

Katar'da yapmış olduğumuz camilerden bir tanesinde Sicis marka altın mozaik kullanmayı tercih ettik. 22 ayar altın mozaikleri dış cephenin genelinde platin mozaik bordür ile kullanarak çok farklı bir doku oluşturduk.

Cami, içinde bulunduğu doğa gereği kumlu bir ortamda yer almakta. Mozaiklerde altının cam altına uygulanmasıyla, dış cepheyi doğa şartlarına dayanıklı hale getirdik.

Mosaic, tile and ceramic have been used for centuries in spaces to create a difference. For example, tile is one of the important materials used in the Seljuk, Central Asia and Ottoman architectures. Mosaic is a material used in façade covering over centuries. After the Roman, Byzantine and Egyptian civilizations, it is seen that it was used as "terrazzo" by the Ottomans too. It is easy to apply and used material due to the texture, variation and visual wealth it creates and also its being applicable to any size of façade and its being no-maintenance.

In one of the mosques we built in Qatar, we opted for using Sicis brand gold mosaic. We created a very different texture using 22 karat gold mosaics on the whole exterior with a platinum mosaic border.

The mosque is located in a sandy setting due to its location. We made the exterior resilient against conditions of nature by applying gold under the glass in mosaics.

NEVZAT SAYIN

MİMAR / ARCHITECT

“Cephede seramik” der demez, Babil’in ana kapısı İhtar’ın üzerindeki seramikler geliyor aklıma. Sır’ın pırıltısıyla hemen fark edilmeyen ve karmaşık bir ışıltıya dönen yüzey, yakından bakılınca müthiş etkileyici bir masal düzlemiydi. İstanbul Arkeoloji Müzesi’nin içinde görmüştüm ilk kez. Çalınmış ve başka diyarlara saçılmıştı bu kadim duvar. Berlin Pergamon Müzesi’nde de gördüm diğer parçalarını. Ne yazık ki asıl yerinde hiç görmedim. Bundan sonra da göreceğimi sanmıyorum. Parçalanma ve olmadık diyarlara saçılma sürüyor. Kim bilir daha nerelerde karşımıza çıkacak ve içimizi burkacak...

Bu yıl, Louvre’un yeni açılan İslam eserleri bölümünde de duvar kaplaması seramiklerin has örneklerinden parçaları görünce aynı iç burkulmasını yaşadım. Onca yıl üzerine kaplandıkları duvarları koruyan seramik kaplamalar, şimdi başkaları tarafından ‘korunuyor’... Tuğla ile yapılmış duvarların seramikle kaplanması her zaman çok güzel gelmiştir. Toprağın bloklar halinde pişirilip, tuğla olması, plakalar halinde sırlanıp pişirilerek kaplama olması, suyla karıştırılıp duvarın ve kaplamanın harcı olmasıyla bir tek malzemenin halleriyle oluşturulan bu mimari eleman ‘gücünü’ belki buradan alıyordu. Şimdi de böyle bir duvar denemenin koşullarını oluşturmak ve bu kadim yöntemi denemek isterdim. Oysa şimdi, olabildiğince narinleştirilmiş bir iskelet tarafından oluşturulan duvar yine alabildiğine inceltilmiş ve çelik bir karkas ile kenetler ve pimler tarafından taşınan bisküvi kalınlığında bir seramik levha ile kaplanabiliyor. Bu benim ‘aklımdaki duvar’ değil ama anlamaya çalıştığım bir duvar.

bu mimari eleman ‘gücünü’ belki buradan alıyordu. Şimdi de böyle bir duvar denemenin koşullarını oluşturmak ve bu kadim yöntemi denemek isterdim. Oysa şimdi, olabildiğince narinleştirilmiş bir iskelet tarafından oluşturulan duvar yine alabildiğine inceltilmiş ve çelik bir karkas ile kenetler ve pimler tarafından taşınan bisküvi kalınlığında bir seramik levha ile kaplanabiliyor. Bu benim ‘aklımdaki duvar’ değil ama anlamaya çalıştığım bir duvar.

MİMAR İÇİN CEPHEDE SERAMİK, TERRACOTTA, VB. MALZEME KULLANIMININ AVANTAJI NEDİR?

What’s the advantage of using ceramic, terracotta, etc. materials on the façade for an architect?

The moment one says “ceramic on façade”, what comes to my mind is the ceramics on Istar, the main gate of Babil. The surface, which is not noticed right away through the glitter of glaze and turning into a complex glimmer, was an enormously impressive fairy tale plain when looked at closely. I had seen it inside Istanbul Archaeology Museum for the first time. This ancient wall was stolen and scattered over other lands. I saw its other parts also at Berlin Pergamon Museum. Unfortunately, never at their original site. I don't think I'll ever see it either. Fragmentation and scattering over strange lands is going on. Who knows where else they will appear before us, painning our insides...

I experienced the same heart ache when I saw fragments of original specimens of wall covering tiles in the Islamic arts section of Louvre, which was newly opened this year, too. Ceramic coverings which protected the walls they covered for decades, now are ‘protected’” by others...

Coverage by ceramic of brick walls have always seemed to me a very good thing. This architectural element, created through the states of a single material where earth is fired in blocks to turn into bricks is glazed and fired as plates, becoming tile, being mixed with water, becoming the mortar of the wall and tile, perhaps got its ‘might’ from this. I would like to create the conditions for such a wall model and try this ancient technique. Yet now the wall, formed by an exceptionally slender frame, may be coated by a ceramic plate that is biscuit thick carried by a steel frame and clamps and pins. This is not the ‘wall in my mind’ but one I try to figure out.

ATILLA YÜCEL

MİMAR / ARCHITECT

Ben bu soruyu, konuyu cephyle sınırlamayı ve bu gruba toprak menşeli modüler malzemelerin en gelenekseli olan tuğlayı da katarak cevaplayacağım. Bu kategoriye giren malzemeleri başka malzeme ailelerinden farklılaştıran ve onların, iyi bir tasarım avantajı olarak değerlendirilebileceği iki tür özelliği olduğu düşüncesindeyim. Bunlardan ilki, bu malzemelerin toprağa bağlı, onun bazı özelliklerini içinde barındıran, doğallık içeren yapıları. Diğeri ise, tarih boyunca kullanılmış olan bu malzemelerin, söz konusu tarih boyunca oluşmuş kültürel birikimleri. Her iki özelliğe bağlı olarak hem kullanım ve teknik açıdan, hem de anlam ve toplumsal hafıza açısından söylenecek şeyler olabilir.

Bu malzemeler, tuğladan, hatta güneşte kurutulmuş toprak bloklardan, kerpiçten başlayarak -yeni ve endüstriyel porselen levhalar bir ölçüde dışta tutulsa bile-, bazı ortak inşai, teknik ve kullanıma bağlı artılara sahipler. Bu artıları şöyle sayabiliriz: Doğada

bol bulunmaları, hammadde ve üretim prosesi olarak doğayı tüketmemeleri ve kirlenmemeleri, dönüşebilmeleri, genelde ekonomik olmaları, modüler ve genelde küçük boyutlu oldukları için onarım ve değişme kolaylıkları, genellikle karmaşık ve sofistike yapımların teknolojileri gerektirmeden yaygın olarak kullanılabilmesi, çoğunlukla bitmiş malzeme olmaları, yani ek kaplama, katman, boya, koruyucu vb. gerektirmemeleri, termik özelliklerinin, bir bölümünün refrakter yapısından dolayı iklimsel performanslarının uygun olması... Bazılarının, tuğla gibi hem taşıyıcı, hem bitim malzemesi olarak kullanılabilmesi, giderek geleneksel mimaride ve taş için olduğu gibi, dikdörtgen blokların eğrilikli strüktürlere de imkan verebilmesi. Bu nesnel avantajlar artırılabilir. Ayrıca, toprak menşeli malzemelerin, gerek tuğla, terracotta veya seramik panel/"karo" gibi modüler elemanlarda, gerekse küçük boyutlu çini mozaik gibi olanlarında, nihayet büyük boyutlu endüstriyel porselen levhalarda, modül boyutu ve kalınlık olarak sahip oldukları çeşitlilik ve bunun farklı geometrideki mimari biçimlere uyum yapma yeteneği, bu malzeme ailesinin bir başka elverişliliği olarak görülmelidir. Buna, zengin, standart ve zaman içinde değişmeyen renk çeşitliliğini de ekleyebiliriz.

Buna karşılık bu malzemelerin -taş ve ahşabın yanı sıra- yerleşim tarihinin en eski katmanlarından beri kullanılıyor olması, üretim bilgisine olduğu kadar, kullanım hafızasına beşeri ve kültürel bir derinlik katıyor. Bunda, taşın ve ahşabın ötesinde, toprağın kavram olarak içerdiği anlamsal ve mitolojik derinliği de dikkate almak gerekir. Doğayla, doğuşla, çamurdan var olma ve var etmeyle özdeşleşen bir kültürel genetik. Troya'ya, Ur'a, daha kadim arkeolojilere, tabletlere, ilkel tapınaklara ve dinsel ritüellere uzanan bir geçmiş ve bunun insan hafızasına, anlam dağarcığına kazınan izleri. Ve bunun üstüne, sırlamanın, renk vermenin, desen vermenin, küçük parçalarla yüzeye sanatsal coşkular katmanın binlerce yıllık tarihi... Renkli çakıl taşlarından yapıma Roma mozaiklerinin teknoloji olarak olmasa da sanatsal duyuru olarak akrabası İran, Türkistan ve Selçuklu sırlı tuğla bezemeleri, Osmanlı çinileri, adsız ustaların seramik veya porselen kırıklarından Ege Adaları'nda, İspanya'da döşediği avlular, Tunus'un Nabeul kentinde üretilen sırlı yağmur giderlerinin süslediği Sidi Bou Said evleri, cam yeşili Fas veya Endülüs çatıları ya da bir Antonio Gaudí'nin coşkulu Güell Parkı "mobilyaları"... Pakistan'da, Meksika'da kimi adsız halk sanatçılarının başka coşkulu ve Kitsch yaratılarını, Bong camisini bunlara katabilir, mürekkep yalamış modern seramik sanatçılarının modernist yapıların duvarlarını kapsayan dev mural'lerini de ekleyebilirsiniz. Bizim geleneksel ve modern kültürel kodlarımızın birçoğunu kapsayan zengin bir repertuar.

Günlük kullanımımızın mimariyi bütünleyen aşına objelerini, lavabo, klozet, kağıtlık gibi aksesuarı, masamızdaki tabak çanağı ve bunların, evimizi ve içinde yaşadığımız yapıların daha "mimari" öğelerini oluşturan yukarıda değindiğim malzemelerle akrabalığının tasarım açısından içerebileceği anlamlara girmiyorum.

MİMAR İÇİN CEPHEDE SERAMİK, TERRACOTTA, VB. MALZEME KULLANIMININ AVANTAJI NEDİR?

What's the advantage of using ceramic, terracotta, etc. materials on the façade for an architect?

I will answer this question without restricting the subject to façade, and adding to this group also the most traditional of the earth origin, modular materials; brick. I believe that what distinguishes the materials in this category from other material families, which can be assessed as a good design advantage for them are have types of features. The first one is the composition of these materials linked to earth, accommodating some properties of it in themselves involving naturality. The other one is the cultural accumulations of these materials used through history, formed through the said history. In connection with these two features, there may be things to say both in terms of use and technically and also in terms of meaning and social memory. These materials, starting from the brick, even sun-dried earth blocks and adobe – even if new and industrial porcelain plates may be excluded to an extent – have some common construction, technique and use linked pluses. We can list these pluses as follows: Their being amply available in nature, their not consuming or polluting nature as raw material and production process, their being recyclable, their being basically economical, their ease of repair and replacement as they are modular and typically small-sized, their capability of being used widespread without requiring complex and sophisticated construction technologies generally, their mostly being finished goods, that is, their not requiring additional coating, layers, dyes, protectors, etc., their having useful climatic performance due to the refractor nature of some... That some of them like bricks may be used both as load bearer and also finishing goods, their capability of being used in traditional architecture and like for stones, rectangular blocks allowing arched structures. These objective advantages may go on and on. Also, another convenience of this material family may be listed as their being diverse and capability of matching architectural forms of different geography for modular elements like brick, terracotta or ceramic panel/"tile" and also small-sized mosaics and even the large sized industrial porcelain placed due to their diversity as regards module size and thickness. We can add to this the rich and standard color diversity which remains unchanged through time.

Also, that these materials – in addition to stone and wood – having been used since the oldest layers of the history of settlements, adds a human cultural depth to usage memory as much as to production knowledge. Here, one also should consider the constructive and mythological depth earth involves as a concept, beyond stone and wood. A cultural genetic identified with nature, birth, creation and to create from clay. A past extending to Troy, Ur, more ancient archaeologies, tablets, primate temples and religious rituals and its traces engraved in human memory, to store of knowledge of meanings. And to boot, millenniums old history of glazing, coloring, designing, adding artistic enthusiasms to the surface with small pieces... Persian, Turkistani and Seljuki glazed brick decorations which are relatives even if not technologically but in terms of artistic sentiments of Roman mosaics made up of colored gravel, Ottoman tiles, yards laid in Mediterranean Islands in Spain by unnamed masters from ceramic or porcelain fragments, Sidi Bou Said homes decorated by glazed rain drains produced in Tunus's Nabeul city, glass green Moroccan or Andalusian roofs or an Antonio Gaudí's enthusiastic Güell Park "furniture". You can add other enthusiastic and Kitsch creations in Pakistan or Mexico by some unknown folk artists, the Bong mosque alongside of giant murals covering the walls of modernist buildings by modern ceramic fine artists who have licked ink. A wealthy repertoire covering most of our traditional and modern cultural codes.

I'm not going into the familiar objects of our daily use complementing architecture, accessories like basins, toilet bowls, paper holders, plates and bowls on our tables and the meanings which may be contained in terms of design of the kinship of these with our homes and the above listed materials which form the more "architectural" elements of the buildings we live in.

KURTUL ERKMEN

MİMAR / ARCHITECT

Bu tür malzemeler dayanıklılıkları ile öne çıkıyorlar. Yağmur, güneş, toz, rüzgar gibi atmosferik, hava kirliliği gibi çevresel etkilerin zararı alternatif cephe malzemeleri ile kıyaslandığında çok az. Ayrıca mekanik ankraj yöntemiyle uygulama yapıldığında hasar gören bozulan bir parçanın yenisiyle değiştirilmesi hiç zor değil. Binanın yıllar sonra görsel kondisyonunun ilk günkü kadar iyi durumda olması mimarın önemseydiği bir konu. Ayrıca yapının prestiji, cephenin kaliteli ve çağdaş bir görünüme kavuşması adına tercih ettiğimiz bu tür malzemelerde renk ve ebat çeşitliliği tasarımcıyı memnun edecek düzeyde. Projeye göre doğru seçilmesi ve doğru uygulanması koşuluyla cepheye artı değer kattığına inanıyorum.

These types of materials come to the front due to their resilience. The damage of atmospheric effects like rain, sun, dust or wind and environmental impacts like air pollution is very small compared to alternative façade materials. Also, it's not very difficult to replace a part which is damaged when application is done by mechanical anchorage. It is a point which is found important by an architect that the visual condition of the building years later is as good as it was on the first day. Also, the diversity of color and size in these types of materials we opt for so that the building is prestigious and the façade has a high quality and contemporary look is at a level which pleases the designer. I believe that these add value to the façade as long as they are selected properly for the project and that they are applied correctly.

CAN ÇİNİCİ

MİMAR / ARCHITECT

Güncel konfor gereksinimleri, ısı geçirgenlik talepleri, iç ve dış yüzeylere artan görsel kalite hassasiyetleri duvarları gitgide işlevsel katmanlardan oluşan 'dikey sandwich'lere dönüştürdü. Seramik plakalar da incelik ve hafiflikleri, modüler üretilmelerine rağmen kesilebilir özellikleri, standart kaliteleri, dış hava koşullarına dayanıklılıkları, ucuzlukları, çok çeşitli doku seçenekleri, kolay ve hassas montaj özellikleri ile özellikle dış yüzey bitirme işlerinde doğal taş kaplamaların yerine geçti. Ancak bütün genel kabiliyetlerine rağmen herhangi bir malzemenin kullanımının bir mimari 'bütün' içinde hem 'inşai' hem 'kompozisyonel' çok çeşitli sebepleri olabilir. Herhangi bir inşai malzemenin bir binada kullanılmasını 'avantajlı' ve 'anlamli' kılan onun hangi mimari bütün içinde 'neden' ve 'nasıl' kullanıldığı ile ilgilidir diye düşünüyorum.

Contemporary comfort needs, heat transmission demand and the increasing visual quality concerns for interior and exterior surfaces transformed walls more and more into 'vertical sandwiches' made up of functional layers. Ceramic plates replaced natural stone coverings especially in exterior surface finishing work, thanks to their thinness and lightness, their easy to cut features despite being modular, their standard qualities, resilience against external weather conditions, their being inexpensive, highly diverse texture choices and easy and precise installation characteristics. However, despite all these overall capabilities, use of any material may have very different reasons both 'constructional and also 'compositional', within an architectural 'whole'. What makes the use of any construction material in a building 'advantageous' and 'meaningful', I think, involves 'why' and 'how' it is used in an architectural whole.

SELÇUK AVCI

MİMAR / ARCHITECT

Cephede seramik konusunda, aklıma ilk gelen Renzo Piano'nun Paris'teki IRCAM binası. Paris'e bir aralar çok sık giderdim, bu binayı görünce doğrusu çok şaşır-mıştım. Tabii ki binaların cepheleri asırlardır seramik gibi malzemelerle kaplanıyor, bu anormal bir şey değil, ama burada Piano'nun tektonik diliyle bunun işleyişini görünce çok hoşlanmıştım. Nedeni ise çok basit, modernist bir mimar olarak, bir malzemenin cephede bir nevi "tutkal/yapıştırıcı" ile yapıştırılarak işlenmesi beni her zaman zorlayacak bir şeydi, fakat burada malzemenin özüne indirgenmiş bir teknik ile yeni bir yöntem kullanılıyordu ki bu o sıralar epeyce yeni bir yaklaşım idi. "Rain-Screen" dediğimiz yöntem yağmur suyunun ön cidarın arkasına geçmesine izin veriyor, dolayısıyla ön cidardaki seramik ve çelik taşıyıcı aralıkları boş bırakılıyor. Alınan netice çok şık bir görünüm ve tabii ki cephe nasıl yapıldığını deşifre etme-mize izin vermiş oluyor. Ama bu yaklaşımın en büyük avantajı benim için terrakota

dediğimiz kırmızı toprak renkli bir malzemenin böyle ince bir detayla bir dış cephede kullanılabiliyor olmasıydı. İlimli bir malzemenin daha sert ve keskin çizgileri olan çelik ile kullanılması bana çok cazip geliyor.

On the subject of ceramic on façade, what comes to my mind first is Renzo Piano's IRCAM building in Paris. I used to visit Paris for a while very often. Actually, I was very surprised when I saw this building. Of course, the façades of buildings have been covered with materials like ceramics through centuries. This is nothing out of the ordinary, but I was very pleased when I saw the functioning of this through Piano's tectonic language. The reason was very simple, as a modernist architect, it was something that would always give me a hard time to bond and process a material on the façade using a sort of "glue" but here, a new technique was employed by a method reduced to the essence of the material which was quite a new approach at the time. The method we call "Rain-Screen" allows rain water to go behind the front wall. Therefore, the gaps between ceramic and steel load bearer on the front wall are left void. The obtained result is a very elegant appearance and indeed, the façade allows us to decipher how it has been built. But the greatest advance of this approach was that a red colored material we call terracotta could be used on the exterior in such fine detail. Use of a moderate material with steel which has harder and sharper lines is very attractive for me.

DARA KIRMIZI TOPRAK

MİMAR / ARCHITECT

Günümüz modern mimari örneklerin -özellikle de proje ve hayal aşamasında kalmayıp, hayat bulabilen binaların- çoğu ne ilginçtir ki, geçmişin ürkek tümevarım yaklaşımından çok, cesur tümdengelim yaklaşımını orijin alır oldu. Yani, bulunduğu coğrafyaya ve etkileştiği çevreye görsel katkısı olması kaygısıyla, mimarlar total form, şekil, strüktür kurgusunu ön planda tutup; fonksiyon kaygısına boğulmaktan kurtuldular. Böylece etrafımızda her gün yeni birer ikon bina görür olmaya başladık. Bu cesaretli yaklaşımın gerçeğe dönüşmesindeki etken, günümüz dış cephe kaplama malzemelerinin yetkinliği. Seramik de bu malzemeler arasındaki yerini güçlü bir şekilde almıştır bence. Çünkü üç metreye uzayabilen plaka boyutları, esnek ve hatta bükülebilir olmalarıyla modern mimarinin baş aktörlerinden biridir artık. Ayrıca binaya fiziksel konfor sağlayacak bir takım üstün özellikleri de var. Sert, dayanıklı, uzun ömürlü, bakım gerektirmeyen, doğa ve iklim koşullarına dayanıklı, su geçirmeyen, donmayan, ani sıcaklık değişimlerinden etkilenmeyen ve kaplandığında yapıya ağırlık getirmeyen hafif bir malzeme. Ciddi anlamda ses ve ısı izolasyonu sağlıyor. Boyut, renk ve doku çeşitliliği, uygulama kolaylığı, bizlere daha cesur binalar yapma imkanı veriyor. Daha ne olsun ki...

**MİMAR İÇİN
CEPHEDE SERAMİK,
TERRACOTTA, VB.
MALZEME KULLANIMININ
AVANTAJI NEDİR?**

*What's the advantage of
using ceramic, terracotta,
etc. materials on the façade
for an architect?*

Most of the modern architectural specimens of the day – specifically buildings which did not remain in design and imagination stage but were launched – most interestingly are rooted, rather than the scared inductive approach of the past, in the brave deductive approach. This means that architects, with the concern of visual contribution to the geography they are in and the environment interacted with; emphasizing total form, shape and structure setup, were saved from being drowned in the concern of function. Hence, we started to see an iconic building everyday around us. The factor in the transformation of this brave approach into reality is the capability of today's exterior coating materials. Ceramic, I believe has taken its place among these materials powerfully. Because, panel dimensions, which can extend to three meters, are one of the main actors of modern architecture today as they are flexible and even bendable. Furthermore, they have a set of superior features which will bring physical comfort to the building. A light material which is hard, resilient, with long lifespan, which is no-maintenance, withstanding natural and climate conditions, which is water resistant, frost free, not affected by instant temperature changes and which does not introduce weight to the building when coated. They ensure serious sound and heat insulation. Dimension, color and texture diversity, ease of application allow us to build braver buildings. What else would you want?

NATALİ TOMBAK

EAA-Emre Aroslan Architects

MİMAR İÇİN CEPHEDE SERAMİK, TERRACOTTA, VB. MALZEME KULLANIMININ AVANTAJI NEDİR?

What's the advantage of using ceramic, terracotta, etc. materials on the façade for an architect?

EAA'da yürüttüğümüz tasarım pratiğinde, karşılaştığımız her farklı durumun kendi özgül sorun tarifini ve o tarifi koşulladığı yapısal cevabı aramak-üretmekle uğraşırız. Bu süreç içerisinde her bina, kendi özgül tanımı bağlamında belirlenen yapısal elemanlar ve malzemeler ile nihai fiziksel tezahürüne kavuşuyor. Bu noktada malzeme, proje sürecinin son safhasında belirlenen bir tür 'kaplama' olarak değil, binanın genel kavramsal yönelimlerini yansıtan ve çoğu zaman tasarımın ilk anlarından itibaren sürece sinen temel bir bileşen olarak ele alınıyor.

Son dönemde tasarlanan Abdullah Gül Üniversitesi Kent Kampüsü projesi, Cumhuriyet sonrasındaki hızlı endüstrileşme döneminde kurulmuş olan ilk modern sanayi tesislerinden birinin, Kayseri Sümerbank Bez Fabrikası'nın bir üniversite kampüsüne dönüşümünü ele alıyor. 1930'larda bir grup Rus mimar tarafından tasarlanmış olan fabrika yapıları, modern mimarlık diskuru içinde görülebilecek yalın ve işlevsel yapılar. Rus Konstrüktivizmi'nin izini alanın genel yerleşim planlarında ve tekil olarak yapıların her adımında okumak mümkün. Gerek mevcut binaların dönüştürülmesinde, gerekse yerleşkede yapacağımız yeni binalarda bu izi anlamak, izden öğrenmek ve ders almak, yüksek bir estetik yetkinlik içerisinde yaratılmış endüstriyel ruhu, hafızayı korumak, projenin önemli parametrelerinden biri oldu.

Alandaki mevcut ambar yapısını dönüştürüp yeni eklemeler yaparak oluşturduğumuz idari-eğitim binası bu yönelimler doğrultusunda ortaya çıktı. Kampüsün endüstriyel ruhunun bir devamı olarak yapının seri üretim malzemelerden oluşturulması tercih edildi. Bina bu sefer (!) tek defaya özgü 'kuyumcu işi' bir nesne olarak değil; standart, ekonomik, sağlam, performansı yüksek malzemelerin okunduğu, bir tür makine estetiğinin hakim olduğu bir yapı olarak düşünüldü. Seramik, endüstriyel bir yapı malzemesi olarak bu noktada devreye girerek yapının bütünsel varoluşunun parçası haline geldi.

In the design practice we conduct at EAA, we deal with producing the original problem description of each different situation and the constructive answer condition by that definition. During this process, each building gets its final physical appearance with structural elements and materials set under its specific definition. At this point, the material is handled not as a type of 'covering' determined in the last stage of the project process but as a basic component which reflects the overall conceptual orientations of the building and most of the time, penetrating the process starting from the first moments of design. The Abdullah Gül University City Campus project designed recently handles transformation of one of the first modern industrial plants set up in the rapid industrialization period after the Republic, the Kayseri Sümerbank Cloth Factory, into a university campus. The factory buildings designed by a group of Russian architects in 1930s are plain and functional structures which can be seen within the modern architecture discourse. It's possible to read the traces of Russian constructivism in the overall layout plans and singularly in each step of the buildings. Both in transformation of the existing buildings and also in the new buildings we will construct at the campus, to understand this trace, to learn and take lessons from the trace, to conserve the industrial spirit created within a high aesthetic capability were among the important parameters of the project.

The administrative-academic building we created making new additions transforming the existing warehouse building in the area emerged as a result of these approaches. As a continuation of the industrial spirit of the campus, it was opted for to have the structure made of mass produced materials. This time (!), the building was thought of not as a one-off 'jeweler made' object but one where standard economical, sound, high performance materials are read, dominated by a type of machine aesthetics. Ceramic coming into play at this point as an industrial building material became part of the wholesome existence of the building.

ERSEN GÜRSEL

MİMAR / ARCHITECT

“Seramik sadece yapıları koruyan bir kaplama malzemesi değildir”

Seramik malzemesini cephe kaplaması olarak ilk kez 1993’de Pamuk Spor binasında kullanmıştım. Yolla paralel olarak konumlandırılan spor salonunun kuzey cephesi üzerindeki renkli seramik yüzeyler, çevrede özellikle çocuklar için hayli ilgi çekici olmuştü. İkinci kez 1997’de Darüşşafaka Lisesi Maslak Spor Merkezi binalarının iç ve dış mekanlarının cephe yüzeylerinde farklı boyutlarda seramik kullandım. Dış etkenlere dayanıklılığı ve renkli cepheleriyle bina inşa edildiği tarihteki güncelliğini hala koruduğunu sanıyorum. İki yapıda kullanılan seramikler yurt dışında ithal edilmişti. Seramik üretimi ve teknolojisi ülkemizde hızla gelişti, yerli ürünlerin kalitesi giderek geliştiğinden ürün temini için dışa bakmanın gereği kalmadığını düşünüyorum. Yapısal ve de görsel olarak farklı seramik ürünleri mimarlara kullanım açısından olanaklar sağladığı, sayıları giderek artan yapıları çevrede izlenmektedir. Seramik bence süs değil yapıların asli yapı malzemesidir. 1999’da

Feride Köşkü Villaları ile 2006 çok katlı Stargate Konutlarının tüm cephelerinde seramik türlerini uygulama fırsatım oldu. Bu malzemeyi doğal yapı ürünlerinden üretilmiş olması nedeniyle tercih etmekteyim. Yüksek ısıda üretilen malzemenin çevre koşullarının olumsuz etkilerine karşı yanıt vermesi, yapıların cephelerinin korunması açısından önemlidir. Ayrıca nem, ısı ve suya dayanıklılığı, leke tutmaması, yapılarda cephe tasarımlarının devamlılığı olanak verir. Işığa duyarlı seramik ürünleri binaların görselliklerine, cephe yüzeylerinin tasarımlarına olumlu katkıları olduğu görülmektedir. Seramik ürünleri bina cephelerinin dış etkenlerin oluşturduğu kirlenme ve solmalarını, eskimelerini önler. Uygulama sürecinde kullanılan teknikler, kalite olarak fark yaratabilir ve malzemenin bilinen özelliklerine artı değerler katabilir. Farklı boyutlarda renk ve yüzey dokularıyla uygulama olanağına imkan veren seramik, mimarlara cephe tasarımlarında yeni ve farklı olanaklar verebilir.

Güneşin yapı üzerinde etkisi vardır. Seramik, gün ışığına duyarlı bir malzemedir. Gün boyunca cephe yüzeylerinde, yüzey dokuları ve renkleriyle oluşturdukları değişimler yapıların cephelerine dinamizm yeni boyutlar kazandırmaktadır.

Güneşin, seramik yüzeylerde yansımaları, renk değişimlerine yapının görselliğini zenginleştirebilir. Seramik ışığı yutmaz dışa vurur.

Mimari yapıların doğal ve fiziksel çevreye ilişkilendirilmesinde düşünme alanımıza yeni boyutlar verebilir.

Seramik türü cephe kaplama malzemeleri, üretim sürecinden uygulama tekniğine değin, farklı boyutlarda, doku ve renklerde kullanma olanağı bulunması nedeniyle yapının tasarım sürecinde de mimarlara yeniden düşünme yolunu açabilir.

“Ceramic is not just a covering material protecting buildings”

I had used ceramic as a façade covering for the first time in Pamuk Sport building in 1993. The colored ceramic surfaces on the northern façade of the sport building positioned parallel to the road had been quite attractive especially for the children in the neighborhood.

The second time, I used different sizes of ceramic on the façades of the interiors and exteriors of Darüşşafaka High School Maslak Sports Center buildings in 1997. I believe that the building still preserves its current state on the date it was constructed, with its resilience to external factors and its colored façades. Ceramic materials used in the two buildings were imported. Ceramic manufacture and technology swiftly progressed in our country. I think that as the quality of local products advanced progressively, there is no need to look to the outside for product supply. It is observed that structurally and visually, different ceramic products bring capabilities of use to architects in the built environment which is continuously expanding. Ceramic, for me, is not an ornament but the principal material of structures. I got the chance to apply types of ceramics on all façades of Feride Köşkü Villas in 1999 and the multi-storey Stargate Residences in 2006. I prefer this material as it is produced from natural building materials. Responding to the adverse impact of environmental conditions by a material produced at high temperature is important for conservation of the façades of buildings. Furthermore, resistance to humidity, heat and water, being stain-proof allows the continuity of façade designs in buildings. Light sensitive ceramic products contribute positively to the visibility of buildings and designs of façade surfaces. Ceramic ware prevent pollution, fading and wear and tear of building façades due to external factors. Techniques employed in the application process may create a difference in terms of quality, may add value to the known features of the material.

Ceramic, allowing application capability with different sized color and surface textures may bring new and different capabilities to architects in façade design. The sun has an impact on a building. Ceramic is a material that is sensitive to day light. Changes occurring through the day on façade surfaces with surface textures and colors bring dynamism and new dimensions to the façades of buildings. Reflections of the sun on ceramic surfaces may enrich the visual richness of the structure with color changes. Ceramic does not absorb light but it sends it to the outside. It may bring new dimensions to our thinking domain in linking of architectural structures to the natural and physical environment. Ceramic type façade coverings may allow architects to think again in the design process of the building as they may be used in different sizes, textures and colors from the production process to the application technique.

MİMAR İÇİN CEPHEDE SERAMİK, TERRACOTTA, VB. MALZEME KULLANIMININ AVANTAJI NEDİR?

What's the advantage of using ceramic, terracotta, etc. materials on the façade for an architect?

BORAN EKİNCİ

MİMAR / ARCHITECT

Cephede seramik, terracota vb. malzeme kullanımının çeşitli avantajları vardır. Bu tür kaplamalar, yapının eskimesini geciktirir. Bir kabuk gibi binanın taşıyıcısını, duvarlarını korur. Temizlenmesi kolaydır, hatta kolay kolay kirlenmez. Yapıyı kaliteli kılar, estetik ve düzgün görünmesini sağlar. Ayrıca malzemenin montaj için ihtiyaç duyduğu boşluk/kalınlık, izolasyon ve çeşitli tesisat dağılımı için hem mimara hem de inşaatın kalitesine büyük yarar sağlamaktadır.

There are various advantages to using ceramic, terracotta, etc. on the façade. These types of coverings delay wear and tear of the structure. It protects the load bearer and walls of the building like a shell. They are easy to clean, in fact, they don't get dirty easily. They allow the structure to have quality, to look aesthetical and smooth. Also, it brings great advantages both to the architect and also to the quality of construction for gaps, thickness, insulation and various installation distribution required by the material for installation.

MİMAR İÇİN CEPHEDE SERAMİK, TERRACOTTA, VB. MALZEME KULLANIMININ AVANTAJI NEDİR?

What's the advantage of using ceramic, terracotta, etc. materials on the façade for an architect?

D211

D250

D305

D315

D135

D235

QUARTZ

İZNİK MAVİ ÇİNİ SERAMİK

Seramik literatüründe üretilmesi imkansız seramiklerden sayılan İznik çinileri uzun teknik uğraşlar sonucunda bu yy da Mavi Çini ve Seramik işletmesinin İznik teki atölyelerinde yeniden üretilmiştir. İçinde % 78-85 Kuvars tozu içeren ve tamamen 16-17.yy İznik çini karakterine uygun olarak insan emeğiyle oluşturulmuştur. Çamur el ile yoğrulmuş,Astar el ile çekilmiş,klasik desenler ve modern tasarımlar uzmanca hazırlanmıştır.Boyalar metal oksitlerden elde edilip usta bezemeciler tarafından özenerek bilinçle boyanmıştır. Yaklaşık 60 günlük bir üretim sürecinin sonunda

ATEŞTE DOĞAN ÇİÇEKLERİ

günümüze taşıyan

İZNİK MAVİ ÇİNİ ve SERAMİK İŞLETMESİ

geleneksel, kültürel ve kentsel mirasımıza sahip çıkmanın bilinciyle İznik Çinilerini bu yy da üretmenin onurunu taşımaktadır.

İznik Mavi Çini : Y. Sanayi Sitesi E/Blok İZNİK / BURSA

Tel - Faks : +90 224 757 65 03 - 757 65 58

www.iznikmavicini.com - cini@iznikmavicini.com

Mimari Cephelerde Seramik ve Terracotta Malzeme Kullanımı

CLADDING FACADES WITH MATERIALS LIKE CERAMIC AND TERRACOTTA

SİBEL BOZDOĞAN

Mimarlık Tarihi Öğretim
Görevlisi, Graduate
School of Design, Harvard
University - Mimarlık Tarihi
ve Teorisi, İstanbul Bilgi
Üniversitesi

*Lecturer in Architectural
History, Graduate School of
Design, Harvard University
- Professor of Architectural
History and Theory,
Istanbul Bilgi University*

MODERN MİMARLIK TARİHİ PERSPEKTİFİNDEN CEVAP VERİRSEM, CEPHELERİN SERAMİK, TERRACOTTA, "GLAZED TILE" GİBİ MALZEMELERLE BİRLİKTE DÜŞÜNÜLMESİ ("SÜSLENMESİ" DEMİYORUM!) FİKRİNİN ÇOK KABAÇA ÜÇ DÖNEMDE ÖNE ÇIKTIĞINI VE SADECE TEKNİK BİR MESELE OLMAYIP MODERN MİMARLIĞIN KURAMSAL TARTIŞMALARINI DA ETKİLEDİĞİNİ SÖYLEYEBİLİRİZ. ŞÖYLE Kİ: LET ME RESPOND IN MY CAPACITY AS AN ARCHITECTURAL HISTORIAN AND BEGIN BY SAYING THAT THE CLADDING OF BUILDING FACADES WITH MATERIALS LIKE CERAMIC, TERRA COTTA OR GLAZED TILES IS NOT JUST A TECHNICAL MATTER; RATHER, IT IS ONE OF THE CONSTITUTIVE THEMES AND THE SOURCE OF IMPORTANT DEBATES IN THE HISTORY AND THEORY OF MODERN ARCHITECTURE. VERY SIMPLY, THE CONCEPTUALIZATION OF CLADDING MATERIALS, NOT AS A STUCK-ON ORNAMENT BUT AS AN INTEGRAL ASPECT OF THE OVERALL DESIGN CONCEPT IS AN IDEA THAT HAS EVOLVED ACROSS THREE DISTINCT PERIODS:

1. Erken Modern/19. Yüzyıl Sonu

1. Early Modern Period/ End of the 19th Century

19 yy'ın ikinci yarısında, çelik iskelet mimarlıkta kullanılmaya başlayıp modern yapı tiplerine uygulandığında (ofis, banka, otel, çok katlı mağaza vb.), Chicago ve Viyana'da en önemli örneklerini gördüğümüz şekilde çelik strüktürün bu cephe malzemeleriyle kaplandığını görüyoruz. Burada iki faktör önemli: a) teknik –çelik strüktürü yangına dayanıklı kılmak için bu malzemelerle kaplama gereği (özellikle Chicago'nun geçirdiği büyük yangınlardan sonra); ve b) estetik –mimarlık kuramında "ornament" tartışmalarının bu dönemde ortaya çıktığını hatırlayabiliriz. Bu tartışmalarda da iki kuramsal çerçevenin izlerini görmek mümkün:

1.1- Binanın işlevini nasıl ifade edeceği tartışmaları:

Henüz klasik anlayıştan tamamen kopmamış bir mimarlık disiplininin, yepyeni malzeme ve bina tipleri ile karşılaştığında, bunları eski estetik değerlerle nasıl yeniden yorumlayacağını düşünmesi. Mesela, Louis Sullivan'ın artık klasik olmuş makalesi "The Tall Office Building Artistically Considered" (1896)'da anlattığı gibi, yüksek bir ofis yapısının, hala klasik bir yapı gibi bir tabanı (zemin kat; yapının şehirle karşılaştığı seviye), bir gövdesi (tekrar eden ofis katları) ve bir başlığı/bitişi (üst kat, çatı, penthouse vs.) olması ve bunların ayrı ifadelendirilmesi düşüncesi... Dolayısıyla terracotta kaplamalarla bu bölümlerin ayrıştırılması: örneğin zemin konda çok daha ornamental, sokaktan gelip geçenleri cezbedici biçimde kaplamalar kullanılırken, üst katlarda bu kaplamaların sadeleşmesi gibi (Sullivan'ın meşhur Carson Pirie Scott binasını (1899) hatırlayabiliriz). Chicago ve genel olarak Amerikan erken modern mimarlığında teknik nedenlerle (yangına karşı) yaygın olarak kullanılan terracotta, aynı zamanda da ornament kuramlarını üretmiş, özellikle "organic ornament" –yani binaya sonradan yapıştırma değil de cephenin tektonik bütünlüğü içinde düşünülen ve ilhamını doğadan alan ornament fikri, Louis Sullivan ve Henry Hobson Richardson tarafından geliştirilmiş ve tuğla, terracotta, seramik malzemeleriyle uygulanmıştır.

When steel-frame construction came to be widely used in the new urban building types of the 19th century (offices, banks, department stores, hotels etc), sheathing the steel structure with ceramic or terra cotta became a common practice, as exemplified by many famous historical buildings in Chicago and Vienna. Two major factors account for this: a) technical –the need to cover and fire-proof the steel for better resistance to frequent fires (especially after the devastation of Chicago's 1871 fire) and b) aesthetic –the need to theorize the role and significance of "ornament" in modern architecture, informed by two major theoretical discussions as follows:

1.1. Discussions regarding how the building should express its function:

Not yet entirely dissociated from its own classical foundations, the discipline of architecture was preoccupied in this period with the question of how to reconcile new building types, materials and construction techniques with traditional aesthetic values. For example, in his classic text, "The Tall Office Building Artistically Considered" (1896), Louis Sullivan conceptualizes the tall office tower as a classical building with a base (the ground floor where the building meets the city), a shaft (identical floors of offices) and a top (top floor or penthouse, the roofline), attributing to terra cotta façade elements the role of differentiating and accentuating this tri-partite schema. Hence, while the ground floor could display more extensive and intricate ornamentation to invite the pedestrians, ornamentation on the upper floors was simpler and sparser (we can think of Sullivan's canonic Carson Pirie Scott department store of 1899). In Chicago and in early modern American architecture in general, the technical significance of terra-cotta (for fire resistance) was intimately intertwined with its aesthetic significance expressed in theories of "organic ornament", i.e. ornament that is not a decorative veneer stuck-on the structure afterwards, but rather one that is inspired by nature and is conceived within the tectonic unity of the façade, as for example illustrated by the brickwork, terra cotta ornaments or ceramic façade tiles of buildings by Louis Sullivan and Henry Hobson Richardson among others.

H.H.Richardson, Sever Hall, Harvard University, 1882

D.Burnham & J.Root, Reliance Building, Chicago, 1894-95

1.2- Cladding (Bekleidung) kuramları: Geotfried Semper'in geliştirdiği bu kuramsal çerçeve, mimarlığın esasını strüktürde (kolon-kiriş-çerçeve) bulan anlayışa karşı, cladding'in (duvarların) önemini vurgular... Mimarlık düşüncesinin kökenini ararken, primitif barınaklarda mekanların kumaş perdelerle, halılarla, hasır örgülerle ayrılmasını öne çıkarır; Mezopotamya duvar resimleri ve rölyeflerinin (Babil'in sırlı tuğlaları gibi) bu fikrin orijini olduğunu söyler. Antik klasik tapınakların beyaz değil renkli olduğunun keşfedilmesi de (Polychromy meselesi) 19.yy'ın ikinci yarısında bu cladding ve ornament fikirlerini desteklemiştir. Bu tartışmalardan beslenen Art Nouveau Viyana'da en özgün örneklerini verirken Otto Wagner'in seramik fayansları kullandığı Linke Wienzeile Apartments (1889) konut yapısını hatırlayabiliriz. Burada seramik ve fayans kaplamanın, strüktürle örtüşür biçimde değil de adeta cepheden sarkıtılmış bir kumaş ya da hali gibi kullanılması önemlidir. Bilindiği gibi, Adolf Loos'un meşhur "Ornament and Crime" yazısı (1908) bu süsleme fikirlerinin, Art Nouveau'nun Viyana'daki versiyonu olan Secession'un ve özellikle Gesamtkunstwerk düşüncelerinin keskin bir eleştirisi olarak yazılıp 20yy modernizminde ornament fikrini reddine doğru ilk işaretleri verecektir.

1.2. Theories of Cladding (Bekleidung): In contrast to architectural theories locating the origin of architecture in structural elements (columns, beams, frames), these theories, initially formulated by Gottfried Semper, emphasize the significance of cladding (walls) and traces the origins of architecture to the division of space in primitive dwellings by woven fabrics, mats, carpets and other hanging elements, to be emulated by murals, frescoes, wall reliefs and glazed tiles (such as in ancient Mesopotamian and Assyrian buildings). The 19th century discovery that the classical temples of antiquity were not white, but covered with colored ornaments (polychromy) was posited as further proof of these theories which informed Art Nouveau and Viennese Secession. One of the most representative examples is Otto Wagner's Linke Wienzeile Apartments in Vienna (1889) which uses the colorful majolica tiles as a fabric hanging on the façade independent of structure. As well known, Adolf Loos' famous essay "Ornament and Crime" (1908) was written as a critique of such decorative tendencies of the Viennese Secession and the ideas of Gesamtkunstwerk that accompanied it, pointing towards the eventual rejection of ornament in 20th century modernism.

Babylon, Ishtar gate

O. Wagner, Linke Wienzeile Apartments

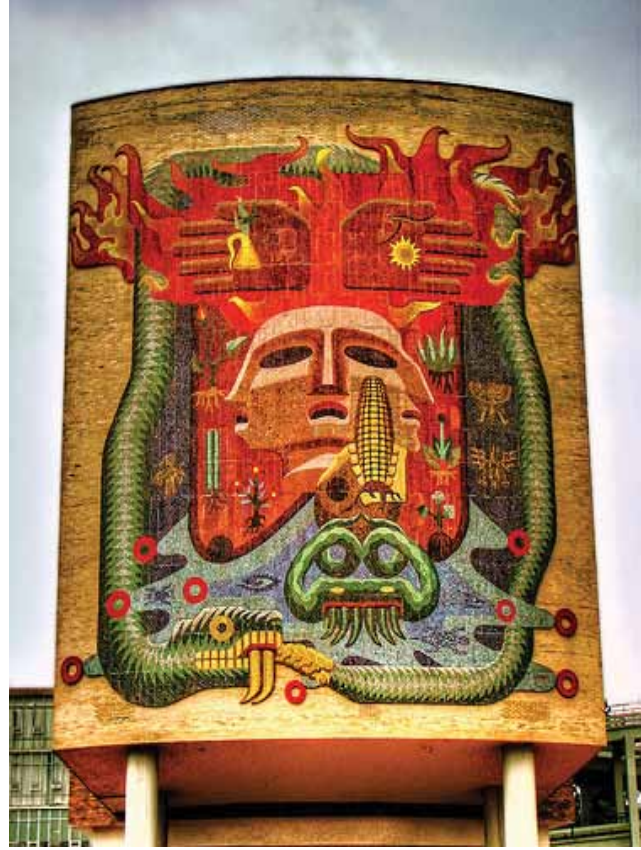

Budapest Museum of Applied Arts, 1893-96 by Odon Lechner

National University of Mexico, Central Library, Mexico City, 1953 (Architects: Juan O'Gorman, Gustavo Saavedra and Juan Martinez de Velasco)

National University of Mexico, School of Medicine, Mexico City, 1953 (Architects: Roberto Álvarez Espinoza, Pedro Ramirez Vasquez and Ramon Torres; Mural by Francisco Eppens)

2. 20. Yüzyıl Ortası / II. Dünya Savaşı Sonrası

2. Mid-20th Century/ Post World War II

20 yy başında (özellikle Bauhaus ve Le Corbusier izinde) en avantgarde makina çağı söylemlerini benimseyip, rasyonalist/fonksiyonalist argümanlarla süslemeyen, arınan, (dolayısıyla seramik, fayans, terracotta ve benzeri cephe elemanlarını reddeden) modernizm, 1950'lere gelindiğinde kendiyile bir hesaplaşma başlatıp, rasyonalist/fonksiyonalist aşırılığı ve sterilliği aşmak üzere revizyonist arayışlara girer. Bu arayışların en öne çıkanı "Art-Architecture Synthesis" ya da "Plastik Sanatlar Sentezi" (Latin Amerika'da integración plástica) gibi tabirlerle anılan, yapıların cephesini mural, seramik pano vb. ile canlandırma ve ifadelendirme eğilimidir ki bizde de Grup Espas, Bedri Rahmi'nin cephe panoları, Fureya seramikleri gibi pek çok uygulaması vardır. Aslında bu bağlamda 1950'ler modernizmi, sonradan post-modernistlerin iddialarının aksine, ornament fikrinin ve anlam arayışlarının reddedilmediği, sadece modernist eğilimlerle yeniden yorumlandığı ilginç ve verimli bir dönemdir. Özellikle Latin Amerika ve Asya'da yeni bağımsızlığına kavuşan pek çok ülkede mimarlar bir ilerleme göstergesi olarak modern mimarlığı benimserken, bu seramik pano ve mural'lar, ulusal kimliğe (tarihe, mitolojiye, folklor) göndermeler yapan, stilize ya da soyut motifler kullanmaya, böylece "Uluslararası Üslup"u ulusallaştırmaya/ yerine ait kılmaya olanak vermiştir.

Adopting the discourses of machine age rationalism, functionalism and new-objectivity (and following the teachings of both Bauhaus and Le Corbusier), early 20th century modernism had emerged as a negation of the idea of ornament and a rejection of the use of ceramic tiles, terra cotta and similar cladding materials. By the 1950s however, modernism was already searching for new, revisionist directions to transcend this earlier rationalist/ functionalist excess and the resulting formal sterility. Among these post World War II revisionist trends, one of the most interesting one is the so called "Art-Architecture Synthesis" or the synthesis of the plastic arts (integración plástica in Latin America) which sought to revitalize modernism by integrating murals, ceramic panels or mosaic art works on the facades of modern buildings. In Turkey, the work of Group Espas, the mosaic panels of Bedri Rahmi Eyuboglu or the wall ceramics of Fureya can be cited as representative of these trends. In this sense, contrary to the later claims of postmodernists, 1950s modernism is not a negation of the ideas of ornament and meaning in architecture, but rather an innovative re-conceptualization of these ideas in modernist terms. Especially in Latin America and in newly independent nations of Asia where modern architecture was adopted as an expression of progress, the incorporation of such murals or ceramic wall panels depicting stylized and abstract motifs alluding to national history, folklore or mythology, has been an effective strategy of nationalizing the "international style" and thereby owning it.

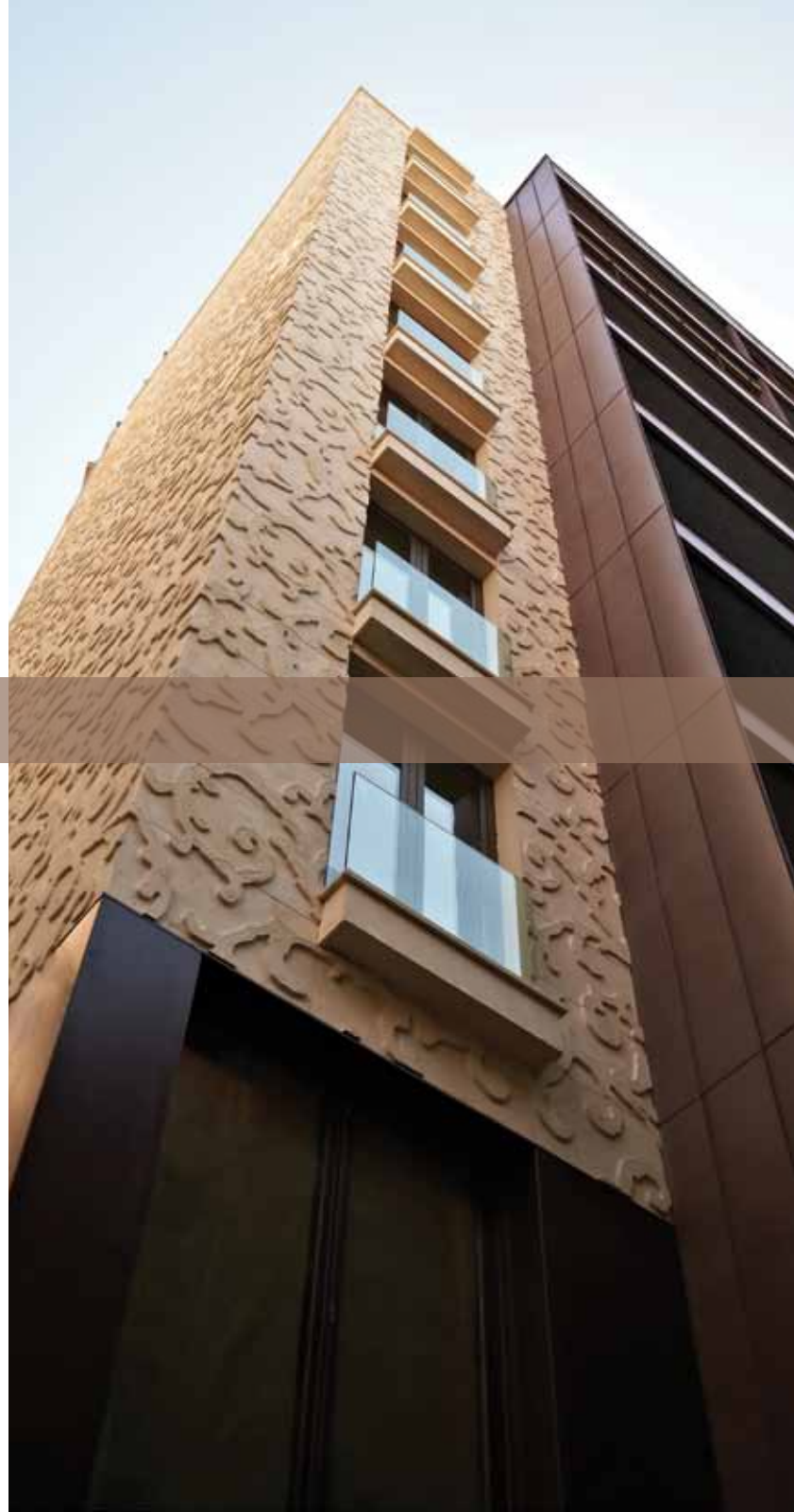
3. Son Dönem: “Ornament’in Geri Dönüşü”

3. Most Recent Period: the “Return of Ornament”

Bir sureden beri, hem akademik çevrelerde, hem tasarım dünyasında ornament/süslemenin mimarlığa geri döndüğü konuşuluyor; mesela Farshid Moussavi’nin *The Function of Ornament* (2006) kitabı bu yönde epeyce tartışma başlattı... Temel argüman, artık dijital teknolojilerin tasarıma ve bina üretimine girmesiyle çok yeni ornament olanaklarının ortaya çıkması –artık cephe, malzeme ve estetiğin hep birlikte düşünüldüğü, taşın, seramiğin, camın, metalin ve her türlü malzemenin dijital tekniklerle desen (pattern) yaratacak biçimlerde kesilmesinin ve uygulanmasının mümkün hale gelmesi ve bunun getirdiği yeni estetik açılımlar vs. Bu henüz süren ve dünyadan yüzlerce örnekle desteklenebilecek çok geniş bir konu; benim de daha önceki dönemler kadar ayrıntılı çalışmadığım bir dönem. Dolayısıyla ben burada keseyim; keserken de geçen yazdan beri içinde yaşadığım Galata’daki Belkis Apartmanı’nın Şimal Sokak cephesini (2011, Mimari Boran Ekinci) bu yeni trendlerin bir örneği olarak gösterebilirim.

Belkis Apartmanı, Galata, İstanbul, 2011 by Boran Ekinci

For quite some time now, in both academic circles and the design world, there is a heated discussion of the “return of the ornament” in architecture –as in the case of the debates started by Farshid Moussavi’s book *The Function of Ornament* (2006). The prevailing consensus is that with the introduction of digital technologies into design and production processes, hitherto unprecedented ornamental possibilities have emerged. The new techniques of digitally cutting stone, ceramics, tiles, metal or virtually any material in non-standard forms and pattern-making sequences have allowed architects to once again conceive of the façade, the cladding materials and the overall design as a single integral concept. Even a cursory review of recent architectural work from around the world can reveal that some of the most cutting-edge new designs are informed by these new aesthetic possibilities. This, however, is a vast topic in itself, and one that I have not researched as much as the two earlier periods. I will therefore, conclude here, with an example that I happen to be familiar with: the ornamented Simal Sokak façade of the brand new Apartman Belkis in Galata, Istanbul by Boran Ekinci (2011) can be viewed as a local example of these new trends as they disseminate in Turkey as well.

TÜRK YAPI SEKTÖRÜNÜN VE BÖLGENİN EN BÜYÜK BULUŞMASI
TURKISH BUILDING INDUSTRY'S AND REGION'S BIGGEST GATHERING

36. TURKEY BUILD

YAPI FUARI İSTANBUL

YAPI, İNŞAAT MALZEMELERİ VE TEKNOLOJİLERİ
BUILDING CONSTRUCTION MATERIALS AND TECHNOLOGIES TRADE EXHIBITION

24 - 28 NİSAN / APRIL 2013

TÜYAP FUAR VE KONGRE MERKEZİ
TUYAP FAIR AND CONGRESS CENTER

**KONUK
ÜLKE
AZERBAYCAN**

www.yapifuari.com.tr | www.turkeybuild.com.tr

YEM **FUAR
EXHIBITIONS**

Fulya Mah. Yeşilçimen Sok. No:12/430 Fulya / İstanbul Tel +90 212 266 7070 Faks +90 212 266 7010

Bu Fuar 5174 sayılı Kanun gereğince Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği (TOBB) İznile düzenlenmektedir.
The exhibition is organized under the authorization of TOBB according to the law 5174.

MİMAR VE YAZARLAR MODERN ÇAĞDA CAMİLERİ DEĞERLENDİRDİ

“Kalebodur’la Mimarlar Konuşuyor” toplantısında buluşan mimar ve yazarlar, “21. yüzyılda neden böyle camiler yapıyoruz?” konusunu hem mimari hem de sosyal açıdan ele aldı.

ARCHITECTS AND AUTHORS ASSESS MOSQUES IN THE MODERN AGE

Architects and authors meeting at the conference “Kalebodur and Architects Talk” discussed the subject of “Why do we build such mosques in 21st century?” both architecturally and also socially.

Kalebodur’un, toplumu ve mimarlığı ilgilendiren değerlere sahip çıkma misyonuyla düzenlediği “Kalebodur’la Mimarlar Konuşuyor” isimli toplantısının ilk buluşması Kapadokya’da gerçekleşti. Mimar, sosyolog, yazar, gazeteci ve düşünürler ile bir araya gelerek toplumu yakından ilgilendiren konularda tartışma platformu oluşturmayı hedefleyen Kalebodur, son günlerin en çok tartışılan konularından “cami” kavramını ele aldı. Kalebodur, Arkitera Mimarlık Merkezi ve Argos in Cappadocia işbirliği ile düzenlenen “Kalebodur’la Mimarlar Konuşuyor” toplantısı, “21. yüzyılda neden böyle camiler yapıyoruz?”, “Nasıl yapmalıyız?” soruları ekseninde, ünlü mimarlar Nevzat Sayın, Can Çinicı ve düşünür Düçane Cündioğlu’nun katılımı ile gerçekleşti.

Modern çağda aynı mimari şekil tekrar ediliyor

Konuşmacı ve katılımcılar; camilerin, modern çağda sürekli aynı mimari şekli tekrar etmesinden, kültürel çatışmaların yansıdığı bir alan olup olmadığına kadar geniş yelpazede ele aldı. Selçuklu’dan Osmanlı’ya ulaşan cami pratiklerinden İstanbul’daki güncel cami projelerine kadar pek çok konu hakkında görüş bildiren katılımcılar, Türkiye özelinde mimari ve toplum-sal değerlendirmelerde bulundu.

The first one of the series of conferences entitled “Kalebodur and Architects Talk” organized by Kalebodur with the mission of owning up to assets concerning society and architecture was held in Cappadocia. Seeking to create a discussion platform on matters closely concerning society and coming together with architects, sociologists, authors, journalists and philosophers, Kalebodur addressed the concept of “mosque”, one of the most frequently debated matters of recent days. The conference “Kalebodur and Architects Talk” organized with the collaboration of Kalebodur, Arkitera Architecture Center and Argos in Cappadocia was held in the axis of the questions “Why do we build such mosques in the 21st century, how should we build them?” with participation of famed architects Nevzat Sayın, Can Çinicı and philosopher Düçane Cündioğlu.

The same architectural form is repeated in the modern age

Speakers and attendees discussed the matter in a broad spectrum ranging from repetition of mosques continuously the same architectural form in the modern age, to whether it is a field onto which cultural conflicts reflect. Participants, giving their views on numerous subjects from mosque practices from the Seljukis to the Ottomans, to the current mosque projects in Turkey, made architectural and social assessments dedicated to Turkey.

NEVZAT SAYIN:

Üretim çeşitliliği geleneğin içinde aranabilir
Mimar Nevzat Sayın, konuyu hem mimari hem de sosyal açıdan değerlendirerek görgü kavramı üzerine yaptığı sorgulamalardan bahsetti. Aynı zamanda Malatya'da yapımı süren 5 bin kişilik Mehmet Kavuk Camisi'nin mimarı olan Nevzat Sayın, üretim çeşitliliğinin geleneğin içinde aranabileceğini savundu. Gelenek ve cami kavramlarını ele alan Sayın, "Gelenek ömür içinde üretilebilecek bir şey değil ancak içinde yaşadıkça varlığı artan bir şeydir. Dolayısıyla gelenek üretemezsiniz" dedi.

DÜCANE CÜNDİOĞLU:**AKM Taksim'in mabedidir**

Konuşmacılardan Dücane Cündioğlu, "Belki cami konuşmaları bir sene sonra bizi mabet konuşmaya, mabet şehri ve dünyayı konuşmaya yöneltecek" dedi. Mabedin, geçmişte müminleri çevresinde toparlayan, dolayısıyla şehri toparlayan anlamına geldiğini vurgulayan Cündioğlu, "Sizce şimdi cami şehrin merkezinde yer alabilir mi? Şehrin merkezinde ne olmalıdır. Bence örneğin AKM Taksim'in mabedidir" diye konuştu.

CAN ÇİNİCİ:**Asıl sorun repertuarın yenilenmesinde**

Türk mimarlık tarihinde iz bırakan mimar Behruz Çinici'yle birlikte, TBMM Cami ile Uluslararası Ağa Han Mimarlık Ödülü'nün sahibi olan Can Çinici, asıl sorunun modern repertuarın yenilenmesinde olduğunu ifade ederek, modern cami konusunda soyutlama zorunluluğu doğduğunu dikkat çekti.

NEVZAT SAYIN:**Production diversity may be sought in tradition**

Architect Nevzat Sayın, assessing the matter both architecturally and also socially, talked about his inquiries on the concept of etiquette. Nevzat Sayın, who is also the architect of 5,000 people accommodating Mehmet Kavuk Mosque still under construction in Malatya, argued that production diversity could be sought in tradition. Addressing the concepts of tradition and the mosque, Sayın said, "Tradition is not something that can be created in a lifespan but it is something whose existence increases as one lives in. Therefore, you cannot create tradition".

DÜCANE CÜNDİOĞLU:**AKM is Taksim's temple**

Speaker Dücane Cündioğlu said, "Maybe mosque talks will guide us to discuss temples, temple cities and the world a year later". Stressing that the temple in the past meant collecting believers around it, therefore the city, Cündioğlu said, "Now do you think the mosque can be seated at the core of the city? What should be at the core of the city? For me, for example, AKM is Taksim's temple".

CAN ÇİNİCİ:**The main problem is renewal of repertoire**

Together with architect Behruz Çinici, who made an impression on Turkish architecture history, owning the international Ağa Han Architecture Award with TBMM Mosque;

Can Çinici, noting that the main problem is in the renewal of modern repertoire, drew attention to the fact that there was the need for abstraction on the subject of the modern mosque.

sanat - sergi | art - exhibition

Alev Ebüzziya'NIN ZAMANSIZ ÇANAKLARI

Alev Ebüzziya'S TIMELESS BOWLS

Hazırlayan / Prepared by : Heval Zeliha Yüksel, Mimar - Architect

SERAMİK SANATÇISI ALEV EBÜZZİYA SİESBYE YENİ ÇALIŞMALARINI GEÇTİĞİMİZ AYLARDA İSTANBUL GALERİ NEV'DE SERGİLEDİ. TARİHTE BİLDİĞİMİZ EN ESKİ FORMLARDAN BİRİ OLAN ÇANAĞI, BOŞLUĞU BİÇİMLENDİREREK ÇAĞDAŞ SANATIN BİR NESNESİ HALİNE GETİREN EBÜZZİYA'NIN ESERLERİ BİRÇOK ULUSLARARASI MÜZEDE DE İZLENMİŞTİ BUGÜNE KADAR. ÇOĞUNLUKLA BÜYÜSÜ, ŞİİRSELLİĞİ YA DA DÜŞSELLİĞİ İLE TANIMLANSA DA, EBÜZZİYA'NIN YÜKSEK PİŞİRİMLİ GÖZENEKSİZ SERAMİKLERİ TEKNİK USTALIK BAKIMINDAN DA EŞSİZ OLARAK DEĞERLENDİRİLİYOR. ÇALIŞMALARINI PARİS'TE SÜRDÜREN, ULUSLARARASI SANAT TARİHÇİLERİ VE ELEŞTİRMENLER TARAFINDAN DÜNYA SERAMİK SANATININ SAYILI USTALARI ARASINDA ANILAN ALEV EBÜZZİYA İLE SON SERGİSİ VESİLESİ İLE BİR SÖYLEŞİ GERÇEKLEŞTİRDİK... CERAMIC FINE ARTIST ALEV EBÜZZİYA SİESBYE EXHIBITED HER NEW WORKS AT ISTANBUL GALERİ NEV IN RECENT MONTHS. THE WORKS OF EBÜZZİYA WHO BRINGS THE BOWL, ONE OF THE OLDEST KNOWN FORMS IN HISTORY INTO AN OBJECT OF CONTEMPORARY ART SHAPING SPACE, HAD SO FAR BEEN VIEWED IN MANY INTERNATIONAL MUSEUMS. ALTHOUGH IT IS MOSTLY DEFINED BY ITS MAGIC, POETICNESS OR DREAMINESS, EBÜZZİYA'S HIGH TEMPERATURE FIRED NON-POROUS CERAMIC WARE ARE DEEMED TO BE UNIQUE IN TERMS OF TECHNICAL MASTERY AS WELL. WE HAD AN INTERVIEW WITH ALEV EBÜZZİYA WHO PURSUES HER ACTIVITIES IN PARIS, MENTIONED BY INTERNATIONAL ART HISTORIANS AND CRITIQUES AMONG FEW MASTERS OF WORLD CERAMIC ART ON THE OCCASION OF HER LAST EXHIBITION...

Genel olarak çok çabuk olan şeyler hemen bir yerlere oturamıyor. Benzer formu korumanın, devam ettirmenin, her seferinde bu form üzerinden yeni bir şey üretmenin kıymeti üzerine neler söylemek istersiniz?

Çok iyi bildiğimiz ama artık görmediğimiz, önemsemediğimiz bir form çanak. Sanırım benimkiler eski ile bugün arasında bir köprü oldu. Zamansızlıkları belki bundan hafızamızı zorluyor, sorguluyor. Yaptığım işi neden yaptığım sorulursa : “Unutmamak, gene ve gene hatırlamak için” derdim.

Az evvelki soruya paralel olarak günümüzün büyük bir sorunu hemen sonuca ulaşma çabası. Gerçek zanaatkârlık ise zaman ile derdi olmamayı beraberinde getiriyor. Neler söylemek istersiniz?

Zanaatı bilmeden iyi bir iş yapılabileceğine inanmıyorum. Ham madde gibidir, olduğu gibi kalabilir de. Zanaatı bol, gerisi çok eksik o kadar iş var ki. Günümüzün asıl sorunu, çabucak meşhur olmayı istemek. Başarı yılların çabası gerektiriyor. Okulu bitirir bitirmez galerilere koşanı yadırgıyorum. Nasıl bu kadar emin olabiliyorlar kendilerinden? Meşhur olmak için çalışmayı çok ayıplıyorum.

Peki, zamanı nasıl kullanıyorsunuz?

Zaman, çalışmanın kontrol edemeyeceğimiz unsur! Önemli olan, geçirdiğimiz zamanda ne yaptığımız. Bazı işler kısa sürede çıkabilir elbette. Zamanı zoraki uzatmak ya da kısaltmak, çok iyi bir usta değilseniz işin bir yerinden mutlaka sınırdır. “Marifet” göstermeye vakit harcamak o kadar gereksiz ki. İş, bittiğini bilir!

Tek bir çanağın serüvenini sormak istiyorum. Nasıl bir süreçte üretiliyor? Kısaca anlatmanız mümkün mü?

Yılda 25-30 iş çıkıyor atölyemden. Beğenmediklerimi bir süre sonra kırıyorum, hemen değil. Kötü işten öğrenecek çok şey var. Büyük bir çanağın yapılması 6-7 saat durmadan çalışmayı gerektiriyor. Yüzey çalışmaları, sırlamak da zaman ve sabır isteyen işler.

Tasavvufta boşluk kavramı üzerinde çok duruyor, 5. madde olarak tanımlanıyor. Çömleği tutan dışındaki biçim değil de içindeki boşluk. Çanaklarınızın formunu boşluk tutuyor gibi. Boşluk yani yokluk mu?

Boşluk çanağın en önemli yeri! Ama boşluk yokluk değil.

Bir söyleşinizde ‘Kuşku bittiği gün, ben de biterim’ demişsiniz. Peki, “umut” işlerinizin neresinde duruyor? Yokluğun olduğu yerde kuşku vardır. Umut varsa devam edilir mi?

Bana içinde her şeyin olabileceği bir sonsuzluk gibi geliyor. Umut da oralarda bir yerdedir.

Typically, things that are very quick cannot sit on place right away. What would you like to say about the value of conserving, maintaining similar forms and creating a new thing over this form each time?

The bowl is a form we know very well but we don't see, give importance any more. Mine have been a bridge between the old and today. Maybe that's why their timelessness forces and questions our memory. If I'm asked why I do what I do, I would say: "In order not to forget, to remember again and again"

In parallel with the previous question, one of the major problems of today is the effort to get a result right away. True tradesmanship, on the other hand, brings along not having a problem with time. What would you like to say?

I don't believe that one can do a good job without knowing the trade. It is like raw material, it may stay as it is too. There is so much with lots of trade but the rest lacking. The main problem of today is to become famous quickly. Success requires efforts over the years. I find it hard to understand those running to galleries as soon as one finishes school. How can they be so sure of themselves? I blame to work to be famous.

Well, how do you use time?

Time is an uncontrollable element of work! What's important is what we do in the time we spend. Of course, some works can emerge in a short time. Forcefully, prolonging or shortening time definitely will be apparent from some place of the work if you are not a very good master. It is so unnecessary to spend time on displaying "skill". The job knows when it is done!

I want to ask the journey of a single bowl. What kind of a process does it take to produce one? Can you tell us briefly?

25-30 works come out of my studio in a year. I break the ones I don't like after a while, not right away. There is a lot to be learned from a bad job. Making a large bowl requires uninterrupted working for 6-7 hours. Surface work and glazing are also jobs requiring time and patience.

The concept of space is discussed a lot in Sufism. It is defined as 5th substance. What holds the bowl is not the form outside but the void in it. As if the void holds the form of your bowls. Is it void, that is, nothingness?

The void is the most important part of the bowl. But void is not nothingness.

In an interview, you said ‘The day suspicion ends, I end too’. Well, where does “hope” stand in your works? Where there is nothingness, there is suspicion. Can one go on if there is hope?

It looks to me like an infinity which can contain everything. Hope should be somewhere there.

Alev Ebüzziya'nın son sergisi
İstanbul Galeri Nev'de 7
Aralık 2012 - 5 Ocak 2013
tarihleri arasında izlendi.
*The latest exhibition by Alev
Ebüzziya was viewed at Istanbul
Gallery Nev from December 7, 2012
to January 5, 2013.*

**"ÇANAKLARIM DA
BENİM GİBİ GÖSTERİŞ
SEVMİYOR!"**
"MY BOWLS DON'T
LIKE FLAMBOYANCE LIKE
ME EITHER!"

Fotoğraf Photograph • Muhsin Akgün

Fotoğraf Photograph • Barış Özçetin

“MARİFET” GÖSTERMEYE VAKİT HARCAMAK O KADAR GEREKSİZ Kİ. İŞ, BİTTİĞİNİ BİLİR!”

“IT IS SO UNNECESSARY TO SPEND TIME ON DISPLAYING “SKILL”.
THE JOB KNOWS WHEN IT IS DONE!”

İşlerinizdeki okunaklı tevazuyu nasıl açıklıyorsunuz?

Çanaklarım da benim gibi gösteriş sevmiyor! Tevazu ile tanımlaman çok hoş. Bu hayatta tevazu içinde olmamak budalalıktır.

Aklımıza kazınan “Mavi”lerinizden sonra “Siyah Beyaz”lar ile fethettiniz hafızalarımızı. Bundan sonraki planınız nedir diye sorabilir miyiz?

Yıllar boyunca çanaklarım değişti. Bugün daha güçlü olduklarını sanıyorum. Hala da bıkmadan, hala “başka” bir çanak yapabilir miyim kuşkusunu taşıyorum. Mavi çanaklarla dostane ayrıldık şimdilik.

Vakit ayırdığınız için çok teşekkür ederiz.

How do you explain the readable humility in your works?

My works too don't like flamboyance just like me! It is very nice that you define me with humility. Not to be in humility in this life is stupid.

You conquered our memories with your “Black and Whites” after your “Blues” engraved in our minds. Can we ask you what your next plan is?

My bowls changed over the years. I think they are more forceful today. I still carry the suspicion of whether I can still make a “different” bowl, without getting tired. For now, we parted as friends with blue bowls.

Thank you for your time.

“MAVİ ÇANAKLARLA DOSTANE AYRILDIK ŞİMDİLİK.”

“FOR NOW, WE PARTED AS FRIENDS WITH BLUE BOWLS.”

GALERİ NEV İSTANBUL SAHİBİ HALDUN DOSTOĞLU'NA SERGİ YERLEŞİMİNİ SORDUK...

Sergi yerleşimi çok moderndi. İzleyene sanki havada duruyorlar gibi hissettiriyordu. Bu fikir nasıl oluştu?

Alev Ebüzziya ile birlikte açtığımız 5. sergiydi. Her sergide eserleri nasıl sergileyeceğimizi tartışıp bir çözüm üretmeye çalışırız. Bu sergide Alev her bir eser için ayrı podyumlar olması konusunda kararlıydı. Dolayısıyla eserlerin yekpare bir düzlem yerine ayrı ayrı bağımsız podyumlardan oluşması gerektiği sanatçının isteği ile oluştu.

Kaidelerin sivri uçları vardı. Formlarına ve yerleşimlerine nasıl karar verildi?

Bu konuda sergi tasarımcısı Yeşim Bakırküre'den yardım istedim. Kaideleri ve yerleşme düzenini kendisi tasarladı. Kaideler birer gemi pruvası gibi duruyorlar uçma yükselme hissi buradan geliyor sanıyorum. Ayrıca eserlerin hepsinin gri siyah olması galerinin de duvar tavan ve zeminin gri olması sadece kaidelerin beyaz olması bütünlüğü de uçma hissini oluşturuyor.

Uzun yıllardır birlikte çalışmalar yapıyorsunuz. Alev Ebüzziya'nın işlerinin sizde uyandırdığı etki nedir?

Alev Ebüzziya mükemmeliyetçiliğin sembolüdür benim için.

WE ASKED GALLERY NEV ISTANBUL'S OWNER HALDUN DOSTOĞLU ABOUT THE LAYOUT OF THE EXHIBITION...

The exhibition layout was very modern. It made the viewer feel as if they were standing in air. How did this idea come about?

It was the 5th exhibition we held together with Alev Ebüzziya. In each exhibition, we discuss how we will exhibit the works and try to find a solution. In this exhibition, Alev had made her mind for different podiums for each work. Therefore, the need that the works would be in separate independent modules instead of a single plane came from the artist.

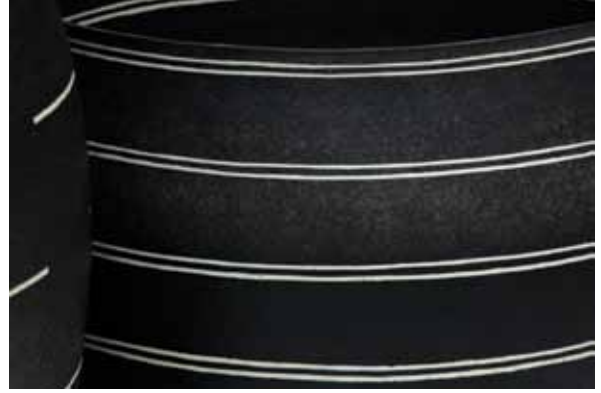
Foundations had pointed tips. How were your forms and layouts decided?

On this topic, I asked for help from exhibition designer Yeşim Bakırküre. She designed the foundations and layouts herself. Foundations stand as a ship's bow each. I think the sense of flying, rising comes from this. Also, that all of the works are gray or black and that the walls, ceiling and floor of the gallery are gray and only foundations being white also give the sense of flying.

You have been working together over the years. What's the effect of Alev Ebüzziya's works on you?

For me, Alev Ebüzziya is the symbol of perfectionism.

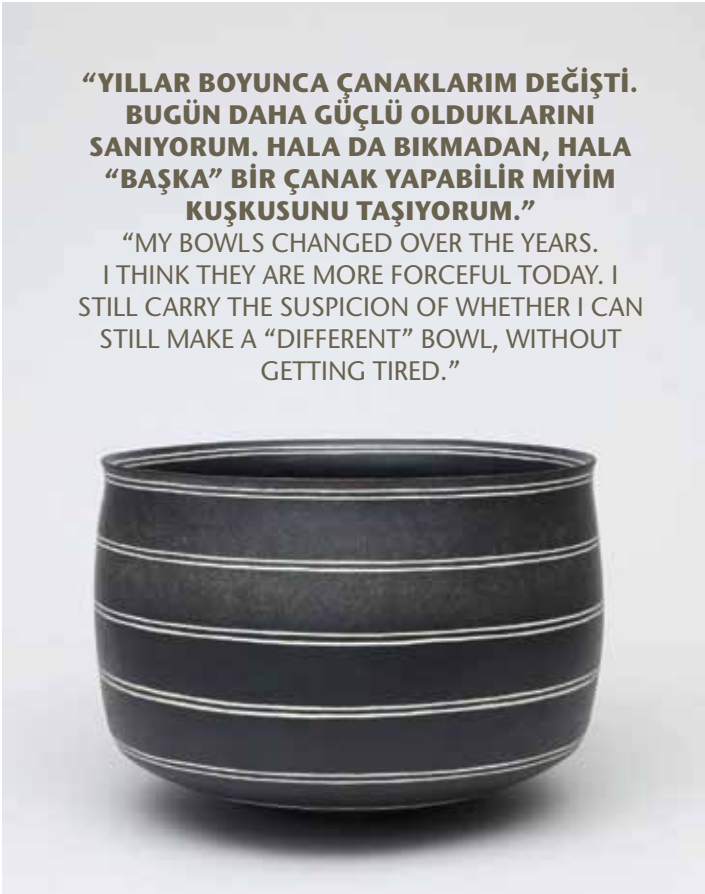

**“YAPTIĞIM İŞİ NEDEN YAPTIĞIM
SORULURSA : “ÜNUTMAMAK, GENE VE
GENE HATIRLAMAK İÇİN” DİRDİM.”**
“IF I’M ASKED WHY I DO WHAT I DO, I
WOULD SAY: “IN ORDER NOT TO FORGET,
TO REMEMBER AGAIN AND AGAIN”

**“YILLAR BOYUNCA ÇANAKLARIM DEĞİŞTİ.
BUGÜN DAHA GÜÇLÜ OLDUKLARINI
SANIYORUM. HALA DA BIKMADAN, HALA
“BAŞKA” BİR ÇANAK YAPABİLİR MİYİM
KUŞKUSUNU TAŞIYORUM.”**

“MY BOWLS CHANGED OVER THE YEARS.
I THINK THEY ARE MORE FORCEFUL TODAY. I
STILL CARRY THE SUSPICION OF WHETHER I CAN
STILL MAKE A “DIFFERENT” BOWL, WITHOUT
GETTING TIRED.”

Libelül (yusuşçuk) sürüsünden oluşan havada konumlanmış bir köprü formu. 212 adet seramik yusuşçuk adeta bir sonraki anda başka yere konarak başka bir form, başka bir mimari oluşturacaklar.

A bridge form deployed in air comprising a dragonfly flock. As if those 212 ceramic dragonflies will create another form, another architecture, landing someplace else the next moment .

sanat - sergi | art - exhibition

Canan Dağdelen

an_uzam moment_space

Hazırlayan / Prepared by: Heval Zeliha Yüksel, Mimar · Architect

Canan Dağdelen, Galeri Apel mekanına konumlandığı işleri ile mekan ve zaman kavramında, bölünemeyen en kısa zaman dilimi veya göz açıp kapayıncaya kadar olan en kısa süre olarak tanımlanan “an”ı paylaştı bizlerle... *Canan Dağdelen shares the “moment” which is defined as the shortest indivisible span of time or shortest time it takes to blink in the concept of space and time, and her works on display at Galeri Apel...*

Galeri Apel'deki ikinci kişisel sergisini gerçekleştiren Canan Dağdelen'in, "an uzam" sergisiyle 08.12.2012 - 12.01.2013 tarihleri arasında izlendi.
The "an uzam" exhibition by Canan Dağdelen, who held her second solo show at Galeri Apel, was viewed from 08.12.2012 until 12.01.2013.

Canan Dağdelen son sergisi ile uzun zamandır üzerinde çalıştığı yazı, fotoğraf, mimari formlar ve gölge oyunlarının bir özetini sundu.

Sadeleştirerek, şiirsel bir dilde geliştirdiği sergisinde yazının tarihsel gelişimi, kişiye özgün el yazısı, sözcük içerikleri – oyunları düşünce ve araştırmalarına odaklandı. Geleneksel temel mimari formları geliştirerek sergilediği işlerinin mekana ne kadar çok yakıştığını bir kere daha gözler önüne sermişti.

Obje olarak nitelendirdiği siyah beyaz analog fotoğraflarda ise, zamanın sınırsızlığı, an, hareket, uzam ve mimari kaynaşıyordu. Boşluğun önemi, parça ve bütün ilişkisi, saydamlık ve hafiflik, iç ve dış ilişkiler; özellikle yer çekimsizliğe ulaşmak Dağdelen'in çalışmasının eksenlerini oluşturuyordu.

Modüler dizgelerle işleyen, mekana yerleştirilerek, mimarinin bağlayıcı işlevini; geçicilik ve akıcılığı gösteren formlar ve gölgeleri ise her yerdeydi.

Canan Dağdelen, with her latest exhibition, offers us a summary of the script, photograph, architectural forms and shadow plays she has been working on for a long time. In her exhibition which she has created through simplification in a poetic way, she focuses on ideas and research on the historical development of writing, a person's original handwriting and on word content and plays. She once again proves how her works exhibited through development of basic traditional architectural forms can be of a befitting nature in a given space. In her black and white analogue photographs she calls objects, the unlimitedness of time, moment, motion, extent and architecture bond together. The significance of space, the relationship between the part and the whole, transparency and lightness, internal and external relations; eliminating gravity in particular constitutes the axis of Dağdelen's works. The function of modular systems, indicating the binding nature of architecture installed in a given space and the transient and flowing nature of forms and their shadows were, on the other hand, everywhere.

ÇALIŞMALARIM, AN_UZAM SERGİSİ ÜZERİNE DÜŞÜNCELERİM: MY THOUGHTS ON MY WORKS ON THE AN_UZAM EXHIBITION:

Uzam kelimesini mekan sözcüğüne tercih ediyorum; uzam, mekan ile karşılaştırıldığında, daha yeni bir sözcük; genişlemeyi, İngilizce "extention" anlamını içinde daha iyi barındırdığını düşünüyorum. Kelime uzayla da ilişkili, bizi oraya çekiyor. Bu bence "space" sözcüğüne ve benim çalışmama daha uygun.

Uzam ve zaman ayrı düşünemediğimiz, birbirine bağlı kavramlar; teklikten çıkan büyük patlamadan sonra oluştu. Tabii yer çekimi de. Bu içerikler uzun süredir çalışmalarımın düşünsel temelini oluşturuyor:

Havada süzülen, mimarının ana ilkesine ters, yer çekimine karşı konumlanmış mimari formlarda; en küçük birimine indirgenmiş atomsal kürelerle çözümlendiğim işlerde...Oluşumun bir anda, küçücük bir parçacığın patlamasında gerçekleştiğini düşündüğümüzde, anın önemini gerçekten algılayabiliyor muyuz acaba?

Son işimde, hem içerik, hem de sözcüklerin kendilerinin birbiriyle olan yakın ilişkisi dikkatimi çekti; uzam ve zaman sözcüklerinin içindeki eşit kesiti ve an sözcüğünü içerdiğini keşfetmek beni heyecanlandırdı. Kendi el yazımı mekana yazılan, izleyiciyi ana odaklayan, hassas bir yazı oluştu. Özellikle beyaz rengini seçtim; kendini geri çeken, galeri duvarlarıyla bütünleşen bir tavırda. Burada gölge, mekandaki dinamik konum ve boşluk önemsendiğim. Fotoğrafı her zaman sergi konseptinin içinde değerlendirerek kullanıyorum, bazen başka malzemelere aktararak, bazen de saf kendini göstererek. Her şekilde benim için obje bağlamındalar.

S 45 olarak adlandırdığım siyah beyaz fotoğraflar, analog çekildi ve özellikle tam kadraj bırakıldı, mimar Otto Wagner' in Viyana'da 20 yy. başında inşa ettiği S 45 banliyö tren hattı duraklarından. Bu fotoğraflar her ne kadar bize o mimariyi anlatsa da; bence zamanı tam kestirilemeyen, eski ve yeni mimari katmanlar arasında bir yerlerdeler, zamansızlar.

Tren hatları, raylar zaman kavramında hareketi, zamanın göreceliliğini; peronların karşı tarafından sabitlenmiş kesitler ise, bekleme veya ulaşamama duygusunu sergiye aktarıyor.

Nitekim fotoğraf da bize belli bir anı aktarmıyor mu?

İstanbul'da negatiflerimi banyo ettirecek bir fotoğraf laboratuvarı bulamamak beni şaşırttı. Böylece sergideki tüm işler Viyana'da bastırıldı.

I prefer the word **uzam** over the word mekan; when compared to mekan, uzam is a newer word; I believe that it accommodates better expansion, the sense of "extention" in English. The word also relates to space, it draws us there. This for me, fits the word "space" and my work better.

Uzam and time are concepts we can't think of separately, that are connected to each other; which formed after the big bang which came out of singularity. Indeed, so did gravity. These contents have been the conceptual basis of my works for a long time:

In the works I analyzed through atomic spheres reduced to their smallest unit in architectural forms floating in the air in contrast to the principle of architecture deployed against gravity...

Thinking that creation took place in a single moment, in the explosion of a minute particle, can we really perceive the significance of the moment?

In my last work, the close relationship of content and words to each other drew my attention; it excited me to discover the equal section within the words uzam and zaman (time) and that they accommodated the word an (moment). A precise writing written on space in my own handwriting, focusing the viewer on the moment developed. I specifically chose the color white, in an attitude drawing itself back, integrating with the walls of the gallery. Here, what's important for me is the shadow, the dynamic position and space in the venue.

I used the photograph all the time in the exhibition concept, sometimes transferring it onto other materials, sometimes displaying purely itself. They serve as objects for me under all circumstances.

The black and white photos I name S 45 were shot analog and left as full frame by intent, from S 45 suburban train line stations built by architect Otto Wagner in Vienna at the beginning of 20th century. Although these photographs described that architecture to you; for me, they are in a place the time

of which cannot be fully predicted, somewhere between the old and new architectural layers, they are timeless.

Train lines and tracks bring to the exhibition motion in the concept of time and relativity of time, sections fixed from the other side of the platforms, on the other hand, the sentiment of waiting or not being able to reach.

Indeed, does not the photograph relate to us a specific moment?

I was surprised that I couldn't find a photo lab where I could have my negatives developed in Istanbul. Therefore, all the works in the exhibition were printed in Vienna.

S 45 I, S 45 II, siyah-beyaz analog fotoğraf, edisyon büyük, 3+1, 2010-2012
S 45 I, S 45 II, black and white analog photo, edition large, 3+1, 2010-2012

an_uzam sergisindeki ikinci büyük yerleştirme ise libelül (yusufoçuk) sürüsünden oluşan havada konumlanmış bir köprü formu. Adeta bir sonraki anda başka yere konarak başka bir form, başka bir mimari oluşturacaklar... Yusufçukçu ilk olarak eski Çin mürekkep çizimlerinde keşfettim. Geçiciliği, kısa ömürlülüğü son derece estetik bir formda taşıyordu. Sanki yanımızdan uçup giden, avuca alınamayan bir yusufoçuk, geçici ulaşamadığımız bir hayal dünyasını anlatıyor. Böyle bir içerik taşıyan modülün çoğaltılmasıyla, sağlam bir mimari köprü formu oluşturma fikri hoşuma gitti, çünkü birbirlerine karşıttılar. Modülü kırılğan bir malzeme ile yapmak içeriğini daha da kuvvetlendirdi. Daha sonra, bir sürü oluşturduklarında, biraz da tedirgin edebileceklerini hayretle gördüm. Dört kanadıyla havada durabilme özelliği ile köprüyü havada sabitleyebilirlerdi, yine de her an başka bir yere uçarak başka bir form yaratmaya hazır gibiler...

Canan Dağdelen

03 Aralık 2012, Viyana

“ATOMIC BONDING ADLI KÜÇÜK OBJELERDE, KİMYASAL BAĞLARDAKİ BİLEŞİMLERİ MİMARİYE AKTARARAK, YENİ FORMLAR YARATTIM”

“I CREATED NEW FORMS, TRANSFERRING THE COMPONENTS IN CHEMICAL BONDS IN SMALL OBJECTS ENTITLED ATOMIC BONDING”.

The second largest installation in the an_uzam exhibition is the form of a bridge positioned in air comprising a dragonfly flock. They will create another form, another architecture, landing someplace else almost the next moment.

I discovered the dragonfly for the first time in ancient Chinese ink drawings. They bore transience, short lifespan in an extremely aesthetic form. As if a dragonfly flying away from us, which cannot be captured, describes us a world of imagination that we couldn't reach.

I like the idea of forming a sound architectural bridge form through reproduction of a module with such a content because they were in contrast to each other.

Building the module by a vulnerable material reinforced its content even more. Later, I was surprised that when they formed a flock, they could somewhat irritate.

They could have fixed the bridge in air with their feature of standing in air with four wings; yet they are also ready to create another form flying somewhere else at any moment...

Canan Dağdelen

December 03, 2012, Vienna

Photografi Photograph • Cernal Endem

Atomic bonding, white earth, engobe, adhesive, 20-16x12x16x15-20 cm, 2012 Atomic bonding, beyaz toprak, engob, yapışkan, 20-16x12x16x15-20 cm, 2012

CANAN DAĞDELEN

1960 İstanbul doğumlu Canan Dağdelen, 1986 yılında Viyana Ekonomi ve İşletme Üniversitesi, ardından 1991 yılında Viyana Uygulamalı Güzel Sanatlar Üniversitesi'nden yüksek lisansını aldı. 2003'ten bu yana aynı üniversitede öğretim görevlisi. Yaşamını Viyana'da sürdüren Dağdelen'in çalışmaları son dönemde İstanbul Modern Sanatlar Müzesi, Operation Room / Amerikan Hastanesi, Lentos Kunstmuseum Linz, Galeri Nev Ankara, 1. Uluslararası Mardin Bienali, MAK Museum für angewandte Kunst / Gegenwartskunst Viyana, 21st Century Museum of Contemporary Art, Kanazawa, Galeri Apel ve Akbank Sanat'ta izlendi.

Born in Istanbul in 1960, Canan Dağdelen obtained her diploma from Vienna University of Economics and Business Administration in 1960 and her Master's Degree from University of Applied Arts Vienna in 1991. She has been a member of academic staff at the same university since 2003. Living in Vienna, the works of Dağdelen were viewed lately in Istanbul Modern Arts Museum Operation Room / American Hospital, Lentos Kunstmuseum Linz, Galeri Nev Ankara, 1st International Mardin Biennial, MAK Museum für angewandte Kunst / Gegenwartskunst Vienna, 21st Century Museum of Contemporary Art, Kanazawa, Galeri Apel and Akbank Sanat.

“Son işimde, hem içerik, hem de sözcüklerin kendilerinin birbiriyle olan yakın ilişkisi dikkatimi çekti; uzam ve zaman sözcüklerinin içindeki eşit kesiti ve an sözcüğünü içerdiğini keşfetmek beni heyecanlandırdı. Kendi el yazımla mekana yazılan, izleyiciyi ana odaklayan, hassas bir yazı oluştu. Özellikle beyaz rengini seçtim; kendini geri çeken, galeri duvarlarıyla bütünleşen bir tavırdadır. Burada gölge, mekandaki dinamik konum ve boşluk önemsemişim”

“In my last work, the close relationship of content and words to each other drew my attention; it excited me to discover the equal section within the words uzam and zaman (time) and that they accommodated the word an (moment). A precise writing written on space in my own handwriting, focusing the viewer on the moment developed. I specifically chose the color white, in an attitude drawing itself back, integrating with the walls of the gallery. Here, what's important for me is the shadow, the dynamic position and space in the venue.”

Gülay Semerciöglü, Tohum, 200
cm, ahsap-tel-vida, 2012
Gülay Semerciöglü, Seed, 200
cm, wood-wire-screw, 2012

ci contemporary istanbul

ÇAĞDAŞ ŞANAT FUARI'NDAN İZLENİMLER IMPRESSIONS FROM 7TH CONTEMPORARY ART FAIR

Hazırlayan / Prepared by: **Heval Zeliha Yüksel**, Mimar · Architect

“Sanatın varlık nedeni tahayyül. Çünkü insan hayal edebildiği için sanat var. Ne garip değil mi, akledemediği için değil. Tıpkı gerçeklik gibi, aklın da sınırları var. Bilimin de. Oysa tahayyülün sınırları yok. İster istemez sanatın da. Sınırlarının olmaması elbette sorumsuzluğundan, keyfiliklerinden, naipliklerinden değil, bilakis ciddiyetinden, adanmışlığından, göklere doğru düşünmek suretiyle değil hissetmek suretiyle kanatlanmasından.”

Düccane Cündioğlu, Zer ile Zor Arasında

“*Raison d'être of art is imagination. There is art because the human being can imagine. Isn't it strange? Not because he can think of it. Just as reality, mind also has limits. So does science. Yet, there are no limits for imagination. So art has no other option either. The absence of limits indeed is not because its irresponsibility, arbitrariness or naivety; just to the contrary, because of its seriousness, dedication, its taking wings towards the skies, not by thinking but by feeling.*”

Düccane Cündioğlu, Zer ile Zor Arasında

22-25 Kasım 2012 tarihleri arasında 7.si düzenlenen Çağdaş Sanat Fuarı, sanat ile ilgili büyük kalabalıkları Lütfi Kırdar Kongre Sarayı'na topladı. 57'si yurtdışı, 45'i yurt içi olmak üzere 102 sanat galerisinin ve 612 sanatçının katılımıyla düzenlenen fuar, yerli, yabancı sanatseverleri ve koleksiyonerleri buluşturdu. Katılımın ve satışların bir önceki seneye göre arttığı gözlemlenen etkinlikte, sergilenen eserlerin yaklaşık yüzde %70'inin sahiplerini bulduğu ve etkinliği yaklaşık 70 bin kişinin ziyaret ettiği açıklandı. İlk göze çarpanlar yabancı galerilerin fazla olmasıydı. Tıp kı diğer sektörlerde olduğu gibi İstanbul sanat alanında da çekim merkezi olduğunu gösterdi. Amerika'dan, Avusturya'dan, İspanya'dan, İtalya'dan, Hollanda'dan, Almanya'dan, Ermenistan'dan, Bulgaristan'dan, Ukrayna'dan, Dubai'den galeriler, göz alıcı eserler ile yerlerini alırken İran'dan katılan Mohsen Galerisi ise eserlerinin bir bölümünü sergileyemedi çünkü zamanında yerine ulaşamamıştı eserler. Marlborough Gallery, Opera Gallery, Haunch of Venison, Mario Maurone Contemporary Art'ın da aralarında bulunduğu birçok yabancı galerinin yanı sıra Türkiye'nin önde gelen galerilerini ağırladı.

Dünya sanatından Damien Hirst, Banksy, Andy Warhol, Tony Cragg, Jan Fabre, Fernando Botero, Jean Michel Basquiat, Keith Haring, Andrea Gursky, Roy Lichtenstein ve Marc Quinn'in de aralarında bulunduğu pek çok önemli ismin eserlerini ağırladı bu fuar. Ancak burada bahsetmek istediğim ünlü isimlerden çok, sıra dışı yaklaşımlar ve kullanılan değişik malzemeler. Çünkü sanatın bir borsa gibi işlediğini, borsa değeri yüksek bir eser çok kıymetlenirken, bir başkasının hak ettiği halde borsada üzerine oynanmadığı için değerini bulmadığını biliyor ve görüyoruz. Kim satıyor, ne talep görüyor gibi sorulardan azade önyargısız olarak gezildiğinde ise hemen herkesin düşünüp, sorgulayacağı ve belki yeni işlerinde besleneceği o kadar çok şey vardı ki... Modernitenin her hangi bir kalıba sığmayıp, formluz ve geçici örnekleri ile 4 gün boyunca yüzleşildi. Fuar geçiciydi ama akılda bıraktıkları kalıcı oldu...

The Contemporary Art Fair, the seventh one of which was held from November 22 to November 25, 2012, gathered large masses interested in art in Lütfi Kırdar Convention Hall. The fair, held with the participation of 102 art galleries; 57 international, 45 local, and 612 fine artists, brought together foreign art enthusiasts and collectors. At the event, where it was observed that participation and sales increased over the previous year, it was announced that approximately 70 % of exhibited works found owners and the event was visited by approximately 70,000 people.

What struck the eye first was that the number of foreign galleries was high. Just like in other industries, Istanbul showed that it was a center of attraction in the field of art too. As galleries from the US, Austria, Spain, Italy, Holland, Germany, Armenia, Bulgaria, Ukraine and Dubai took part with striking works, Mohsen Gallery from Iran was unable to show part of its works because they could not reach their destination in time. The exhibition hosted Turkey's leading galleries in addition to many foreign ones including Marlborough Gallery, Opera Gallery, Haunch of Venison and Mario Maurone Contemporary Art.

This fair played host to the works of numerous important names which included Damien Hirst, Banksy, Andy Warhol, Tony Cragg, Jan Fabre, Fernando Botero, Jean Michel Basquiat, Keith Haring, Andrea Gursky, Roy Lichtenstein and Marc Quinn from world art. However, what I want to mention here, rather than famous names, is extraordinary approaches and different materials used. Because we know and observe that art works just like an exchange; while works with high exchange value appreciate in worth a lot, another one cannot find its value because it is not traded at the exchange although it deserves to do so. When toured without prejudice, free from questions like who is selling, what demand does he get, there were so many things which everyone will think about and question and perhaps be nurtured in one's new works. For 4 days, the formless and transient specimens of modernity which cannot be molded were encountered. The trade fair was transient but what it left in the minds was permanent.

İZLENİMLER IMPRESSIONS

Rumeli binası girişinde Magdalena Abakanowicz'in işlerinden bir seçki Akbank Sanat'ın alanında sanatseverleri karşılarken, diğer girişteki Erdal Duman'ın kare kesitli demir çubuklardan yaptığı tank, tüm şeffaflığı ile kötü anıları hatırlatıyordu.

As a selection from Magdalena Abakanowicz's works greeted art lovers in Akbank Sanat's area at the entrance or Rumeli Building, the tank built by Erdal Duman out of square cross-sectioned iron profiles at the other entrance was reminiscent of bad memories with all its transparency.

İtalya'dan Louise Alexander Gallery'deki Guy Bourdin'in resmi izleyici için çok davetkardı. Aynı galerinin bir duvarında ise bir karga bir dala tünemişti arkasındaki görüntüde daha küçük kuşlar cıvı cıvı ötüyor ve uçuşuyorlardı...

The painting of Guy Bourdin from Louise Alexander Gallery from Italy was highly inviting for the viewer. On one of the walls of the same gallery, a crow was perching on a branch with smaller birds singing joyfully and flying around in the background.

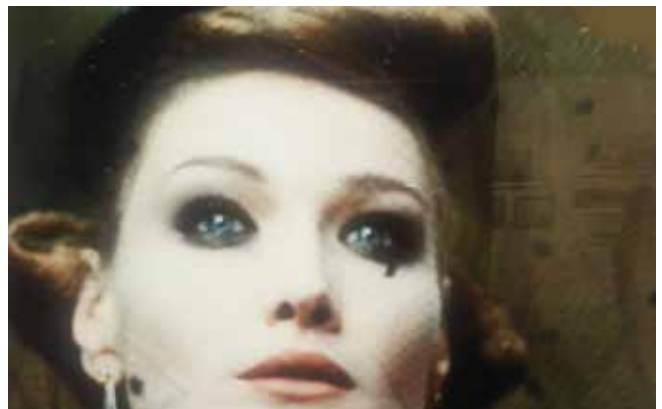
Kore'den sanatçı Suh Joung Min elindeki minyatür kağıt rulosunu ve mürekkepli kağıdı göstererek anlatıyor; "Dut ağacı gibi özel ağaçlardan elde edilen kağıtlar normal kağıttan çok daha kıymetlidir, mürekkepler ile boyandıktan sonra, onlarcası üst üste getirilerek kesiliyor, rulo yapılıyor ve tablodaki yerini alıyor".

Fine artist Suh Joung Min from Korea explains showing the miniature paper roll and inked paper in his hand; "Papers got from special trees like mulberry tree are much more valuable than normal paper. Once they are dyed with ink, tens of them are put on top of each other, cut, rolled, taking their place in the picture".

Elipsis Galeri harikulade fotoğraflar sergileyerek; insanın ve doğanın seyredilmek için en iyi şey olabileceğini bir kere daha gösterdi bizlere. Michel Comte'nin Carla Bruni portresi aklımızda kalanlardan sadece birisi...

Elipsis gallery exhibiting wonderful photographs, once more showed to us that the human being and nature may be the best things for viewing. Michel Comte's portrait of Carla Bruni is just one of those we remember...

İtalya'dan Galleria Russo'daki siyah beyaz tablolar mimar olarak başımızı döndürdü. Jonathan Guaitamacchi'ye ait eserler mimari sunum paftalarının çok iyi bir soyutlaması gibiydiler...

The black and white paintings of Galleria Russo from Italy were dazzling for us as architects. The works of Jonathan Guaitamacchi were like a very good abstraction of architectural presentation plans...

Galerist'teki Erwin Wurm'un kocaman polis şapkası ve Arik Levy'nin heykeli ilgi çekiciydi...

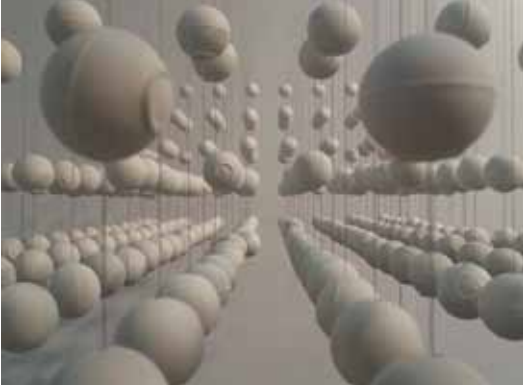
The enormous police cap by Erwin Wurm and Arik Levy's sculpture drew attention at Galerist.

Zorlu Center Lounge sergi alanında sergilenen, Cemal Emden'in çektiği "Making of: Architectural Objects" projesinde yer alan fotoğraflar, 10 yapının özgün parçalarının üretim ve uygulanış biçimlerini anlatıyordu.

The photographs in the making of architectural object project exhibited at Zorlu Center Lounge exhibition area shot by Cemal Emden described the production and application of original parts of 10 buildings.

Avusturya'dan Mario Maurone Contemporary Art Galerisi'nde Canan Dağdelen'in sarkıttığı toplar ve gölgeleri ile mekansal etkisi yüksek işlerdendi...

At Mario Maurone Contemporary Art Gallery from Austria, the bowls suspended by Canan Dağdelen were among works with high spatial effect with their shadows.

Olçay Art'taki Devrim Erbil eserleri harikaydı. Devrim Erbil's works at Olçay Art were wonderful.

Art From Armenia Galerisindeki eserler çağdaş sanata ait miydi bilinmez. Ama çok güzel oldukları kesin...

One would not know if the works at Art From Armenia Gallery are contemporary art. But they were definitely very beautiful...

Burhan Doğançay aramızdan ayrıldı. Kendisini bu vesile ile saygıyla anıyoruz. Burhan Doğançay artık bir marka. Sanatın yanı sıra çeşitli hediyelik eşyalar, dekoratif ürünler de aynı markayı taşıyordu...

Burhan Doğançay left us. We pay him tribute on this occasion. Now, Burhan Doğançay is a brand. In addition to art, various giftware and decorative ware also bore the same brand...

Egeran Galerî'deki İlhan Koman işle-
ri görülmeye değerdi.
İlhan Koman's works at Egeran Gal-
ery were worthy of seeing.

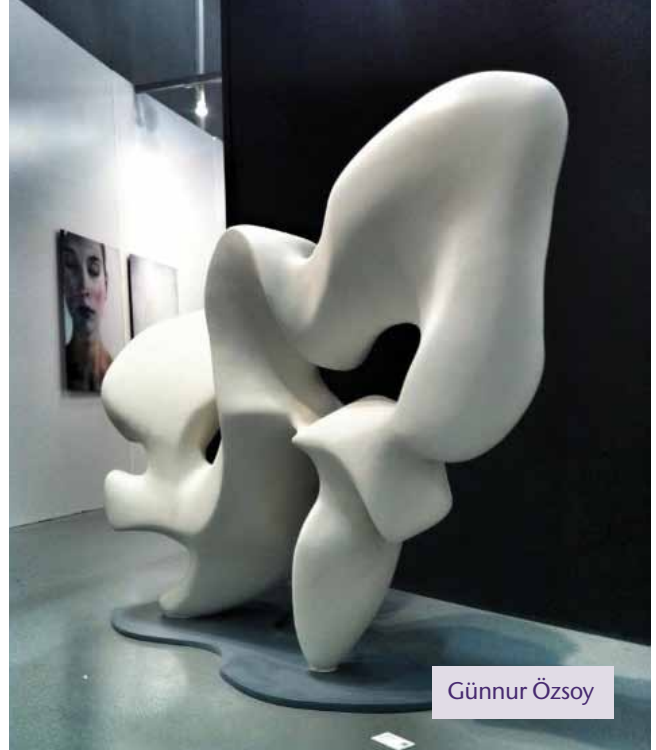

Candaş Şişman

PG Art Gallery bu fuarda dikkat çekti çünkü çok çeşitli işler vardı: Heykel, resim,
fotoğraf, video, yazılım...
PG Art Gallery drew attention at this exhibition because it featured highly diver-
sified works. Sculptures, paintings, photographs, videos, software...

Kemal Tufan

Günnur Özsoy

Ahmet Doğu İpek'in desenleri
görenleri hayrete düşürüyor.
Mürekkep ile ince ince çiziyor
sanatçı...
Ahmet Doğu İpek's patterns
awe the viewers. The fine artist
draws with finesse with ink...

Kemal Seyhan iki farklı galeride işlerini sergiledi...
Kemal Seyhan showed his works in two different galleries...

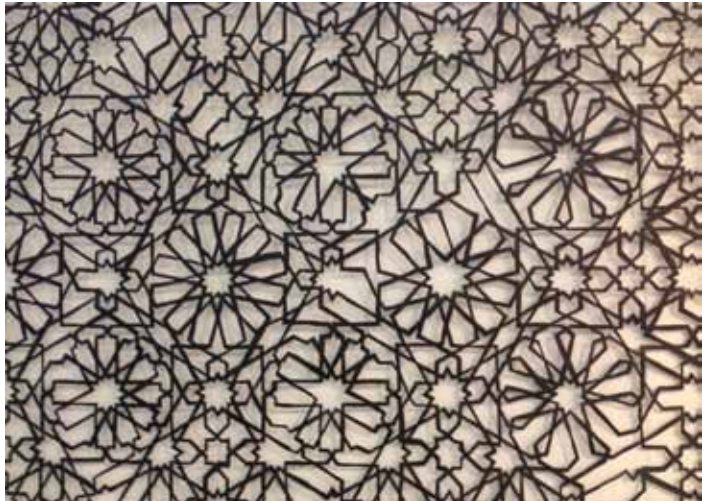
Ebru Döşekçi'nin hayvan serisinden boğa ve köpekbalığı aklımıza kazındı.
Bull and Shark had been imprinted on our minds from Animal Series of Ebru Döşekçi

Gülay Semercioğlu'nun teller ile yaptığı çalışma Piartworks'te izlendi...
The work built by Gülay Semercioğlu with wires were viewed at Piartworks...

Canan Tolon'un eseri İstanbul Galeri Nev'deydi...
Canan Tolon's work was at Istanbul Gallery Nev...

Ergül Cengiz'in kağıt keserek oluşturduğu desen...
The design formed by Ergül Cengiz cutting paper...

Semih Zeki'nin yağlıboya tablosu...
Semih Zeki's oil painting...

VE Halil Akdeniz'in ÜÇ ÇATALLI ASA'ları AND Halil Akdeniz's TRIDENT

İLK 10'UM MY TOP 10

Devrim Erbil/Olcay Art/İstanbul
Jonathan Guaitamacchi/Galleria Russo/Roma
İlhan Koman/Egeran/İstanbul
Ergül Cengiz/Francoise Heitsch Gallery/Münih
Canan Dağdelen/Mario Mauroner
Contemporary Art/Viyana
Cemal Endem/Zorlu Center/İstanbul
Canan Tolon/Galeri Nev/İstanbul
Kemal Seyhan/Art On/İstanbul
Candaş Şişman/PG Art Gallery/İstanbul
Gülşay Semercioğlu/Piartworks/İstanbul
Nezaket Ekici/Piartworks/İstanbul
(sempatik sanatçı ödülü)

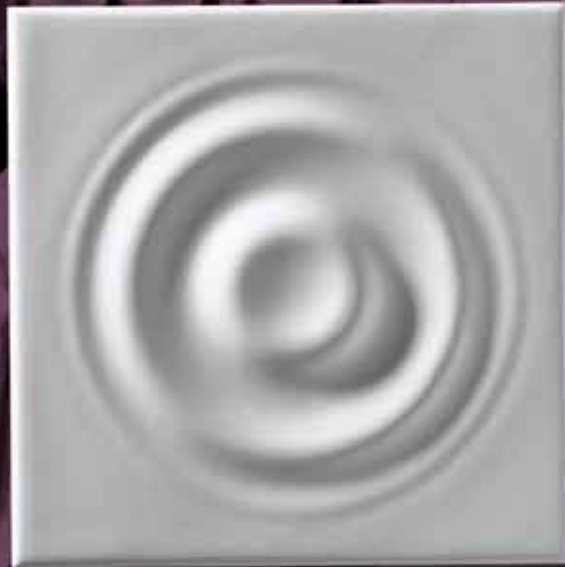
Devrim Erbil/Olcay Art/İstanbul
Jonathan Guaitamacchi/Galleria Russo/Rome
İlhan Koman/Egeran/İstanbul
Ergül Cengiz/Françoise Heitsch Gallery/Munich
Canan Dağdelen/Mario Mauroner
Contemporary Art/Vienna
Cemal Endem/Zorlu Center/İstanbul
Canan Tolon/Gallery Nev/İstanbul
Kemal Seyhan/Art On/İstanbul
Candaş Şişman/PG Art Gallery/İstanbul
Gülşay Semercioğlu/Piartworks/İstanbul
Nezaket Ekici/Piartworks/İstanbul
(sympathetic fine artist award)

Metin: Mimar Heval Zeliha Yüksel'in Mimarlık Dergisi'nin 50.sayısı için hazırladığı metinden derlenmiştir.
Compiled from text prepared by architect Heval Zeliha Yüksel for issue 50 of Architecture Magazine.

Fotoğraflar /Photos: Heval Zeliha Yüksel & Nevzat Sayın

Indescribable!

Turkey produced ceramics long
before the written word.

Perfecting the art of ceramics for over 8,000 years.

turkishceramics

www.turkishceramics.com

ZORLU CENTER YAYINLARI'NDAN ÜÇÜNCÜ KİTAP: MAKING OF: ARCHITECTURAL OBJECTS İLE MİMARİ MALZEMENİN ÖZÜNE GÖRSEL BİR YOLCULUK

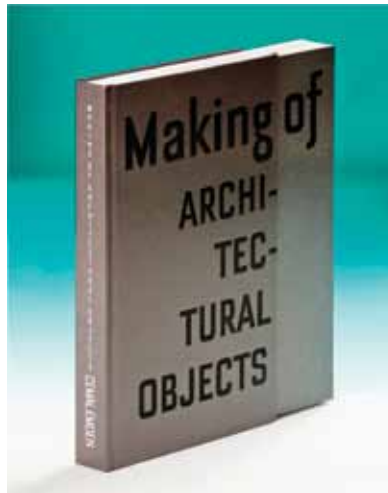
THIRD BOOK BY ZORLU CENTER PUBLICATIONS:
A VISUAL JOURNEY TO THE SOUL OF ARCHITECTURAL
MATERIAL WITH MAKING OF: ARCHITECTURAL OBJECTS

Burut Beton -
Fukutake Hall
Tokyo Üniversitesi
?????
??????????

Mimari ürünün kendine özgü üretim sürecinin Cemal Emden'in fotoğraflarıyla belgelendiği bir proje olarak öne çıkan ve Zorlu Center Yayınları'nın üçüncü kitabı olan "Making of: Architectural Objects", mimari malzemenin temeli olan hammaddenin özünü iniyor. Kültür ve sanata verdiği desteği 2013 yılında da sürdürmeyi hedefleyen Zorlu Center, yeni bir sanat platformu yaratacak olan Zorlu Center Performans Sanatları Merkezi'yle çağdaş sanatın gelişmesi için çeşitli çalışmalar yürütürken, Zorlu Center Yayınları'nın üçüncü kitabı "Making of: Architectural Objects" ile yine bir ilke imza atıyor. Making of: Architectural Objects, "yapı malzemesi hammadeden nasıl elde edilir?", "işçilik nedir?", "hammaddeyi yapı malzemesine dönüştürmekteki süreçler nelerdir?" ve "yapı malzemesi nasıl etkin bir öge olarak mimari tasarımda karşımıza çıkar?" sorularının yanıtlarını arıyor. Eser, tanınmış uluslararası 10 mimarın yapılarından yola çıkarak malzemelerin özüne kadar iz sürüyor. Bu izi sürerken mimar ve fotoğraf sanatçısı Cemal Emden'in gözünden 300 fotoğrafla ve Maria Voyatzaki'nin metinleriyle yapım süreci belgeleniyor.

"Making of: Architectural Objects", which is the third book by Zorlu Center Publications and which is a project where self-dedicated production process of the architectural object is documented by Cemal Emden's photographs, goes to the soul of raw material which is the foundation of architectural objects. Zorlu Center, aiming to continue with its support to culture and art in 2013 too, conducts various activities for advancement of contemporary art through Zorlu Center Performance Arts Center which will create a new art platform, putting its signature under another first with Zorlu Center Publications' third book "Making of: Architectural Objects". Making of: Architectural Objects searches for answers to the questions "How is building material obtained from raw material?", "What is workmanship?", "What are the processes in transforming raw material into building material?", "How does building material appear before us in architectural design as an effective element?". The book tracks a trail to the soul of materials starting from the works of 10 recognized international architects. When tracking this trail, the production process is documented by 300 photographs from the eyes of architect and photographer Cemal Emden and scripts by Maria Voyatzaki.

Graniser'in olduğu her yerde mutluluk var...

Graniser'de bir seramikten beklediğinizin çok daha fazlası var.

Toprakla suyun kusursuz birlikteliği var. Türkiye genelinde işine aşkla bağlı binlerce çalışanı var. Türk ve İtalyan tasarımcıların çizgileriyle üretilen ve tüm dünyaya ihraç edilen yüzlerce çeşidi var.

Graniser'de eviniz için aradığınız her şey var. Yenilik var, estetik var, güzellik ve mutluluk var. Çünkü,

serde aşk var...

Siena Noce 30 x 60

Ornamant 30 x 60

Graniser
SERAMİK

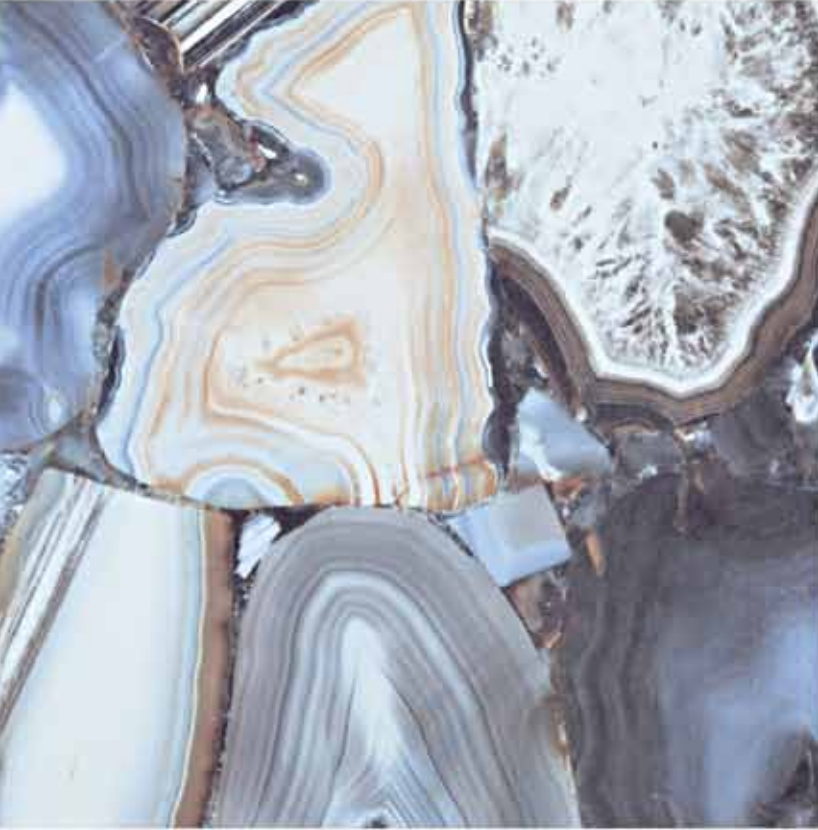
Serde aşk var

www.graniser.com.tr

SEZER/BCA

Ürünlerimizi incelemek için kodu telefonunuza okutunuz.

Doğa kadar gerçek, doğa kadar dayanıklı...

25. ULUSLARARASI SERAMİK BANYO MUTFAK FUARI
27 SUBAT - 3 MART 2013 2. HÖL 219 NOLU STAND

 DIGITAL TILE
by **EGESERAMİK**